

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1987

CROIX-ROUGE HELLENIQUE DE LA JEUNESSE HELLENIC RED CROSS YOUTH



Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ



ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΠΡΟΛΗΨΗΣ & ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ,"

ΟΔΟΣ 3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ άρ. 21
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 5222469 ή 150 έσωτ. 34, 35, 41

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**

Γραφεία Συντάξεως: Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 8832351
Α' Περίοδος 1924-1941 Β' Περίοδος - Έτος 43ο
Αρ. Τεύχους 10-11-12 ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 1987

Τιμή φύλλου Δρχ. 60

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελ.
- Έλεγχος σε όλους τους αιμοδότες	4
- Η ελπίδα ξανάνθισε για τους 40 νέους	6
- Ο Ε.Σ. δρα, μέσα στη λαίλαπα του πολέμου	8
- Ερυθροσταυρικές δραστηριότητες	10
- Η Πάτρα τιμά τους ευεργέτες της	18
- Γραμμάτισμα για τον Ερ. Σταυρό	19
- Ο καύσωνας-φονιάς και τι πρέπει να ξέρουμε	20
- Ο Ε.Σ. και το όραμα του Ερ. Ντυνάν	22
- Η λαιμητόμος των δύο τροχών	24
- Να γίνουμε όλοι δασοφύλακες	26
- Ο φόβος του γιατρού	30
- Οι νέοι και το AIDS	32
- Παράρτημα στην αγγλική	34
- Παράρτημα στη γαλλική	35
- Επαγγέλματα που χάνονται	36
- Οι αδελφές του ΕΕΣ για τη ζωή του παιδιού	37
- Για να είναι ακίνδυνος ο ηλεκτρισμός	42
- Ένας φαρμακοποιός συμβουλεύει	46
- Πνευματικά παιχνίδια - συνεργασίες	48
- Το παραμύθι μας	50



Το εξώφυλλό μας

Αφιερωμένο στο καλοκαίρι που έφυγε είναι αυτό το τεύχος μας, με το οποίο ολοκληρώνονται οι εκδόσεις μας της προηγούμενης περιόδου. Και ήταν φυσικό, το εξώφυλλό μας να αφορά τη θάλασσα και τις χαρές που σε όλους μας πρόσφερε κι εφέτος. Το επόμενο τεύχος μας, πρώτο της καινούργιας σχολικής χρονιάς θα κυκλοφορήσει σε λίγες ημέρες.

CONTENTS

	page
- Hellenic Red Cross activities	10
- Greek stamps for the Red Cross	19
- Thousands of dead people from burning/heat	20
- Young people lose their lives in the streets	24
- Fires, a summer evil	26
- Supplement in English	34
- Supplement in French	35
- The Hellenic Red Cross nurses for the child's life	37

Το έντυπο εκδίδεται με την ευθύνη Συντακτικής Επιτροπής, υπό την εποπτεία του Προέδρου του ΕΕΣ κ. Γκ. ΠΕΤΜΕΖΑ και του αρμόδιου Αντιπροέδρου κ. Α. ΜΑΡΤΙΝΗ με την συνεργασία του Γραφείου Τύπου του ΕΕΣ. Σύμβουλος Εκδόσεως Γ. ΒΕΛΑΧΟΥΤΑΚΟΣ. Στοιχειοθεσία-εκτύπωση-βιβλιοδεσία ΕΠΤΑ-ΛΟΦΟΣ ΑΒΕΕ, Αρδηττού 12-14 Αθήνα.

Ετήσια συνδρομή δρχ. 360. Εμβάσματα, συνδρομές, αλληλογραφία: Περιοδικό ΕΕΣ Νεότητας, Αλκιβιάδου 4 Αθήνα 104 39.

Έλεγχος σε όλους τους αιμοδότες

Η διευθύντρια της μονάδας μεσογειακής αναιμίας του Δρακοπουλείου Κέντρου Αιμοδοσίας κυρία Ντίνα Πολίτου, βρίσκεται τελευταία συχνά στο προσκήνιο της επικαιρότητας, καθώς λόγω της ειδικής θέσης της σαν αρμόδιας του Δρακοπουλείου, της ζητείται από πολλές εφημερίδες και περιοδικά η γνώμη της για το AIDS, την έρευνα γι' αυτό και την πορεία της κατάστασης στη χώρα μας. Παράλληλα,

το Δρακοπούλειο έχει υποβάλει και μια αξιολογή και τεκμηριωμένη έκθεση σχετικά με το AIDS και τις προσπάθειές του.

Σε δημοσίευμα που αποτελούσε συνδυασμό επιστημονικών από την έκθεση αυτή και απόψεων της κυρίας Πολίτη, αναφέρονται πολλά άξια λόγου στοιχεία στα πλαίσια μιάς έρευνας του γνωστού δημοσιογράφου Σπ. Καρατζαφέρη-και γι' αυτό κρίνουμε σκόπιμη την αναδημοσίευσή του:

ΝΑΦΕΡΕΤΑΙ, λοιπόν, στην πρόσφατη έκθεση του Δρακοπουλείου:

«Στη μονάδα μας Μεσογειακής αναιμίας το κλίμα που επικρατούσε στο ιατρονοσηλευτικό προσωπικό πέρυσι ήταν πολύ διαφορετικό από τώρα.

Χρειάστηκαν ιδιαίτερες και επίμονες προσπάθειες από μας τους υπεύθυνους τόσο με ομαδικές ομιλίες όσο και κατά μόνος στους γιατρούς, αδελφές και τεχνικούς ώστε να γίνει σωστή ενημέρωση για το θέμα και να ξέρει ο καθένας μας τι πρέπει να κάνει ώστε και ο ίδιος να προστατεύεται αλλά και κυρίως να περιβάλλει τους ασυμπτωματικούς θαλασσαιμικούς φορείς του αντισώματος LAV με τη δέουσα στοργική και άμεμπτη θεραπευτική συμπεριφορά. Εκρήξεις πανικού προέκυψαν.

Αντιδράσεις

Και αντιδράσεις επιθετικές προέκυψαν. Κάποιες φορές προβληματίστηκε για το χειρισμό λεπτών θεμάτων επικοινωνίας μεταξύ ιατρονοσηλευτικού προσωπικού και ασθενών και των θορυβημένων οικογενειών τους.

Απεσοβήθηκαν τα προβλήματα και νιώθουμε καλά γιατί κάναμε το σωστό.

Το περσινό μας παράλογο σύνθημα «όλοι έχουν ηπατίτιδα και όλοι έχουν AIDS άρα προσέχουμε» δεν αναφέρεται πιά στη μονάδα μας και στα εργαστήρια της αιμοδοσίας, όμως στην πράξη η υπερβολή του

συνθήματος υπαγόρευσε μια προσεκτική συμπεριφορά στις διαδικασίες συλλογής χορήγησης και επεξεργασίας του αίματος, με αποτέλεσμα να μειωθούν και τα όχι ασυνήθη κρούσματα NON A, NON B, ηπατίτιδας.

Το όλο ενημερωτικό έργο γύρω από το AIDS στράφηκε βέβαια και προς τους θαλασσαιμικούς ασθενείς μας τόσο ιδιωτικά όσο και ομαδικά με οργανωμένες διαλέξεις και με τη συνεργασία του συλλόγου των πασχόντων».

Με αφορμή τα πρόσφατα κρούσματα της Πάτρας (παιδιά φορείς του Έιτς από μεταγίσεις) και την αποκαλυπτική έκθεση που έπεσε στα χέρια μας, μιλήσαμε με την διευθύντρια της Μονάδας Μεσογειακής Αναιμίας του Δρακοπουλείου Κέντρου Αιμοδοσίας κ. Ντίνα Πολίτη, η οποία μας πληροφόρησε ότι:

● Οι πάσχοντες από Μεσογειακή αναιμία, που μεταγγίζονται, είναι 3.080, και «παίρνουν» αίμα ελληνικής και ελβετικής προέλευσης.

● Από το 1977 ο Ελβετικός Ερυθρός Σταυρός στέλνει 50.000, περίπου, μονάδες αίματος για το πρόγραμμα μεταγίσεων των ασθενών με Μεσογειακή αναιμία.

● Το ελβετικό αίμα μας χορηγείται δωρεάν, αλλά μας στοιχίζει 150.000.000 δραχμές για επεξεργασία, συσκευασία και αποστολή.

● Για να καλύψουμε τις ανάγκες μας σε αίμα χρειαζόμαστε το χρόνο 450.000 μονάδες αίματος.

● Το 1985 η ελληνική συνεισφορά ανήλθε σε 360.000 μονάδες αίμα-

τος και η ελβετική σε 42.000 μονάδες. Το υπόλοιπο το προμηθευόμαστε από ΗΠΑ, Βέλγιο και Γερμανία (σε παράγωγα).

● Υπολογίζεται ότι το 1986 η αιμοδοτική προσφορά των Ελλήνων υπήρξε μεγαλύτερη και στόχος μας είναι η σταδιακή αποδέσμευσή μας από την Ελβετία.

Οι έλεγχοι

KAP.: Το αίμα ελέγχεται για το αντίσωμα του Έιτς;

ΠΟΛΙΤΗ: Το αίμα που έρχεται από την Ελβετία για την Μεσογειακή αναιμία ελέγχεται από τον Ιούλιο του 1985. Από το καλοκαίρι του 1985 μερικά κέντρα αιμοδοσίας της Αθήνας, μεταξύ των οποίων και το Δρακοπούλειο, είχαν αρχίσει τον έλεγχο του αίματος των αιμοδοτών. Ο υποχρεωτικός έλεγχος του αίματος, όμως, άρχισε από την 1η Σεπτεμβρίου 1985. Επομένως από τότε όλοι οι αιμοδότες ελέγχονται.

KAP.: Πριν από τον έλεγχο του αίματος υπήρξαν κρούσματα Έιτς από μεταγίσεις;

Η κ. Πολίτη απάντησε στην ερώτησή αυτή με θάρρος και ειλικρίνεια.

«Το 1985 είχε γίνει ένας έλεγχος όλων των ασθενών με Μεσογειακή αναιμία με σκοπό την ανίχνευση του αντισώματος του Έιτς. Για το σύνολο των ασθενών στο δικό μας κέντρο που είναι περίπου 300 βρήκαμε ότι θετικοί ήταν 1,4%. Βέβαια από τότε σταδιακά όλες οι αιμοδοσίες και οι μονάδες Μεσογειακής αναιμίας που φροντίζουν αυτούς τους

πάσχοντες, βοήθησαν και τώρα πιά πανελλαδικά έχει ολοκληρωθεί ο έλεγχος αυτών των ατόμων. Αυτή την στιγμή από 1.673 με Μεσογειακή αναιμία από νοσοκομεία της Αθήνας και της επαρχίας (Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας, Νοσοκομείο Παιδών «Αγλαΐα Κυριακού» «Αγία Σοφία», Γενικό Κρατικό Πειραιώς, Πάτρα, Κρήτη, Λέσβος, Κόρινθος) οι οροθετικοί για το αντίσωμα του Έιτς είναι 1%. Το ποσοστό αυτό ευτυχώς είναι πάρα πολύ μικρό.

Κανένα κρούσμα

Επομένως αυτός ο έλεγχος που έχει γίνει το 1985 και το 1986 σ' αυτούς τους πάσχοντες, ανιχνεύει ένα αντίσωμα που αναπτύχθηκε ύστερα από μετάγγιση μολυσμένου αίματος που έλαβαν αυτοί οι πάσχοντες πριν το χρόνο που άρχισε να ελέγχει η Ελλάδα και η Ελβετία το αίμα. Από τότε δεν περιμένουμε να έχουμε πιά άλλα κρούσματα.

Σε μια προσπάθεια για την τοποθέτηση της έναρξης της λοίμωξης στο δικό μας κέντρο αιμοδοσίας, επειδή είχαμε στην κατάψυξη διαθέσιμους ορούς των πασχόντων αυτών που βρέθηκαν οροθετικοί, κάναμε μια αναδρομική εξέταση και βρήκαμε ότι από αυτούς είχαν μολυνθεί οι μισοί το 1982 και οι άλλοι μισοί το 1983. Περίπου τότε χρονολογείται η αρχή της λοίμωξης. Παράλληλα κάναμε μια μέτρηση του ποσού του ελληνικού και του ελβετικού αίματος με σκοπό να πιθανολογήσουμε την προέλευση του μολυσμένου αίματος. Σε γενικές γραμμές διαπιστώθηκε ότι οι αιμοδοσίες που χορηγούσαν σχεδόν κατ' αποκλειστικότητα ελληνικό αίμα στους ασθενείς τους είχαν υπερβολικά μικρό έως μηδαμινό ποσοστό φορέων του Έιτς στους πάσχοντες από Μεσογειακή αναιμία.

Στον πληθυσμό των Ελλήνων αιμοδοτών η οροθετικότητα είναι 1,3 σε 10.000 αιμοδότες. Αντίθετα η Ελβετία θεωρείται ότι είναι μια από τις πρώτες χώρες της Ευρώπης, τόσο κρουσμάτων του Έιτς, όσο και φορέων.

Σε σύγκριση με τα ανάλογα ποσοστά, στην Ιταλία, γιατί και κει έχουν πολλούς πάσχοντες από Μεσογειακή αναιμία, το δικό μας ποσοστό 1% είναι πολύ μικρό. Στην Ιταλία έχουν 11%. Αλλά και κει είναι η αν-



ένα πάρα πολύ λεπτό θέμα, αλλά δεν φοβήθηκα να το κάνουμε έγκαιρα, ακριβώς για να προλάβουμε τον πανικό. Με πολλή χαρά μπορώ να πω ότι οι προσπάθειες ενημέρωσης ανέστειλαν τις ενδείξεις πανικού από την μεριά του προσωπικού και από την άλλη μεριά περιέστειλε μια συμπεριφορά αρνητική από το οικογενειακό περιβάλλον των ιδίων των φορέων.

Έπρεπε όμως η ενημέρωση αυτή να βγει και προς τα έξω. Να γίνει στα σχολεία, στην κοινωνία. Έγραψα στα σχολεία, μίλησα στους δασκάλους, ζήτησα την βοήθειά τους. Στα σχολεία στην αρχή προέκυψε ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα με την περίπτωση ενός παιδιού που είχαν γράψει οι εφημερίδες. Χρειάστηκε η δική μας επίμονη παρέμβαση, έτσι ώστε να καταλάβουν ότι δεν υπήρχε φόβος να έχουν ένα παιδάκι που ήταν φορέας και μόνο αγάπη έπρεπε να του δώσουν. Τελικά έγινε δεκτό.

KAP.: Πως εξηγείτε το πρόσφατο γεγονός της Πάτρας; Παιδιά που έκαναν μεταγίσεις αίματος βρέθηκαν τώρα ότι ήταν φορείς του Έιτς.

ΠΟΛΙΤΗ: Ήταν φορείς. Δεν νοσούν. Πιστεύω ότι η Πάτρα έχει μια πολύ καλή αιμοδοσία και μια πολύ καλή ομάδα Μεσογειακής αναιμίας. Βέβαια δεν ξέρω από πότε ακριβώς έχουν αρχίσει και ελέγχουν το αίμα των αιμοδοτών, πιστεύω ότι αυτό έγινε κάπου στα μέσα του 1986, αλλά είμαι σίγουρη ότι τώρα βγάζουν στον αέρα τα στοιχεία που είχαν ήδη από πέρυσι.

KAP.: Οι οικογένειες των φορέων ελέγχονται;

ΠΟΛΙΤΗ: Τους ελέγξαμε όλους. Και μάλιστα από 2 οικογένειες των οροθετικών που έχουν κι άλλο παιδί με Μεσογειακή αναιμία ήταν όλοι αρνητικοί.

KAP.: Υποχρεωτικός έλεγχος του αίματος για το Έιτς δεν έχει αρχίσει από το 1984, όπως έχει ανακοινωθεί;

ΠΟΛΙΤΗ: Όχι, σε καμία χώρα. Σε διάφορες χώρες άρχισε από το 1985, ενώ η Αγγλία και η Ελβετία το έκαναν μετά από μας. Τον Σεπτέμβριο του 1986 άρχισαν οι αιμοδοσίες τον υποχρεωτικό έλεγχο του αίματος. Ενώ στην Αμερική υπήρξε μια κάμψη της αιμοδοτικής προσφοράς λόγω του Έιτς, εμείς εδώ πολύ έγκαιρα καταλάβαμε ότι έπρεπε να

τανάκλαση τι ποσοστό έχουν στον πληθυσμό των Ιταλών αιμοδοτών. Σε μας είναι 1,3 σε 10.000 εκεί είναι ανά 10.000 αιμοδότες 18».

KAP.: Από τα 30, περίπου, παιδιά που έγιναν φορείς του Έιτς, από μεταγίσεις, ανέπτυξε κανένα την νόσο του Έιτς;

ΠΟΛΙΤΗ: Εκτός από 3 ασθενείς Ιταλούς και 2 Γαλλο-Αλγερινούς που παρουσίασαν το οξύ λεμφαδενικό σύνδρομο, κανείς από τους γνωστούς φορείς για το αντίσωμα του Έιτς ασθενείς με Μεσογειακή αναιμία δεν έχει αναπτύξει τη νόσο του Έιτς. Τόσο στην Ελλάδα όσο και στο διεθνές χώρο τα άτομα αυτά, οι φορείς δηλαδή, παρακολουθούνται συστηματικά, κλινικά και ανοσολογικά.

KAP.: Πως αντιμετωπίσατε το πρόβλημα;

ΠΟΛΙΤΗ: Με ενημέρωση στο προσωπικό της μονάδας, στους ίδιους τους ασθενείς, στους φορείς και τις οικογένειές τους.

Και πρόσθεσε:

Η ενημέρωση έχει αρχίσει με πολύ συστηματική μεθόδευση από το καλοκαίρι του 1985. Έχουμε κυκλοφορήσει εγκυκλίους στο προσωπικό, έχουμε κάνει ομαδικές συζητήσεις, έτσι ώστε ο καθένας από μας να ξέρει το περίγραμμα της νόσου και να καταλάβει πως πρέπει να προφυλάσσεται ο ίδιος και να προστατεύει και τους άλλους.

Η ενημέρωση των ασθενών ήταν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 49

Η ΕΛΠΙΔΑ ΞΑΝΑΝΘΙΣΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ 40 ΝΕΟΥΣ

Οταν ο Εγκέλαδος χτύπησε πέρυσι την Καλαμάτα, όλοι οι Έλληνες συγκλονιστήκαμε από τη συμφορά. Και όλοι, ανάλογα με τις δυνάμεις μας, σπεύσαμε να βοηθήσουμε τους σεισμόπληκτους κατοίκους της ωραίας άλλοτε Μεσσηνιακής πρωτεύουσας, να απαλύνουμε τον πόνο τους, να συντρέξουμε τις προσπάθειές τους για ξαναχτίσιμο της ζωής, πάνω στα ερείπια. Και, φυσικά, πρωτόπορος για μιά ακόμη φορά στον αγώνα αυτόν, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός.

Το μεγάλο πρόβλημα, είπαν όλοι τότε, είναι τα παιδιά. Έχασαν τα σχολεία τους, γκρεμίστηκαν τα σπίτια τους, χάθηκαν συγγενείς τους. Εμπρός να ξανακάνουμε το γέλιο τους να ξανανθίσει, εμπρός να δώσουμε πάλι στις ελπίδες τους φτερά.

Για τον Ερυθρό Σταυρό, οι νέοι είναι πάντοτε αντικείμενο ιδιαίτερης φροντίδας. Και η προσπάθειά του στην κατεύθυνση του πως πρέπει να αντιμετωπίζεται σήμερα ο νέος από την κοινωνία, προκειμένου να προστατευθεί από τους κινδύνους που τον απειλούν και να ανοίξουν γι' αυτόν οι σωστοί δρόμοι στη ζωή, είναι αδιάκοπη. Και φυσικά, το ίδιο έγινε και για τους νέους της Καλαμάτας.

Πολλοί Έλληνες, συμπάρισταν στο έργο του ΕΕΣ. Μερικοί όμως, χάρη και στις μεγαλύτερες δυνατότητες που έχουν, προσφέρουν περισσότερα. Έτσι, όταν η συμφορά έπληξε την Καλαμάτα, ο εκπαιδευτικός όμιλος GRANITS ειδοποίησε τον Ερυθρό Σταυρό, ότι αναλαμβάνει να παραχωρήσει υποτροφίες σε σεισμόπληκτους νέους, προκειμένου να εκπαιδευθούν σε διάφορα επαγγέλματα, που θα τους εξασφαλίσουν τη συνατότητα για μιά καλύτερη ζωή. Επρόκειτο για μιά προσφορά με σημαντικό περιεχόμενο, αφού υπολογίστηκε ότι αυτή η χειρο-



Αβέβαιο και πικρό φαινόταν το μέλλον των παιδιών της Καλαμάτας, μετά τους σεισμούς. Τώρα όμως, για πολλά από αυτά, όλα πάνε καλύτερα χάρη στο ενδιαφέρον του ΕΕΣ και των φίλων του.

νομία, αντιπροσώπευε δωρεά 20 εκατομμυρίων δραχμών. Αλλά η διευθύντρια του εκπαιδευτικού αυτού ομίλου,

η κυρία Γκράνιτς, σεισμόπληκτη άλλοτε και η ίδια, συγκινήθηκε από την καταστροφή και δεν δίστασε.



Η διευθύντρια του Ομίλου κα Γκράνιτς, μιλάει στη Νίκη Τσουκαλά για τους νέους της Καλαμάτας που εκπαιδεύονται κοντά της.

Έτσι, ο Ερυθρός Σταυρός έφερε από την Καλαμάτα 40 σεισμόπληκτους νέους, τους φιλοξένησε αρχικά στα οικοτροφεία του και τους κατήχυνε να εκπαιδευτούν από τον όμιλο Γκράνιτς. Αργότερα, τα παιδιά αυτά μεταφέρθηκαν στο τουριστικό συγκρότημα του ομίλου στην Κινέτα, προκειμένου να κάνουν και την πρακτική τους εκπαίδευση.

Ηλικίας 18 μέχρι 22 ετών, οι νέοι αυτοί της Καλαμάτας εκπαιδεύονται σε τουριστικά επαγγέλματα και ακόμη στην αισθητική, την ψυχολογία ή σαν νηπιαγωγοί. Βάσει μάλιστα μιάς συμφωνίας που έχει γίνει μαζί τους, όταν τελειώσουν την εκπαίδευσή τους θα υπογράψουν συμβάσεις αν θέλουν και

θα εργασθούν στις τουριστικές δραστηριότητες του ομίλου. Εκείνο πάντως που κύρια επιδιώκεται, δεν είναι η σωστή επαγγελματική κατάρτιση των παιδιών αυτών, αλλά και η ενίσχυση της αγάπης, τους, για την πόλη τους που χρειάζεται όλα τα παιδιά της στην προσπάθεια για ανοικοδόμηση και ανάσταση.

Έτσι, στις 5 Ιουνίου, ο Εκπαιδευτικός όμιλος Γκράνιτς, θέλοντας να δώσει στα παιδιά αυτά την ευκαιρία να παρουσιάσουν την πρόσδο τους στην εκπαίδευσή τους, οργάνωσε μιά ωραία εκδήλωση στο ξενοδοχείο «Ηλιοχάρη» στην Κινέτα. Η διεύθυνση του ΕΕΣΝ είχε προσκαλέσει εκεί και το χορευτικό συγκρότημα του

ΕΕΣΝ Κορίνθου, που το διευθύνει η επικεφαλής του ΕΕΣΝ Κορίνθου καθηγήτρια κυρία Φούφα, ενώ παρέστησαν ο νομάρχης Κορινθίας, ο δήμαρχος Κορίνθου, ο πρόεδρος του τοπικού τμήματος του ΕΕΣ κ. Ράπτης και πολλοί φίλοι της Ερυθροσταυρικής νεότητας, που χάρηκαν για την πρόοδο των παιδιών της Καλαμάτας και διασκέδασαν μαζί τους, γελώντας και χορεύοντας μέχρι αργά τη νύχτα.

Η ελπίδα ξανάνθισε για τους 40 Καλαματιανούς νέους, χάρη στο ενδιαφέρον του ΕΕΣ και την προσφορά των φίλων του, που πάντα αξίζουν ένα μεγάλο έπαινο.

Νίκη Τσουκαλά

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΣΤΗ ΛΑΙΛΑΠΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η ωραιότερη άλλοτε χώρα της Μέσης Ανατολής, ο Λίβανος, σπαράσσεται εδώ και χρόνια από εμφύλιες και άλλες διαμάχες. Χιλιάδες οι νεκροί ενός ατέλειωτου μακελειού, στο οποίο εμπλέκονται και χώρες έξω από το Λίβανο, χώρες που χρησιμοποιούν ουσιαστικά η κάθε μία για δικό της λογαριασμό διάφορες ομάδες του Λιβανικού πληθυσμού, που για θρησκευτικούς ή φυλετικούς λόγους αλληλομισούνται.

Η Βηρυτός, το «Παρίσι της Ανατολής», όπως άλλοτε λεγόταν, τώρα δεν είναι πιά, παρά μία κατεστραμμένη πόλη. Ερείπια απλώνονται εκεί όπου άλλοτε έσφυζε η ζωή, εκεί όπου άλλοτε στέκονταν κτίρια πολυτελή, εκεί όπου άλλοτε ανθούσε η ζωή και η δράση της δουλειάς.

Χιλιάδες τα σπίτια του θρηνούν, δεκάδες χιλιάδες οι μαυροφορεμένες οικογένειες, αμέτρητα τα ορφανά παιδιά, μυριάδες οι σακατεμένοι. Και μέσα σε όλον αυτό τον

χαλασμό, ο Ερυθρός Σταυρός, να πασχίζει, να αγωνίζεται, για να βοηθήσει όπου και όσο μπορεί. Να προσφέρει βοήθεια και περίθαλψη, αίμα, τροφή, φροντίδα. Γιατί ο Ερυθρός Σταυρός, στέκει πάνω από φυλετικές, πολιτικές και άλλες διαμάχες. Είναι το κίνημα της ανθρωπιάς. Το κίνημα που ενσαρκώνει και υλοποιεί τα οράματα του ιδρυτή του, του Ερρίκου Ντυνάν.

Ο Λιβανικός Ερυθρός Σταυρός, έστειλε στο περιοδικό μας αυτές τις φωτογραφίες, από τη δράση του, μέσα στο χαλασμό που ζει η χώρα του. Είναι φωτογραφίες του Ναμπίλ Ισμαέλ, του πρακτορείου AFP, της Αλίν Μανουκιάν του πρακτορείου Ρώυτερ και του Αλή Χασσάν, της Ελ Σαφίρ. Και δείχνουν τους Λιβανέζους Ερυθροσταυρίτες, στο πρόθυμο και φιλότιμο έργο τους, για την προσφορά βοήθειας στους συνανθρώπους τους. (Για όσους απορούν, πως ο Λίβανος έχει Ερυθρό Σταυρό και όχι Ερυθρά Ημισέληνο, όπως οι άλλες αραβικές χώρες, θα πρέπει να προσθέσουμε ότι το μεγαλύτερο τμήμα του Λιβανικού πληθυσμού είναι χριστιανοί).



Έτσι, και στον έρανο του Ερυθρού Σταυρού, τα παιδιά του γυμνασίου Τήνου πρόσφεραν από το χαρτζηλίκι τους 7.800 δραχμές, για να χρησιμποιηθεί από τον ΕΕΣ για την ανακούφιση κάποιου συνανθρώπου μας.

ΥΠΕΡΤΑΣΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΕΕΣ

Άρχισε και λειτουργεί επιτυχώς, από τριμήνου, στο νοσοκομείο του ΕΕΣ Υπερτασικό Ιατρείο, που είναι οργανωμένο και έχει καλυφθεί από επιστημονικό προσωπικό του Α' Καρδιολογικού τμήματος, (διευθυντής ο κ. Δ. Αθανασιάδης) και στο οποίο οι πάσχοντες μπορούν να εξετάζονται κάθε Τρίτη και Πέμπτη, 8.30-10.30, αφού ζητήσουν σχετικές πληροφορίες στο τηλέφωνο 6932-471 μέχρι 474.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ» ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ένας νέος σύλλογος για την προστασία του περιβάλλοντος ιδρύθηκε στο Περιστερί και ονομάστηκε «Προστασία». Για να εγκαينιάσει τη λειτουργία του, έστησε τέσσερα περίπτερα, των εθελοντών αιμοδοτών, των δωρητών σώματος του Ερυθρού Σταυρού, του Ανθοκομικού συνεταιρισμού και των Σαμαρειτών, ενώ πρόσκοποι και οδηγοί έδωσαν θεατρικές παραστάσεις, διασκεδάζοντας τους συγκεντρωμένους, μεταξύ των οποίων ήταν ο νομάρχης κ. Τσιμπούκης, ο βουλευτής, κ. Απ. Κράτσας, η πρώην βουλευτής κα Φρόσω Σπεντζάρη, ο τ. δήμαρχος Περιστερίου κ. Δημητράκοπουλος και πολλοί άλλοι. Στο κλείσιμο της εκδήλωσης χόρεψαν συγκροτήματα από το Αιγάλεω, τη Ν. Σμύρνη, την Αγ. Παρασκευή και οι Πόντιοι του Περιστερίου.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΑΙΜΑΤΟΣ

Δραστηριοποιήθηκαν τα μέλη του Επιμελητηρίου Νέων Ελλάδος, προκειμένου να επιτύχουν τη δημιουργία τράπεζας αίματος. Στα πλαίσια των κοινωνικών δραστηριοτήτων του, το Επιμελητήριο οργάνωσε και αιμοδοσία, όπου πρόσφεραν αίμα μέλη, αλλά και φίλοι του Επιμελητηρίου Νέων Ελλάδος. Το συγκεντρωθέν αίμα θα διατεθεί στα παιδιά που πάσχουν από μεσογειακή αναιμία.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΒΗΤΗ

Το Τμήμα Χανίων του Ερυθρού Σταυρού, σε συνεργασία με το ενδοκρινολογικό τμήμα του νοσοκομείου Αλεξάνδρα, οργάνωσε στα Χανιά μία εκλαϊκευμένη ενημέρωση του κοινού της Κρήτης σχετικά με τις νέες εξελίξεις στη διάγνωση και στη θεραπεία του σακχαρώδους διαβήτη και τους τρόπους με τους οποίους οι ίδιοι οι διαβητικοί, αλλά και πρόσωπα του

στενού οικογενειακού τους περιβάλλοντος μπορούν να παρακολουθήσουν την πορεία, την εξέλιξη και τις διακυμάνσεις της πάθησης και να ρυθμίσουν ανάλογα τη συμπεριφορά τους.

Επακολούθησε συζήτηση με το κοινό που παρακολούθησε την εκδήλωση, προκειμένου να δοθούν απαντήσεις, σε απορίες και ερωτήματα.

ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Με την ευκαιρία της ημέρας του Ερυθρού Σταυρού, και στα πλαίσια της εφετινής εκστρατείας του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού που είναι αφιερωμένη στη ζωή του παιδιού, ο Δήμος Παλαιού Φαλήρου οργάνωσε, σε συνεργασία με το τμήμα του ΕΕΣ Πειραιώς, εκδήλωση στο πνευματικό κέντρο Αμφιθέας, υπό την αιγίδα του δημάρχου του Π. Φαλήρου, κ. Χρυσοβερρίδη, στα πλαίσια της οποίας μίλησε ο κ. Χρ. Κεφάλας, με θέμα «Τα δικαιώματα του παιδιού».

Η εκδήλωση σημείωσε σημαντική επιτυχία.

Ο ΕΕΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ

Στα πλαίσια της πάντοτε πλούσιας και καρποφόρας δράσης του, το τμήμα Κατερίνης του ΕΕΣ με τις εθελόντριες αδελφές του, οργάνωσε Μουσικοφιλολογικό απογευματινό, για την ενίσχυση των σκοπών του.

Ήταν μία από τις πιο αξιόλογες πνευματικές και κοινωνικές εκδηλώσεις της πρωτεύουσας της Πιερίας, όπου η δραστηριότητα του Ερυθρού Σταυρού εκτιμάται γενικά και οι κάτοικοι της περιοχής συμπάρισταν σε κάθε του προσπάθεια.

Στην σεμνή εκδήλωση παραβρέθηκαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Αγαθόνικος, που είναι και ο επίτιμος πρόεδρος του Τοπικού παραρτήματος του Ε.Ε.Σ., ο αρχιμανδρίτης Αθανάσιος Πεφάνης, ο Ιερέας Γεώργιος Μπιλιάγκας, ο βουλευτής κ. Ντίνο Γκουγκουρέλας, ο Αστυνομικός Διευθυντής κ. Παναγιώτης Βουρλιάς, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής κ. Οικονόμου ο Νομιάτρος κ. Κων/νος Βραμόπουλος ο κ. Μ. Μαργαριτίδης και πλήθος εκλεκτού γυναικόκοσμου της πόλης μας.

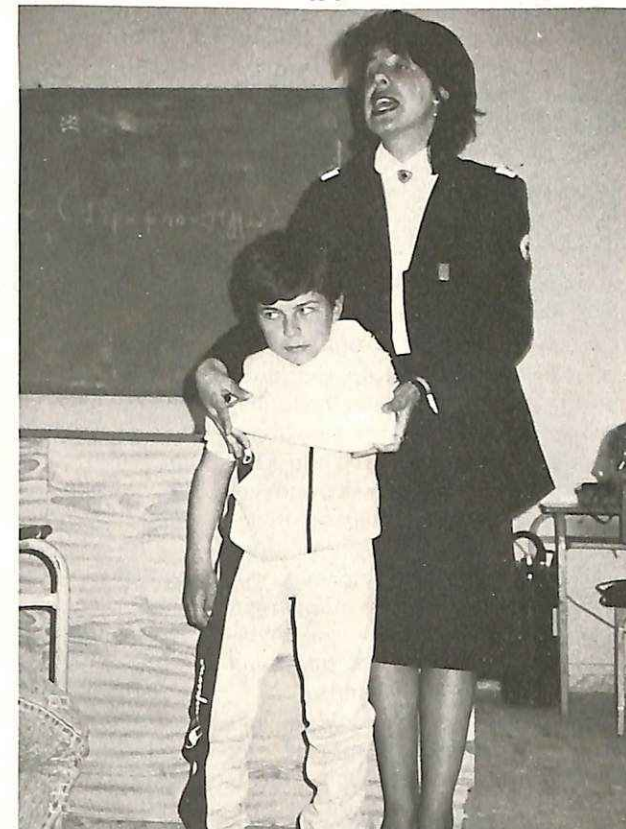
Στην αρχή η κ. Αλίκη Παπαμίχου-Τασιούλα, Ταμίας, καλωσόρισε τους προσκεκλημένους και κατόπιν παρουσίασε την ομιλήτρια κ. Αθηνά Τσινίκου-Κακούλη, φιλόλογο, συγγραφέα

ΜΑΘΗΜΑΤΑ Α' ΒΟΗΘΕΙΩΝ ΣΤΗ ΔΡΑΜΑ

Στελέχη του ΕΕΣ του τμήματος Δράμας, έδωσαν στο Β' Γυμνάσιο της πόλης τους μαθήματα προσφοράς πρώτων βοηθειών στους μαθητές, που τα παρακολούθησαν με ενδιαφέρον. Από τα μαθήματα αυτά, είναι και οι δύο φωτογραφίες που δημοσιεύουμε. Στη μία, σκηνή από το μάθημα επίδεσης και στην άλλη αναμνηστικό στιγμιότυπο με τους μαθητές, ερυθροσταυρίτες, στελέχη του ΕΕΣ και εκπαιδευτικούς του Β' Γυμνασίου Δράμας.



Μαθητές του 2ου Γυμνασίου Δράμας που παρακολούθησαν τα μαθήματα.



Από τα μαθήματα Πρώτων Βοηθειών στο 2ο Γυμνάσιο Δράμας

και ποιήτρια από την Θεσ/νίκη.

Κατόπιν πήρε το λόγο η εκλεκτή ομιλήτρια κ. Τσινίκου που ανέπτυξε με θαυμαστή άνεση, ιδιαίτερη χάρη και πατριωτικό παλμό το θέμα: «Η Ελληνίδα Μάνα στις παραδόσεις του λαού μας».

Στην ομιλία της έκανε αναδρομή στην ιστορία για να δείξει την σπουδαία θέση της μάνας στη διαμόρφωση της οικογένειας και κοινωνίας, ιδιαίτερα παρουσίασε τη μάνα μέσα από τα Δημοτικά τραγούδια όπου φαίνεται ο αγνός πατριωτισμός της και η αφοσίωση της στα υψηλά ιδανικά της πατρίδας, της οικογένειας και της θρησκείας.

Κατέληξε ότι το μέλλον της πατρίδος εξαρτάται από την μόρφωση που δίνουν οι μητέρες στα παιδιά τους. Έπλεξε το εγκώμιο και για τις μητέρες του κοντινού παρελθόντος που η παρουσία τους κυριάρχησε στον Εθνικό βίο και σημάδεψε την πορεία του έθνους.

Αναφερόμενη στις μέρες μας με λύπη σημείωσε ότι η αγριότητα των καιρών μας επηρέασε αρνητικά τις μητέρες που πολλές απ' αυτές έχουν χάσει το σκοπό της υπάρξεώς τους ως

μητέρες. Μητέρα σημαίνει 365 μέρες το χρόνο θυσία στο βωμό της ανατροφής των παιδιών της, είπε.

Γενικά η σύντομη αλλά ιδιαίτερα περιεκτική και εμπειριστάωμένη ομιλία της κ. Τσινίκου συγκίνησε όλους βαθιά, μάλιστα σε στιγμές όλοι οι παρευρισκόμενοι δάκρυσαν.

Η ομιλήτρια καταχειροκροτήθηκε.

Κατόπιν μίλησε δι' ολίγον ο Σεβασμιώτατος που έκφρασε τα συγχαρητήρια του για τη θαυμάσια ομιλία που αποτελεί, όπως είπε, ορόσημο στη σημερινή εποχή μας.

Το όλο πρόγραμμα πλούτισε η φιλαρμονική του Δήμου. Προσφέρθηκαν και αναψυκτικά.

Θερμά συγχαίρουμε τον πρόεδρο του τοπικού παραρτήματος του Ε.Ε.Σ. κ. Θωμά Κορτσάρη, γιατρό, την κ. Κλειώ Τσαχαλίνα και όλες τις εθελόντριες αδελφές που προετοίμασαν την όμορφη και συγκινητική αυτή εκδήλωση καθώς και τη συμβολή τους στο πολύτιμο έργο του Ε.Ε.Σ.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΗΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥΣ

Όπως μας πληροφορεί ο διευθυντής του Πειραματικού Δημοτικού Σχολείου της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Τριπόλεως, τα παιδιά του σχολείου παρουσίασαν τον περασμένο σχολικό χρόνο πλούσια ερυθροσταυρική δράση, δείχνοντας την αγάπη τους για τον συνάνθρωπό τους και δίνοντας δείγματα της ανθρωπιστικής και χριστιανικής αγωγής που παίρνουν από τους γονείς και τους δασκάλους τους. Έτσι, τα παιδιά του Πειραματικού, πρόσφεραν 33.200 δρχ. για τους σεισμοπαθείς της Καλαμάτας, 7.000 δρχ. στον έρανο του ΕΕΣ και 35.000 δρχ. σε ένα άπορο συμμαθητή τους, που είχε ανάγκη οικονομικής ενίσχυσης.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΠΡΙΤΖ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΕΣ

Στα πλαίσια του Διεθνούς Φεστιβάλ Μπριτζ που οργανώθηκε στην

Αθήνα τον Ιούνιο, δόθηκε και ένας αγώνας, με συμμετοχή και ξένων προσωπικοτήτων, υπέρ των σκοπών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Ο αγώνας οργανώθηκε από την Ελληνική Ομοσπονδία Μπρίτζ.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΑ ΠΡΩΤΗ ΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΑΓΩΝΑ

Η γνωστή καλλιτέχνις του τραγουδιού Χριστιάνα, σύζυγος του πολιτευτού Αιτωλοακαρνανίας κ. Δημ. Σταμάτη, ξεκίνησε στο Αγρίνιο ένα πολύ ωραίο αγώνα, μαζί με άλλες προσωπικότητες της πόλης, για την επαναδραστηριοποίηση του Τμήματος του ΕΕΣ, κύρια όμως για την καλλιέργεια και διάδοση της ιδέας της δωρεάς σώματος.

Έτσι, στο πάρκο της πόλεως, οργανώθηκε εκδήλωση με συμμετοχή 700 και πλέον γυναικών του Αγρινίου, οι οποίες έζησαν ένα απόγευμα γεμάτο ανθρωπιά και αγάπη.

Παρέστησαν και μίλησαν εκ μέρους της κεντρικής διοικήσεως του Ε.Ε.Σ. ο Γενικός Γραμματέας κ. Πουλίδης, η υπεύθυνη επαρχιακού κα Σταραμπούλου καθώς και η υπεύθυνη για θέματα ναρκωτικών και αποτοξινώσεως κα Κουμανίδου.

Πολλοί Αγρινιώτες και Αγρινιώτισσες ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση

της Χριστιάνας και γράφτηκαν στους καταλόγους δωρητών σώματος που ανοίχθηκαν ειδικά στην εκδήλωση.

Έτσι μετά την αξιόλογη κίνηση των αιμοδοτών του Αγρινίου, μία ακόμη δραστηριότητα στα πλαίσια του ΕΕΣ αναπτύσσεται στην ωραία πόλη του Αγρινίου.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΗΘΗΚΕ Ο Ι. ΧΕΙΜΑΡΑΣ

Με χρυσό μετάλλιο τιμήθηκε ο αιμοδότης κ. Γιάννης Χειμάρης από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό που αναγνώρισε για μια ακόμη φορά-στο παρελθόν του είχε απονείμει αργυρό μετάλλιο-την προσφορά του στο αιμοδοτικό έργο του ΕΕΣ.

Η απονομή του μεταλλίου έγινε σε ειδική τελετή στο Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας, παρουσία του προέδρου του ΕΕΣ κ. Γ. Πετμεζά.

Αξίζει να θυμίσουμε ότι ο κ. Χειμάρης που είναι και δωρητής σώματος δίνει αίμα από το 1961 έχοντας προσφέρει μέχρι στιγμής 25 κιλά αίμα.

Τα βήματα του κ. Χειμάρη ακολουθεί και ο μεγαλύτερος γιος του Σταύρος 19 χρόνων, που πρόσφατα έγινε αιμοδότης και υπηρετεί τώρα την στρατιωτική του θητεία στο Πολεμικό μας Ναυτικό.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

Το 3ο Γυμνάσιο Κερκύρας, έστειλε το ποσόν των 1280 δρχ.-προϊόν προσφοράς των μαθητών του-υπέρ των σκοπών του ΕΕΣ Νεότητος. Ευχαριστούμε.

Ο ΕΕΣ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ AIDS

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ Ερυθρός Σταυρός δεν μπορούσε να μείνει αδιάφορος στην «μάστιγα του αιώνα μας» το 'Ειτζ που απειλεί και τη χώρα μας.

Στα πλαίσια λοιπόν της αποστολής του συμμετέχει κι' αυτός, όπως και οι Ερυθροί Σταυροί των άλλων χωρών, στη διαφώτιση του κοινού για τον ύπαρκτό αυτό κίνδυνο που μέρα με τη μέρα γίνεται περισσότερο απειλητικός.

Για το σκοπό αυτό συγκρότησε Επιτροπή από τον Καθηγητή κ. Γ. Παπαευαγγέλου, Πρόεδρο του Εθνικού Κέντρου κατά του 'Ειτζ, τον Αντιπρόεδρο Ε.Ε.Σ. γιατρό κ. Χ. Χρυσανθάκη, το γιατρό κ. Π. Σίμο, Δ/ντή Υγειον. Υπ. Ε.Ε.Σ., την κ. Αν. Ρουμελιώτου, γιατρό Επιμελήτρια Εθνικού

Κέντρου κατά του 'Ειτζ, την δίδα Ε. Τριχοπούλου, γιατρό, συνεργάτιδα Εθνικού Κέντρου κατά του 'Ειτζ, τον Ιερέα Ν.Ε.Ε.Σ. Σταύρο Κοφινά, Καθηγητή Θεολογίας, την κ. Χρ. Μπαϊκούση και άλλους. Η επιτροπή αυτή σε συνεργασία με τα 100 περίπου Τμήματα και Επιτροπές που διαθέτει ο Ε.Ε.Σ. σε όλες σχεδόν τις πόλεις της χώρας μας, θα προσπαθήσει να διαφωτίσει το κοινό σε όλη τη χώρα. Η αρχή έγινε από το Λουτράκι, όπου έγινε σχετική ομιλία και διάλογος με 500 περίπου μόνιμους και εφέδρους Αξιωματικούς και Οπλίτες, της εκεί Σχολής Μηχανικού.

ΟΙ ΛΕΪΖΕΡ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΝΥΣΤΕΡΙΟΥ

Ακτίνες λείζερ και ειδικούς καθετήρες χρησιμοποιεί τώρα η ιατρική στις ΗΠΑ, για την απόφραξη των αρτηριών και των αγγείων του ανθρώπινου οργανισμού, μειώνοντας έτσι ουσιαστικά τις καρδιοχειρουργικές επεμβάσεις. Αυτό ανέφερε σε πρόσφατη διάλεξή του ο διάσημος Έλληνας καρδιοχειρουργός Δημήτρης Μπουλαφέντης, που μάλιστα θα έρχεται τρεις ή τέσσερες φορές τον χρόνο στην Ελλάδα, προκειμένου να χειρουργεί στο νοσοκομείο του Ερυθρού Σταυρού, που μάλιστα θα βελτιώσει ωρισμένες λειτουργίες του έτσι, ώστε να διευκολυνθεί το έργο του μεγάλου καρδιοχειρουργού.

Η διάλεξη του κ. Μπουλαφέντη, που έγινε στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου του ΕΕΣ, είχε σαν θέμα «Σύγχρονες απόψεις της χειρουργικής της καρδιάς και των αγγείων» και παρουσίασε εξαιρετικό ενδιαφέρον.

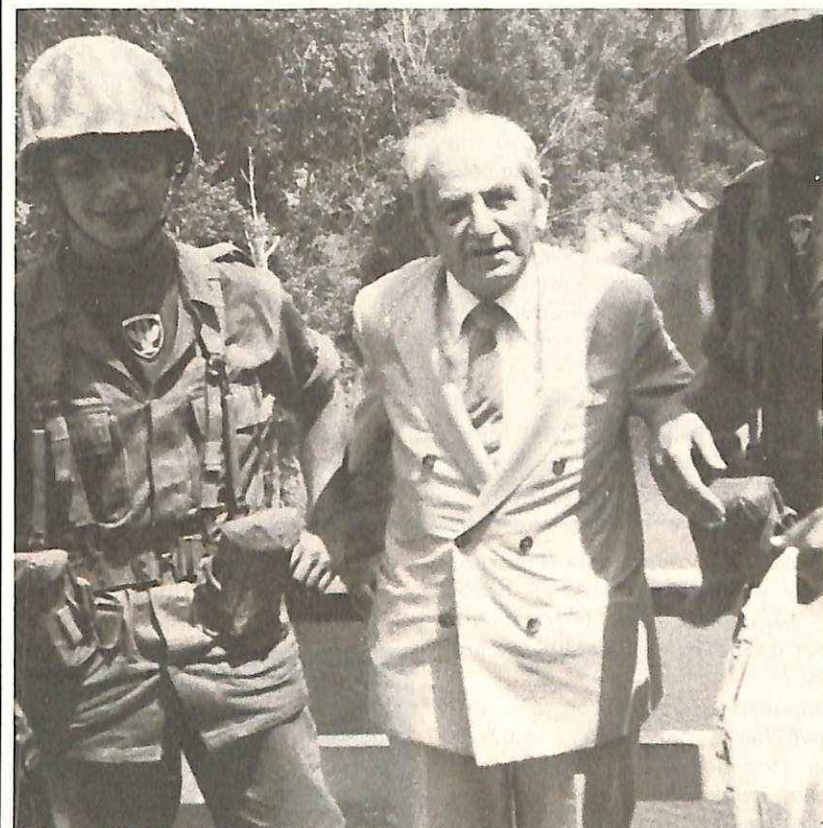
«Η αγγειοπλαστική -είπε ο κ. Μπουλαφέντης- είναι ένας από τους τρόπους, με τον οποίο επιτυγχάνεται η καλύτερη λειτουργία των αρτηριών και των αγγείων της καρδιάς.

Με ειδικούς καθετήρες οι γιατροί αποφράσσουν εκείνες τις αρτηρίες της καρδιάς, που για διάφορους λόγους δεν επιτρέπουν την κυκλοφορία του αίματος.

Εκτός από τους καθετήρες για την απόφραξη των αρτηριών χρησιμοποιούνται σήμερα και ακτίνες, λείζερ. Εκεί όμως που οι λείζερ δεν μπορούν ακόμη να εφαρμοστούν, είναι στις στεφανιαίες αρτηρίες».

«Η αγγειοπλαστική -τόνισε ο κ. Μπουλαφέντης- εφαρμόζεται τόσο στη χρόνια απόφραξη των αρτηριών της καρδιάς, όσο και στην οξεία.

ΜΕ ΤΟΥ ΦΡΟΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ



Στα πλαίσια μιας εκδρομής του στη Κωνσταντινούπολη και κατά την επιστροφή του στην Ελλάδα, ο πρόεδρος του τμήματος ΕΕΣ Καρπενήσιου κ. Μοναστηριώτης, είχε την ευκαιρία να συναντηθεί με τους ακοίμητους φρουρούς των συνόρων μας, στους οποίους πρόσφερε διάφορα δώρα. Οι στρατιώτες μας συγκινήθηκαν από την προσφορά του εκλεκτού Ερυθροσταυρίτη και τον ευχαρίστησαν θερμά, δεν έχασαν δε την ευκαιρία να φωτογραφηθούν μαζί του για το περιοδικό μας.

Σε ένα μεγάλο ποσοστό ασθενών (25-30%) τους πρώτους έξι μήνες μετά την αγγειοπλαστική θεραπεία, παρατηρείται επαναστένωση των στεφανιαίων αρτηριών.

Ακόμη, όταν ο καθετήρας της αγγειοδιαστολής μπαίνει στα διάφορα αγγεία της καρδιάς, σε ορισμένους ασθενείς παρουσιάζονται μικροεμφράγματα.

Μεγάλο-ρόλο στην εφαρμογή της αγγειοπλαστικής παίζει και η ηλικία του ασθενή. Οι επεμβάσεις είναι πιο δύσκολες στα ηλικιωμένα άτομα.

Γεγονός όμως είναι ότι στην Αμερική σήμερα η αγγειοπλαστική μείωσε τις χειρουργικές επεμβάσεις κατά 30-40%».

Ο κ. Μπουλαφέντης αναφερόμενος στον εξοπλισμό που τα νοσοκομεία θα πρέπει να έχουν για να μπορούν να κάνουν αγγειοπλαστικές επεμβάσεις, είπε:

«Χρειάζονται όργανα όχι μόνο καθετηριασμού αλλά και συγκράτησης των ασθενών, σε διάφορες στάσεις.

Πρώτα απ' όλα όμως χρειάζονται, ειδικευμένο προσωπικό και με όρεξη για δουλειά».

Στο τέλος της διάλεξης σχετικά με τις καρδιοπάθειες ο κ. Μπουλαφέντης είπε:

«Για τη βλάβη των στεφανιαίων αρτηριών πιστεύω ότι φταίει κατά πολύ το κάπνισμα».

ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΙΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

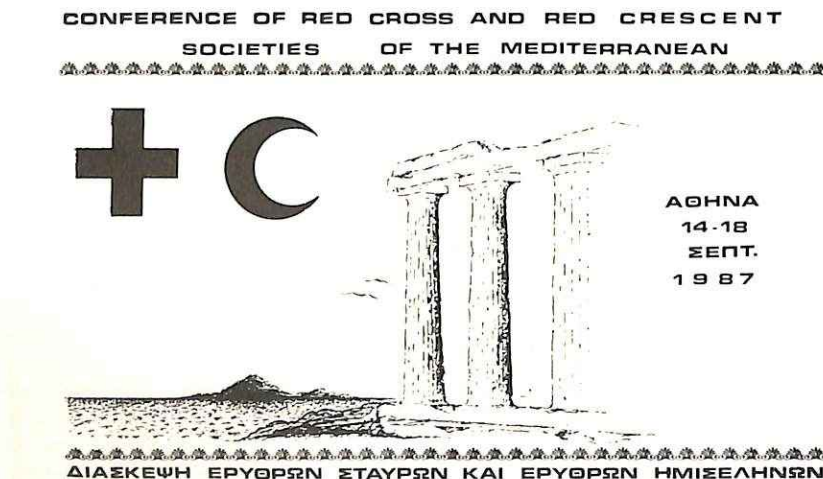
Σε απόγνωση βρίσκονται οι γονείς των παιδιών που πάσχουν από μεσογειακή αναιμία στη Ρόδο, καθώς παρατηρείται αδυναμία να εξασφαλισθούν οι απαραίτητες ποσότητες αίματος που χρειάζονται για τις μεταγγίσεις. Το νοσοκομείο της Ρόδου πλη-

Διάσκεψη Ε. Σταυρών και Ε. Ημισελήνων

Στις 14-18 Σεπτεμβρίου 1987 πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα σύσκεψη της Οργανωτικής Επιτροπής της Ε' Μεσογειακής Διασκέψεως Ερυθρών Σταυρών και Ερυθρών Ημισελήνων.

Στη σύσκεψη πήραν μέρος οι Πρόεδροι και Αντιπροσωπείες των Ερυθρών Σταυρών-Ημισελήνων της Αλγερίας, Ελλάδος, Λιβύης, Συρίας και Τουρκίας καθώς και ο εκπρόσωπος της Ομοσπονδίας Ερυθρών Σταυρών και Ερυθρών Ημισελήνων.

Το έργο της Οργανωτικής Επιτροπής είναι ουσιώδες για την προώθηση διαφόρων Ερυθροσταυρικών ζητημάτων Διεθνούς Συνεργασίας και ειδικότερα μεταξύ των χωρών της Μεσογείου και τον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό. Η σύγκληση εξάλλου



της Συσκέψεως στην Αθήνα αποτελεί για άλλη μια φορά αναγνώριση του δεσπόζοντος ρόλου του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού μεταξύ των διαφόρων Εθνικών Συλλόγων του Ερυθροσταυρικού Κινήματος όπως έχει

αυτός διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια των 110 ετών της ιστορίας του. Στο επόμενο τεύχος του περιοδικού μας, θα δημοσιευθεί εκτενές ρεπορτάζ για τη Διάσκεψη. (Στη φωτογραφία η αφίσα της Διάσκεψης).

Σημαντική πρόοδος στα εμβόλια AIDS

Θεσσαλονίκη

Η σημαντική πρόοδος έχει σημειωθεί στην κατασκευή εμβολίων κατά του AIDS, τα οποία σήμερα δοκιμάζονται σε πειραματόζωα με θετικές τις πρώτες ενδείξεις. Τα εμβόλια αυτά υπολογίζονται ότι θα χρησιμοποιηθούν στα επόμενα 5 χρόνια.

Αυτά ανακοίνωσε ο καθηγητής κ. Αρσενάκης σε συζήτηση στοργυλής τραπέζης, που έγινε στη Θεσσαλονίκη. Αποκάλυψε ακόμα πως πρόσφατα στη Δ. Αφρική απομονώθηκε και δεύτερος ιός, πολύ διαφορετικός από τον μέχρι τώρα

γνωστό.

Στη συζήτηση που έγινε στο πλαίσιο του 9ου Επιστημονικού Συνεδρίου της Ελληνικής Εταιρείας Βιολογικών Επιστημών, ο καθηγητής κ. Παπαευαγγέλου έδωσε αριθμητικά στοιχεία για τη χώρα μας και είπε:

Το πρώτο κρούσμα εμφανίστηκε το 1983 και μέχρι τέλος του 1986 είχαμε 46 κρούσματα. Από αυτά: 21 ήταν ομοφυλόφιλοι, 10 Έλληνες από την Αφρική, 2 αιμορροφιλικοί, 1 τοξικομανής, 2 γυναίκες που υποβλήθηκαν σε μετάγγιση αίματος

και 10 διάφοροι άλλοι. Σε έλεγχο που έγινε στο αίμα 95.974 αιμοδοτών εντοπίστηκε μόνο σε 11 περιπτώσεις ιός του AIDS (0,018%), ποσοστό που θεωρείται πάρα πολύ χαμηλό σε σύγκριση με τα ποσοστά άλλων χωρών.

Τέλος, οι επιστήμονες, μετά μακρά συζήτηση, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι οι πιθανότητες μετάδοσης της νόσου του AIDS από τα κοινωνία είναι μηδαμινές και ανακοινώθηκε ότι το φάρμακο κατά του AIDS δίνεται ήδη σε 25 ασθενείς στην Ελλάδα.

σιάζει στην εξάντληση των αποθεμάτων του, καθώς, όπως γράφουν οι τοπικές εφημερίδες, δεν παρατηρείται μεγάλη προσέλευση εθελοντών αιμοδοτών.

● Μπροστά στο αδιέξοδο που δημιουργήθηκε αντιπροσωπεία του Συλλόγου Πασχόντων από Μεσογειακή Αναιμία, επισκέφθηκε τον Δήμο και άλλες υπηρεσίες ζητώντας συμπαράσταση για την εξεύρεση λύσεως.

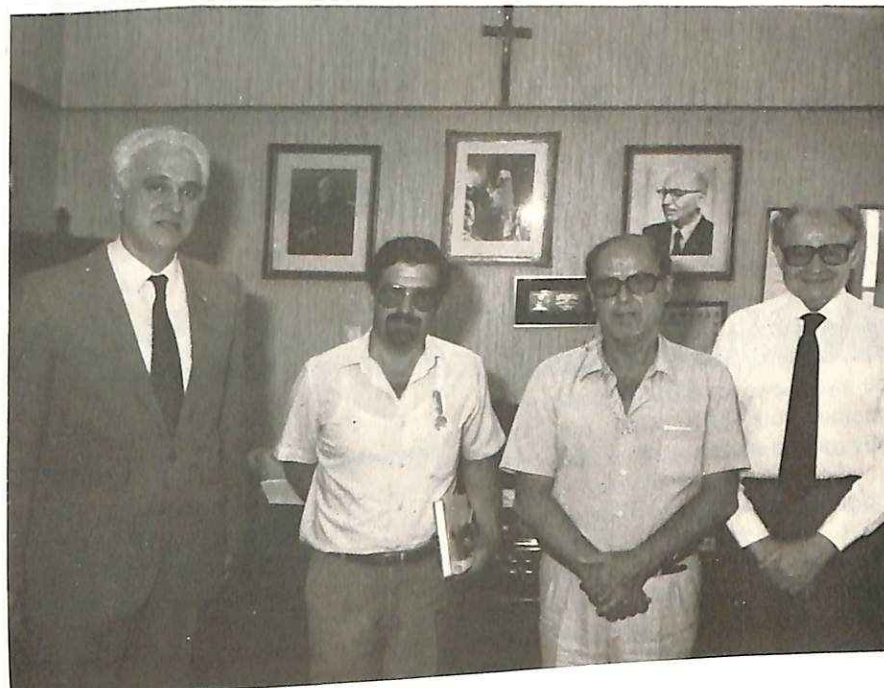
Ταυτόχρονα από το τοπικό ραδιόφωνο άρχισαν να μεταδίδονται εκκλήσεις για προσέλκυση εθελοντών αιμοδοτών στο νοσοκομείο.

Το Διεθνές Μουσείο του Ερ. Σταυρού ζητεί:

Με τον σκοπό αυξήσεως των συλλογών του, το Διεθνές Μουσείο του Ερυθρού Σταυρού, που θ' ανοίξει τις πύλες του τον Οκτώβριο του 1988 στη Γενεύη ζητεί αντικείμενα, βιβλία, αφίσες, φωτογραφίες, πίνακες, μετάλλια κ.λπ. σχετικά με τις δραστηριότητες του Ερυθρού Σταυρού, Ερυθράς Ημισελήνου ή Υγειονομικών Υπηρεσιών του στρατού σε πολέμους ή καταστροφές της περιόδου 1863-1945.

Όσοι μπορούν λοιπόν να ενισχύσουν το έργο της συλλογής του Μουσείου του Ερυθρού Σταυρού ως απευθυνθούν στη Διεύθυνση Διεθνών Σχέσεων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Βράβευση του Δημάρχου Αλίμου



Από την τιμητική διάκριση του Δημάρχου Αλίμου κ. Βασίλη Ξένου-Γαβριέλη, από τον Πρόεδρο του ΕΕΣ Νούρχο Γκολφίνο-Πετμεζά για την βοήθεια του στο ετήσιο έρανο του ΕΕΣ.

Γενική Συνέλευση και Αρχαιρεσίες του Ε.Ε.Σ.

Στις 25 Οκτωβρίου 1987 θα γίνει η Γενική Συνέλευση και οι Αρχαιρεσίες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Η ολιγοήμερη μετάθεση της ημερομηνίας της 4ης Οκτωβρίου, που είχε αρχικά ορισθεί, κατέστη αναγκαία, λόγω αδυναμίας εξευρέσεως κατάλληλης αίθουσας, προ της 25ης Οκτωβρίου 1987.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΩΝ

Αναζητήσεις

Καλούνται όσοι γνωρίζουν οτιδήποτε για τα παρακάτω πρόσωπα να ειδοποιήσουν την Υπηρεσία Αναζητήσεων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού οδός Ν. Κουντουριώτη, 10 Θεσσαλονίκη, τηλέφωνο 531-534.

— **Αριστείδης Παπαγρηγορίου** του Μιχαήλ και της Μαρίας 88 χρόνων από τη Στρώμνιτσα Γιουγκοσλαβίας.

Εξαφανίστηκε από το σπίτι του στην οδό Μεταμορφώσεως 15 στο Ν. Κορδελλί, Θεσσαλονίκης στις αρχές Σεπτεμβρίου 1981. Από τότε αγνοείται η τύχη του. Υπάρχει πληροφορία ότι συχνά πήγαινε και βοηθούσε στο μαγαζί κάποιου φίλου του Ευθύμη στην οδό Ερμού στη Θεσσαλονίκη.

— Το 1926 γεννήθηκε στο χωριό Ταγαράδες Θεσσαλονίκης ένα κοριτσάκι. Μετά 2 χρόνια περίπου το κοριτσάκι δόθηκε σε κάποια οικογένεια στο ίδιο χωριό, γιατί η μητέρα του ήταν φιλάσθενη. Το κορίτσι αυτό είναι σήμερα 60 χρόνων και αναζητεί τους φυσικούς του γονείς.

— **Μπογδάν Μήτσοβιτς και τα παιδιά του Σάμφιλα και Βλάντομιρ Μίτσοβιτς.** Γεννήθηκαν στη Μπόσνα Γιουγκοσλαβίας. Η Σάμφιλα είναι 57 χρόνων και ο Βλάντομιρ 54. Η σύζυγος του Μπογδάν και μητέρα των παιδιών ονομαζόταν Μερόπη. Υπάρχει πληροφορία ότι γύρω στο 1930 έμεναν στα Σκόπια.

Τους αναζητούν οι μεγαλύτερες κόρες του Μπογδάν και αδελφές της Σάμφιλα και του Βλάντομιρ, Ελένη Αρσάνογλου και Αλίκη Χατζησπύρου.

— **Χρυσούλα Κανελλάκη** το γένος Τεκίρνταλη, του Δημητρίου και της Ζωής, 74 χρόνων από την Κωνσταντινούπολη, περιοχή Γανόχωρα.

Το 1919 ξεκίνησαν από την Πόλη για νάρθουν στην Ελλάδα, ο Δημήτριος και η Ζωή Κανελλάκη με τα παιδιά τους Χρυσούλα και Φωτεινή. Στη διαδρομή χάθηκε η Χρυσούλα, πιθανόν πριν φθάσουν στην Ελλάδα. Από τότε αγνοείται η τύχη της.

Την αναζητεί η μικρότερη αδελφή της Παναγιώτα Κανελλάκη το γένος Τεκίρνταλη.

Πλούσια ήταν και πάλι η δραστηριότητα της Υπηρεσίας Αναζητήσεων του ΕΕΣ στο τρίμηνο που έκλεισε τον περασμένο Ιούνιο, όπως μας πληροφορεί το σχετικό απολογιστικό της σημείωμα. Συγκεκριμένα αναφέρονται:

«1. Εισήλθαν στην Υπηρεσία μας 695 έγγραφα που αφορούσαν 996 άτομα για υποθέσεις Μ. Ασίας, Β' Παγκοσμίου, Εμφυλίου, διαφόρων συρράξεων προσφάτων εξαφανίσεων γερόντων παιδιών βεβαιώσεων ομήρων Κατοχής κ.λπ.

2. Χορηγήσαμε σε δικαιούχους αποκατάστασης 23 θετικές και 1 αρνητική, βεβαιώσεις ομηρείας, βάσει του Ν. 1285/1982 για την αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης (1941-1944).

3. Στείλαμε σε ξένους Ε.Σ. τμήματα Ε.Ε.Σ., διάφορες Υπηρεσίες (Υπουργεία, Αστυνομικές, Προξενικές Αρχές, Ληξιαρχεία κ.λπ.) και ιδιώτες 424 έγγραφα που αφορούσαν 615 άτομα.

4. Στείλαμε σε ενδιαφερομένους 228 επιστολές που αφορούσαν 271 άτομα.

5. Βρέθηκαν 302 άτομα μέσω αλληλογραφίας και Ραδιοφώνου για τα οποία είχαν υποβληθεί σχετικές αιτήσεις.

Ενδεικτικά αναφέρουμε τις πύω κάτω 4 υποθέσεις:

α. η εξαδέλφη από την Αμερική για την αναζήτηση των συγγενών της που αγνοούσε από το 1922. Βρέθηκαν το 1987 στην Κεφαλληνία (άτομα 15).

β. η αδελφή από τη Ζαγορά Βόλου για την αναζήτηση της αδελφής της που αγνοούσε από το 1942. Βρέθηκε με την οικογένειά της το 1987 στην Αθήνα, (άτομα 18, από τα οποία τα 3 βρέθηκαν στην Αμερική και τα 15 στην Ελλάδα)

γ. η εξαδέλφη από την Αλβανία για την αναζήτηση του εξαδέλφου της που αγνοούσε από το 1946. Βρέθηκε με την οικογένειά του το 1987 στην Αγία Παρασκευή Αττικής (άτομα 4).

δ. η ετεροθαλής αδελφή από την Πολωνία για την αναζήτηση του αδελφού της που αγνοούσε από το 1956, όταν αυτός ήρθε από την Γερμανία και εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα. Βρέθηκε με την οικογένειά του το 1987 στο Σουφλί Έβρου (άτομα 4).

6. Στείλαμε 12 μηνύματα στον Διεθνή Ερυθρό Σταυρό στη Γενεύη για να επιδοθούν στους αιχμαλώτους παραλήπτες τους στις εμπόλεμες περιοχές IRAN-IRAK και λάβαμε 15 μηνύματα τα οποία επιδόσαμε στους παραλήπτες τους στην Ελλάδα.

7. Κλείσαμε με θετικό αποτέλεσμα 76 υποθέσεις που αφορούσαν 119 αγνοούμενα άτομα, δίνοντας κάποια σχετική πληροφορία για την τύχη τους, στους αιτούντες.

8. Επίσης εξαντλήσαμε όλα τα μέσα έρευνας για 63 υποθέσεις που αφορούσαν 97 άτομα, με αρνητικό αποτέλεσμα.

9. Επιπλέον ετοιμάσαμε και στείλαμε στους Σταθμούς της Χώρας μας:

— 15 τακτικά ραδιοφωνικά δελτία που αφορούσαν 102 υποθέσεις (175 άτομα)

— 10 έκτακτες ανακοινώσεις που αφορούσαν 5 υποθέσεις (9 άτομα επειγούσης φύσεως).

10. Επεξεργάστηκαν και αρχειοθετήθηκαν 150 παλαιές υποθέσεις.

11. Εδόθησαν 20 ιστορικά εκτελεσθέντων υπό των Αρχών Κατοχής, κατοίκων Καλυβίων-Λαυρίου και Μαρκόπουλου Αττικής.

12. Τέλος δεχτήκαμε και εξυπηρέτησαμε στα Γραφεία μας 108 άτομα».

Ο ΕΕΣ ΠΑΤΡΩΝ ΤΙΜΑ ΤΟΥΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΟΥ

Με σεμνή εκδήλωση που έγινε στα μέσα Ιουνίου στην Πάτρα, το τμήμα ΕΕΣ της Πελοποννησιακής πρωτεύουσας τίμησε τους ευεργέτες του τμήματος, στα χρόνια που ο ΕΕΣ δρα στην Πάτρα. Τελέσθηκε πρώτα τρισάγιο για όλους από τους ευεργέτες του ΕΕΣ έχουν πεθάνει και στη συνέχεια αποκαλύφθηκε αναμνηστική πλάκα, όπου με χρυσά γράμματα αναφέρονται τα ονόματα όλων των ευεργετών του ΕΕΣ Πατρών, για το έργο και την προσφορά των οποίων μίλησε εκ μέρους της διοίκησης ο κ. Τάκης Λ. Γεωργόπουλος. Αξιοση-

«Ο μεγάλος της Αρχαίας Ελλάδος, απ' τη Θήβα, ποιητής Πίνδαρος, έχει πει τα εξής σοφά λόγια, τα οποία ουδέποτε έχασαν ή θα χάσουν την αξία τους.

Είπε: Θνήσκει σιγαθὲν καλὸν ἔργον.

Δηλαδή πεθαίνουν τα καλά έργα, όταν τα σκεπάσει σιωπή.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός και ειδικώτερα το τμήμα του Πατρών, ουδέποτε διανοήθηκε να σβήσει με σιωπή από τη μνήμη μας το ωραίο και φιλότιμο έργο διακεκριμένων συμπολιτών μας με τις εξαίρετες προσφορές τους και πολύτιμες υπηρεσίες του, στο τμήμα μας.

Έτσι το Δ.Σ. του, εξ ονόματος του οποίου και σας ομιλώ, απεφάσισε και εντοχίστηκε σε κατάλληλη θέση στην αίθουσα αυτή του ΣΑΒ μαρμαρίνη αναμνηστική πλάκα στην οποία είναι ανεγγραμμένα με χρυσά γράμματα τα ονόματά τους.

Με τη σεμνή αυτή εκδήλωση της αναγνωρίσεώς τους επίσημα ως μεγάλων ευεργετών του Ερυθρού Σταυρού των Πατρών, τιμάμε εσαεί τη μνήμη τους και εκφράζουμε συγχρόνως τη βαθειά ευγνωμοσύνη μας για το ανεκτίμητο ανθρωπιστικό έργο του.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΟΡΥΛΛΟΣ. Υπήρξε ο πρώτος εκ των Ιατρών που πρόσφερε φιλοτίμως τις εκ της επιστήμης υπηρεσίες του. Εκπαιδεύει 14 Νέους (μαθητάς και κουρείς) σε νοσοκόμους. Τότε δεν πήγαιναν κοπέλλες για νοσοκόμες. Το 1881 λειτούργησε η Σχολή Κορύλλου. Τότε μεταβαίνει στα σύνορα της παλιάς Ελλάδας ως γιατρός και στον πόλεμο του 1897 ίδρυσε δύο Νοσοκομεία του Ερυθρού Σταυρού. Το ένα στην Αμφιλοχία με χειρουργό ιατρό τον μετέπειτα καθηγητή του Πανεπιστημίου Θεόδωρο Ζαΐμη και με φαρμακοποιό τον κ. Κων. Κανελλόπουλο, πατέρα του αποθανόντος τέως πρωθυπουργού Παναγιώτη Κανελλοπούλου. Το δε έτερο Νοσοκομείο συνέστησε στο Στρούμπειο Παρθεναγωγείο στην οδό Μαιζώνος όπου κυματίζει η σημαία του Ερυθρού Σταυρού.

Στον πόλεμο του 1912 συνέστησε και

μείωτο είναι, ότι ο ΕΕΣ Πατρών δεν τίμησε μόνο όσους προσέφεραν χρήματα και άλλες υλικές παροχές, αλλά και όσους προσέφεραν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους στο τμήμα, καθ' όλα τα έτη της δράσής του.

Στην εκδήλωση, είχαν κληθεί συγγενείς των τιμωμένων και οι εθελόντριες αδελφές και οι Σαμαρείτες του τμήματος Πατρών.

Μιλώντας στην εκδήλωση αυτή ο κ. Γεωργόπουλος, είπε μεταξύ άλλων και τα εξής:

άλλο Νοσοκομείο για τους τραυματίες σε μέρος του τότε Δημοτικού Νοσοκομείου Πατρών με αντιπρόεδρο τον ίδιο της Διοικήσεως του Τμήματος Ε.Ε.Σ. Πατρών. Το 1915 εκπαιδεύει γυναίκες ως νοσοκόμες.

Η προσφορά των υπηρεσιών του συνεχίσθη επί χρόνια αφιλοκερδώς βέβαια. Διετέλεσε 30 και πλέον χρόνια Διευθυντής του Δημοτικού Νοσοκομείου Πατρών, του οποίου υπήρξε μεγάλος ευεργέτης. Εξ ίσου μεγάλος ευεργέτης υπήρξε και στον Ερυθρό Σταυρό, στον οποίον πρόσφερε τις υπηρεσίες του πάντοτε δαπανών εξ ιδίων.

Ο ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ. Το οικόπεδο, στο οποίο έχει ανεγερθεί ο σταθμός πρώτων Βοηθειών και τα Γραφεία του Τμήματος Πατρών του Ελλην. Ερυθρού Σταυρού, εκτάσεως περίπου 800 τ.μ. και μεγάλης αξίας παρεχωρήθη από τον Δήμον Πατρέων στο Τμήμα Πατρών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού για να λειτουργήσουν οι υπηρεσίες του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ. Το 1919 υπό την εποπτεία του λειτουργεί βρεφικός σταθμός συντηρούμενος από τον Αμερικανικό Ερυθρό Σταυρό.

Στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και κατά τη διάρκεια της απαίσιας εχθρικής κατοχής της χώρας μας διετέλεσε Πρόεδρος της υποεπιτροπής βρεφών του Ερυθρού Σταυρού. Οργάνωσε με αυταπάρνηση και επέβλεπε τη διανομή του γάλακτος που παρειαυόζετο ζεστό για τα βρέφη στους 5 σταθμούς διανομής γάλακτος στην πόλη μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ. Το 1944 ανέλαβε το Τμήμα Πατρών του Ελ. Ερυθρού Σταυρού από τον προπολεμικό πρόεδρό του Γεώργιο Τοπάλη.

Ο Νικολάου, καταγόμενος από παλιά πατρινή οικογένεια, ήταν κατ' αρχάς Διευθυντής της Λαϊκής Τραπεζής και εν συνεχεία ενένετο της Τραπεζής Πίστewς.

Ούτος ανακαίνισε τελείως τον Ερυθρό Σταυρό Πατρών α) εγκατέστησε εδώ τον ξύλινο οικόσκη, χρησιμοποιούμενο για Γραφεία του Ερυθρού Σταυρού, ο οποίος ήταν δωρεά του Καναδικού Ερυθρού Σταυρού.

β) Παρέλαβε από τον Δήμο Πατρέων το οικόπεδο, για το οποίο μίλησαμε στη προσφορά του Δήμου, και ανήγειρε το κτίριο με έξοδα του Τμήματος Πατρών, με εράνους στη κοινωνία μόνον των Πατρών και εγκατέστησε στο διώροφο αυτό κτίριο τον Σταθμό πρώτων Βοηθειών, που από τότε εργάζεται επί 24ώρου βάσεως με γιατρούς, νοσοκόμες κ.λπ. προσωπικό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ. Υπήρξε ο στυλοβάτης του Ερυθρού Σταυρού στην Πάτρα κατά τη διάρκεια της εχθρικής κατοχής. Διετέλεσε Πρόεδρος και ήταν η ψυχή της Επιτροπής βρεφών και παιδών. Το έργο του, που πρόσφερε δωρεάν, ήταν και επικίνδυνο γιατί ήταν αναγκασμένος να έρχεται σε επικοινωνία με τις αρχές της εχθρικής κατοχής, οι οποίες κάθε άλλο παρά ευνοϊκά διατίθεντο.

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΡΛΟΣ. Διαπρεπής χειρουργός ιατρός της πόλης μας, πρόσφερε υπηρεσίες του στο Καραμανδάνειο Νοσοκομείο κατά το 1946-1951, όποτε του-σοκομείο κατά το Τμήμα του το λειτουργούσε από το Τμήμα του Ερυθρού Σταυρού Πατρών. Διετέλεσε επί πολλά έτη αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Τμήματός μας.

Κατά τους σεισμούς της Ζακύνθου το 1953 έσπευσε από την πρώτη ημέρα με έξοδά του και με εθελόντριες αδελφές του Τμήματός μας και παρέσχε αυτοπροσώπως πρώτες βοήθειες, έως ότου έλθουν μετά 10 ημέρες από την Αθήνα τα χειρουργεία και οι αδελφές του Ερυθρού Σταυρού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ. Ευπατρίδης των Πατρών διετέλεσε επί πολλά χρόνια μέλος του τμήματος Πατρών του Ελ. Ερ. Σταυρού τόσο κατά τη διάρκεια της εχθρικής κατοχής όσο και κατά τα πρώτα μεταπελευθερωτικά έτη. Υπό την πρώτη μεταπελευθερωτικά έτη. Ταμιά του ιδιότητά του ως μέλους και Ταμιά του Τμήματός μας ειργάζετο εθελοντικά ημέρα και νύκτα για να εξυπηρετηθεί λογιστικά και ταμειακά το Τμήμα μας και ευρίσκονται εντάξει οι λογαριασμοί και η κίνησή του.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗ. Υπήρξε σύζυγος του Βασιλείου Ρουμελιώτη, όστις

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ Ε.Ε. ΣΤΑΥΡΟ

Πολλές χώρες έχουν εκδόσει γραμματόσημα με θέμα τον Ερυθρό Σταυρό και τη δράση του. Και δεν ήταν δυνατόν να υστερήσουν τα Ελληνικά Ταχυδρομεία. Σχετικά με τις ελληνικές εκδόσεις γραμματοσήμων για τον Ερυθρό Σταυρό, δημοσιεύθηκε σε αθηναϊκή εφημερίδα ένα κατατοπιστικό σημείωμα του κ. Ν. Δομνηνού, που έχει ως εξής:

● Με την ευκαιρία του ετήσιου εράνου του Ερυθρού Σταυρού θα θέλαμε, να ενημερώσουμε τους νέους, κυρίως, αναγνώστες μας για τα γραμματόσημά μας, που κυκλοφόρησαν με θέμα τον ελληνικό και διεθνή Ερυθρό Σταυρό κι αυτά που εκδόθηκαν υπέρ του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

● Χρονολογικά, λοιπόν, έχουμε δύο γραμματόσημα, που κυκλοφόρησαν στις 31.3.1914 για την Εθνική Περίθαλψη των τραυματιών του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, με απεικόνιση και στα δύο τη Μάνα, να φροντίζει έναν πεσμένο τραυματία. Το Σεπτέμβριο του 1915 κυκλοφόρησε ένα γραμματόσημο για την ενίσχυση του Ε.Σ. με τον κόκκινο Σταυρό στο κέντρο, που έχει σήμερα στο εμπόριο πιο πολύ από 1.000 δραχμές σαν ασφράγιστο, σε άψογη κατάσταση και γύρω στις 35.000 σε ζεύγος, χωρίς οδόντωση! Στις 18.6.1918 κυκλοφόρησαν άλλα δύο παρόμοια γραμματόσημα, με κεντρική απεικόνιση τον τραυματία φαντάρο με δεμένο το χέρι. Η ονομαστική τους τιμή είναι 5 λεπτά της εποχής εκείνης, ενώ η εμπορική του ξεπερνά σήμερα τις 700 δραχμές σαν ασφράγιστο και τις 300 σαν σφραγισμένο. Το δεύτερο από αυτά είναι επισημασμένο με τα γράμματα Π.Ι.Π., που σημαίνουν «Πατριωτικό Ίδρυμα Προστασίας».

Απ' τα μέσα του 1924 μέχρι και το 1926 έχουμε συνεχείς επανεκδόσεις του γνωστού —φθηνού— γραμματόσημου με τον Τραυματία και τη Μητέρα με το παιδί στην αγκαλιά της, που αναζητά το χαμένο, απ' τη Μικρασιατική Καταστροφή, άντρα της. Το γραμματόσημο αυτό έχει ονομαστική αξία 10 λεπτών κι εμπορική τιμή σήμερα γύρω στις 30 δραχμές, ενώ σαν ζευγάρι ασφράγιστο, χωρίς οδόντωση, ξεπερνά τις 8.000! Σαν

γραμματόσημα της Κοινωνικής Πρόνοιας, που εντάσσονται κι αυτά στις θεματικές εκθεσιακές συλλογές του Ε.Σ., με τη πλατιά του έννοια, έχουμε πολλές εκδόσεις από το 1934 μέχρι και το 1951, κυρίως για την ανακούφιση των τραυματιών φυματικών της εποχής του Β' Πολέμου.

● Γραμματόσημα με θέμα το Διεθνή Ε.Σ. κυκλοφόρησαν στη χώρα μας για πρώτη φορά στις 21.9.1959 και στη συνέχεια στις 1.9.1963, γνωστά με την ονομασία «Ε.Σ. α» και «Ε.Σ. β». Για τις σειρές αυτές γράψαμε στην αρθρογραφία μας με τίτλο «Ιστορική Προέλευση και Απεικονίσεις των Ελληνικών Γραμματοσήμων», σε παλαιότερα άρθρα μας...

Τι είναι θεματική συλλογή γραμματοσήμων

Μιλώντας πιο πάνω για τη θεματική συλλογή του Ερυθρού Σταυρού, κρίνουμε σκόπιμο να υπενθυμίσουμε τους άπειρους, κυρίως, συλλέκτες, πως μια τέτοια συλλογή λέγεται «Θεματική», όταν απαρτίζεται με γραμματόσημα με το ίδιο θέμα. Έτσι, έχουμε θεματικές συλλογές αθλητικών, αεροπορικών, ιατρικών κ.ά. γραμματοσήμων. Όπως λ.χ. με απεικονίσεις φυτών, κτιρίων, ζωγραφικών πινάκων, κ.ο.κ. Τα θέματα μπορεί να είναι γενικά (φυτά, πτηνά, κ.λπ.) και εξειδικευμένα («Ζέππε-λιν», αρχοντικά κτίρια, κ.λπ.). Σε μια έκδοση βρίσκουμε πολλές φορές ένα ή πιο πολλά θέματα, όπως λ.χ. στα «Τοπία» του 1927, όπου έχουμε θεματικές συλλογές με πλοία, ενδυμασίες, ιδρύματα, μνημεία κ.ά.

● Μια θεματική συλλογή μπορεί να αποτελείται από γραμματόσημα ενός ή πιο πολλών κρατών, με το ίδιο όμως θέμα. Επίσης, από ορισμένα μόνο γραμματόσημα της ίδιας σειράς. Στις «Θεματικές», εκθεσιακές συλλογές μπορούμε, να προσθέσουμε και αντίστοιχες ταχυδρομικές φωτογραφίες ή εικονογραφημένα δελτάρια ή κάρτες-μάξιμουμ και φακέλους με παραστάσεις σχετικές με το θέμα, όπως και σφραγίδες ή «βινιέτες», που να ταιριάζουν στην ίδια θεματική συλλογή.

διετέλεσε μέλος του Τμήματός μας και δημοτικός σύμβουλος.

Η ίδια υπήρξε εθελόντρια αδελφή και πρόσφερε ανεκτιμήτους υπηρεσίες στα Νοσοκομεία κατά τον πόλεμο 1940-1941.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗΣ ΜΑΙΝ. Τον Μάιο 1980 εγένετο στην πόλη μας αδελφοποίηση του Ερυθρού Σταυρού Πατρών με τον Γερμανικό Ερυθρό Σταυρό Φραγκφούρτης. Δηλαδή συνήλθε ένας δεσμός φιλίας και αλληλεγγύης μεταξύ μας. Συνέπεια του δεσμού τούτου ήταν η μεγάλη και πολύτιμη βοήθεια που πρόσφερε ο Γερμανικός Ερυθρός Σταυρός Φραγκφούρτης στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό τόσο στην Αθήνα, όσο και στο αδελφό τμήμα Πατρών.

Ασθενοφόρα αυτοκίνητα —των οποίων εστερούμεθα— μας δωρήθηκαν. Επίσης αυτοκίνητα επιβατικά πουλμανάκια. Ειδικό αυτοκίνητο για τη μεταφορά των αναπήρων το λεγόμενο αναπηρικό κ.ά.

ΠΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ. Διακεκριμένο μέλος της κοινωνίας μας και ορμώμενος απο ευγενή και αλtruϊστικά αισθήματα για τον πάσχοντα συνάνθρωπό μας, πρόσφερε δωρεάν καινούργιες ασθενοφόρο αυτοκίνητο εν Ιταλία κατασκευασθέν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΠΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ. Το τελευταίο τιμώμενο πρόσωπο είναι ο κατά το 1985 αποθανών φίλος μου και δικηγόρος στην Πάτρα Γεώργιος Παπανδριόπουλος. Ούτος εν ζώῃ μου εξεδήλωνε τη συμπάθεια και εκτίμησή του στο έργο του Ερυθρού Σταυρού Πατρών.

Έτσι με τη διαθήκη του αφήκε στο

Τμήμα μας διαμέρισμά του εκ 2 κυρίων δωματίων στον 6ον όροφο της Πολυκατοικίας στην οδό Κιλκίς 61, μεγάλης σήμερα αξίας.

Τελειώνοντας την ομιλία μου, κυρίες και κύριοι, επιθυμώ να τονίσω και τούτο: Ότι το θέμα της αναγνώρισης ως δωρητών και ευεργετών εν γένει προς το Τμήμα μας του Ερυθρού Σταυρού, δεν εξαντλείται μόνο στα τιμώμενα σήμερα πρόσωπα.

Υπάρχει πλήθος επωνύμων και ανωνύμων που πρόσφεραν και προσφέρουν στον Ερυθρό Σταυρό, όμως οι προσφορές τους υπάγονται σε μια ιεράρχηση βάσει Κανονισμού της Κεντρικής Διοικήσεως στην Αθήνα.

ΕΝΑΣ ΚΑΥΣΩΝΑΣ, ΦΟΝΙΑΣ



Πολλοί αναζήτησαν λίγη δροσιά, στα συντριβάνια των πλατειών. Ιδιαίτερα οι ξένοι τουρίστες, που είναι και εντελώς ασυνήθιστοι στις μεγάλες ζέστες.

Πολλές συζητήσεις έγιναν και πολλά δημοσιεύματα υπήρξαν, με έντονη αναφορά και στην τηλεόραση, στο ραδιόφωνο και σε κάθε μέσο μαζικής ενημέρωσης, σχετικά με τον μεγάλο καύσωνα που πρόσβαλε αυτό το καλοκαίρι τη χώρα μας. Έγινε λόγος για χιλιάδες νεκρούς και διατυπώθηκαν απόψεις για μεταβολή του ελληνικού κλίματος. Τί συνέβη πραγματικά;

Είναι γεγονός, ότι κάθε καλοκαίρι σημειώνονται στην Ελλάδα θερμοκρασίες που μπορούν να φτάσουν ή

και να ξεπεράσουν τους 40 και τους 41 βαθμούς. Αλλά αυτό το φαινόμενο του καύσωνα, συνήθως δεν κρατάει παραπάνω από μια-δυο ημέρες. Κι έτσι, οι συνέπειες που τυχόν έχει πάνω σε άτομα με ευπαθή υγεία, είναι περιορισμένης σοβαρότητας. Όμως, αυτό το καλοκαίρι, ο καύσωνας δεν ήταν έτσι «περιοδικός» και «περιορισμένης διάρκειας». Κράτησε οχτώ τουλάχιστον ημέρες και οι συνέπειές του ήταν δραματικές, για πολλούς συνανθρώπους μας.

Βέβαια τα περί «χιλιάδων νεκρών» μπορεί να είχαν μια δόση υπερβολής, όμως σίγουρα πολλοί άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους εκείνες τις ημέρες.

Αλλά όχι όλα από θερμοπληξία. Ήταν κατά κανόνα άτομα ηλικιωμένα, που είχαν μείνει μόνα -είτε γιατί οι δικοί τους απουσίαζαν, είτε γιατί ζούσαν ούτως ή άλλως μόνα- και δεν είχαν τη δυνατότητα να πάρουν εκείνα τα μέτρα, με τα οποία θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τον καύσωνα και τους κινδύνους του.

Παράλληλα όμως, ήταν άτομα με κάποια ευπάθεια, με αναπνευστικά προβλήματα, με καρδιακές ανεπάρκειες κ.λπ., είχαν δηλαδή παθολογικά αίτια, που με τη μεγάλη ζέστη επιδεινώθηκαν.

Και όμως, κι αυτοί οι άνθρωποι μπορούσαν να σωθούν, αν γνώριζαν τι έπρεπε να κάνουν, εκείνες τις εφιαλτικές ημέρες. Γιατί υπάρχει τρόπος να αντιμετωπίσει κανείς -όσο αυτό φυσικά είναι δυνατόν- τη μεγάλη ζέστη.

Βέβαια τώρα που φτάσαμε στο φθινόπωρο, παρέλκει ίσως να μιλήσουμε για τους τρόπους αντιμετώπισης του καύσωνα. Αλλά επειδή οι γνώσεις ποτέ δεν βλάπτουν κι επειδή το καλοκαίρι αυτό δεν ήταν το μοναδικό στη ζωή μας με μεγάλη ζέστη, πράγμα που σημαίνει ότι πιθανόν και του χρόνου ή το μεθεπόμενο χρόνο, πιθανόν θα ζήσουμε παρόμοιες καταστάσεις, καλό είναι να πούμε και τώρα μερικά πράγματα:

Πρώτα-πρώτα, κατά τη διάρκεια της μεγάλης ζέστης, επιβάλλονται τα πολλά δροσερά ντους, αν δεν είμαστε κοντά στη θάλασσα, ώστε να καταφύγουμε σ' αυτή. Επιβάλλεται να μένουμε στη σκιά -ακόμη και στην ακρογιαλιά να έχουμε πάντοτε την ομπρέλλα μας- και επιβάλλεται επίσης να καταναλώνουμε πολλά υγρά, για να εξουδετερώσουμε τον κίνδυνο μιάς αφυδάτωσης. Να τρώμε φαγητό ελαφρύ, αλλά πιο αλατισμένο από συνήθως, ώστε εκτός από την αναπλήρωση του καλίου που χάνουμε με την εφίδρωση, να κάνει ο οργανισμός και κατακράτηση υγρών και να αποφεύγουμε οπωσδήποτε τα αλκοολούχα ποτά.

Άλλαξε το κλίμα μας;

Πολλοί έγραψαν κι ακόμη περισσότεροι στις συζητήσεις τους διατύπωσαν την άποψη, ότι το κλίμα στη χώρα μας έχει αλλάξει. Κι ανέφεραν σαν απόδειξη αυτού του ισχυρισμού τους, ότι είχαμε χιόνια τον Απρίλιο, πλημμύρες τον Μάιο, φοβερή ζεστή ακόμη και τον Σεπτέμβριο κ.λπ. Και σαν αιτίες αυτής της κατά την άποψή τους μεταβολής, ανέφεραν τις πυρηνικές δοκιμές, το ατύχημα του Τσέρνομπιλ και άλλα σχετικά.

Τί λένε όμως οι ειδικοί; Πώς εξηγούν εκείνοι όσα συνέβησαν;

Ενδιαφέρον έχει μια συνέντευξη του διευθυντή της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας κ. Κακούρος, ο οποίος τόνισε, ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να επηρεάσει τον καιρό, παρά σε πολύ περιορισμένη έκταση, αμελητέα ουσιαστικά. Και ότι τα καιρικά φαινόμενα, δεν έχουν καμμία σχέση με τις ανθρώπινες δραστηριότητες. Τόνισε κατηγορηματικά, ότι παρόμοια φαινόμενα είναι συνήθη και ότι είναι πολλές οι φορές, που σημειώθηκαν

μεγάλες θερμοκρασίες στην Ελλάδα, με τη διαφορά ότι απλώς τότε ήταν σύντομης διάρκειας. Και έδωσε την επιστημονική εξήγηση του φαινομένου του καύσωνα, που οφειλόταν, όπως είπε στο ότι μεγάλες θερμές αέριες μάζες μας ήρθαν από την Αφρική και πιεζόμενες προς τα κάτω, επί ημερες, πάνω από την Ελλάδα, αύξαναν τη θερμοκρασία και τη διατηρούσαν υψηλή. Δεν δέχθηκε ότι υπάρχουν «τρύπες» στο όζον της ατμόσφαιρας, διότι -όπως είπε- τότε ο ήλιος θα ήταν καταστρεπτικός.

Γενικά, υποστήριξε ότι το κλίμα δεν έχει μεταβληθεί και όσα λέγονται για το αντίθετο, είναι αυθαίρετα και επι-

στημονικά απαράδεκτα.

Γεγονός βέβαια παραμένει, ότι ο μεγάλος καύσωνας, αποδείχθηκε «φονιάς» για μερικούς συνανθρώπους μας, αλλά και η κινητοποίηση που παρατηρήθηκε για την αντιμετώπισή του, -τουλάχιστον στη δεύτερη φάση του- ήταν εντυπωσιακή και αποτελεσματική. Εκείνο που έχει τώρα σημασία, είναι να γνωρίζουμε τι πρέπει να κάνουμε σε περίπτωση επανάληψης ενός τέτοιου φαινομένου και να μάθουμε να διατηρούμε την ψυχραιμία μας, όπως πρέπει να κάνουμε σε κάθε θεομηνία. Ο πανικός, ποτέ δεν ήταν καλός σύμβουλος, σε καμμία εκδήλωση της ζωής.



Σολφερίνο της Ιταλίας, Ιούνης του 1859. Η μάχη που δίνεται θα κρίνει την τύχη του πολέμου που κήρυξε ο Ναπολέων ο Γ' κατά της Αυστρίας για να απελευθερώσει την Ιταλία. Ο απολογισμός τραγικός: 40.000 νεκροί, τραυματισμένοι, ακρωτηριασμένοι και διάτρητοι από τις σφαίρες βρίσκονται εγκατελειμμένοι στο πεδίο της μάχης.

Μάρτυρας —χωρίς τη θέλησή του— των τρομερών σκηνών της μάχης είναι ο νεαρός τότε Ερρίκος Ντυνάν διευθυντής τράπεζας στο Αλγέρι που βρισκόταν στην Ιταλία για επαγγελματικούς λόγους.

Ο Ερρίκος Ντυνάν γεννημένος στις 8 Μαΐου

1828 στη Γενεύη καταλαμβάνεται από συναισθήματα ανθρωπισμού καθώς βλέπει τους χιλιάδες τραυματισμένους να κείτονται αβοήθητοι στο πεδίο της μάχης.

Μέσα σε μια στιγμή, ξεχνά το σκοπό του ταξιδιού του στην Ιταλία και οργανώνει στη μικρή πόλη της Καστιλιόνε, πρόχειρη υπηρεσία περίθαλψης.

Ο ίδιος με τη βοήθεια συνανθρώπων του τριγυρνάει στο πεδίο μάχης και περιθάλλει τους τραυματισμένους. Στη συνέχεια καταφέρνει με άδεια του αυτοκράτορα Ναπολέοντα να οργανώσει μια πιο συστηματική υπηρεσία παροχής βοήθειας προς τους τραυματίες.

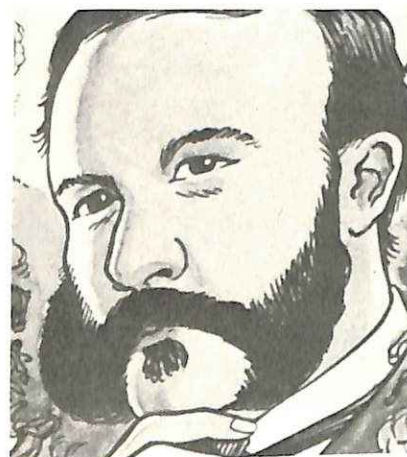
Χρυσή βοήθεια στον άνθρωπο

Η αρχή έχει γίνει. Τρία χρόνια αργότερα (1862) ο Ερρίκος Ντυνάν γράφει το βιβλίο του «Μια ανάμνηση από το Σολφερίνο». Ένα βιβλίο που αποτέλεσε έκκληση στην παγκόσμια κοινή γνώμη για να ιδρυθεί ένας οργανισμός που να παρέχει βοήθεια στους τραυματίες πολέμου.

Η έκκληση αυτή, πέτυχε το σκοπό της. Συγκίνησε την παγκόσμια κοινή γνώμη και στις 9 Φλεβάρη 1863 συστήνεται από το «Σύλλογο Κοινής Ωφέλειας» της Γενεύης η γνωστή με το όνομα «Επιτροπή των Πέντε».

Ο Ντυνάν ταξιδεύει και εκθέτει τις σκέψεις και τα σχέδιά του σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Στις 26 Οκτώβρη 1863 συνέρχεται στη Γενεύη η πρώτη ανεπίσημη διεθνής διάσκεψη όπου αποφασίζεται η σύσταση ιδιωτικών επιτροπών παροχής βοήθειας σε τραυματίες και σε διαφορετικά κράτη.

Δέκα μήνες μετά και συγκεκριμένα στις 8 Αυγούστου 1864 συνέρχεται, και μετά από πρόσκληση της ελβετικής κυβέρνησης επίσημη συνδιάσκεψη από αντιπροσώπους πολλών κρατών από την οποία προέκυψε η γνωστή στην ιστορία πράξη με το όνομα «σύμβαση της Γενεύης»



Ο εμπνευστής της ιδέας του Ερυθρού Σταυρού, Ερρίκος Ντυνάν.

στις 22 Αυγούστου 1864. Η Σύμβαση αυτή υπογράφεται στην αρχή από 12 κράτη και εξασφαλίζει το απαραβίαστο των τραυματιών καθώς και του υγειονομικού προσωπικού που τους περιθάλπει. Τα κράτη που έχουν υπογράψει τη σύμβαση υποχρεούνται να ιδρύσουν σύλλογο για την προστασία και περίθαλψη τραυματιών σε καιρό πολέμου.

Ιδρύεται έτσι ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ και ο μεγάλος ιδεαλιστής, ο άνθρωπος, ο Ερρίκος Ντυνάν βλέπει πια το όραμά του και το έργο του να γίνεται πραγματικότητα.

Στη Σύμβαση και η Ελλάδα

Η ονομασία «Ερυθρός Σταυρός» προέκυψε από τη σημαία της Ελβετίας σε αναστροφή των χρωμάτων της.

Λίγους μήνες μετά τη «Σύμβαση της Γενεύης» τον Γενάρη του 1865 στο ανθρωπιστικό έργο προσχωρεί και η Ελλάδα. Τον Ιούνιο του 1877, δώδεκα χρόνια, δηλαδή, αργότερα, με πρωτοβουλία της βασίλισσας Όλγας ιδρύεται ο «Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός» σαν «Σύλλογος Επίκουρος των εν πολέμω τραυματιών» και τον Οκτώβρη του ίδιου χρόνου αναγνωρίζεται από το διεθνές κομμάτι.

Από τη στιγμή που συστήνεται ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός και αρχίζει να γράφει την ιστορία του, επιδεικνύει εξαιρετική δράση στο πεδίο της ανθρωπίνης αλληλεγγύης.

Από τις γεμάτες ανθρωπιά σελίδες που γράφει ο ΕΕΣ κατατάσσεται σήμερα στην πρώτη σειρά των αδελφών Εθνικών Ερυθρών Σταυρών του κόσμου.

Σταθμοί στη δράση

Η δράση του ΕΕΣ μπορεί να διαι-



Από τους πρώτους ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, πρόσφερε και προσφέρει τη βοήθειά του στους σεισμόπληκτους της Καλαμάτας.

ρεθεί σε 3 χρονικές περιόδους: μία από τη σύστασή του μέχρι τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922, δεύτερη από το 1922 μέχρι την απελευθέρωση της Ελλάδας από την κατοχή το 1944 και τρίτη από την απελευθέρωση μέχρι σήμερα. Λίγο πιο αναλυτικότερα:

1878 — Κρητική επανάσταση και εξέγερση πληθυσμού στην Ήπειρο, Θεσσαλία και Μακεδονία. Ανέγερση 3 νοσοκομείων στην επαρχία και φορητό χειρουργείο νοσηλείας στην Αθήνα και περίθαλψη 30.000 προσφύγων.

1897 — Ελληνοτουρκικός πόλεμος. Για τη μεταφορά των τραυματιών χρησιμοποιούνται πλωτά νοσοκομεία.

1911 — Αρχίζει να λειτουργεί η Σχολή Εθελοντών Νοσοκόμων.

1912-13 — Βαλκανικός Πόλεμος. Ο ΕΕΣ θέτει σε λειτουργία πολλά κινητά χειρουργεία στο μέτωπο 20 νοσοκομεία στα μετόπισθεν 1 νοσοκομείο στην Αθήνα 11 νοσοκομεία στη Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις της Θεσσαλίας και της Ηπείρου.

1915 — Ιδρύεται γραφείο αιχμαλώτων πολέμου που αργότερα μετονομάζεται σε «υπηρεσία αναζητήσεων» και λειτουργεί μέχρι σήμερα.

1920 — Ο ΕΕΣ καταλαμβάνει την διαχείριση του νοσοκομείου Ασκληπιείο στη Βούλα.

1922 — Εκκινούνται ο ελληνικός πληθυσμός της Μικράς Ασίας. Νοσοκομεία του ΕΕΣ λειτουργούν σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και εξασφαλίζουν υγειονομική περίθαλψη και βοήθεια, σε 1,5 εκατομμύριο προσφύγων. Ιδρύεται η Σχολή Διπλωματούχων Αδελφών.

1924 — Συστήνεται ο Ελληνικός

Ερυθρός Σταυρός Νεότητας.

1928 — Σεισμός στην Κόρινθο. Ο ΕΕΣ οργανώνει νοσοκομείο σε σκηνές.

1931 — Ο ΕΕΣ επωμίζεται τα βάρη της λειτουργίας του Σταθμού Πρώτων Βοηθειών. Αρχίζει να λειτουργεί το Γενικό Νοσοκομείο του ΕΕΣ.

1935 — Ιδρύεται Υπηρεσία Αιμοδοσίας η οποία μάλιστα εισάγεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

1941-42 — Ο ΕΕΣ θέτει σε λειτουργία το «Νοσοκομείο Πεινόντων στην Αθήνα» για να αντιμετωπισθούν οι επείγουσες ανάγκες που δημιούργησε ο τρομερός λιμός του χειμώνα του 1941.

1951 — Ο ΕΕΣ αναλαμβάνει τη λειτουργία του Ασκληπιείου Περού.

1953 — Σεισμοί στα Ιόνια νησιά. 13 πρόχειρα κινητά νοσοκομεία, 3 νοσοκομεία, 9 υγειονομικές υπηρεσίες, 2 οικοτροφεία, 1 γυμνάσιο. Τόνοι εφοδίων και υλικών βοήθειας.

1957 — Εγκαινιάζεται το νοσοκομείο «Δρακοπούλειο» δωρεά του ευεργέτη του ΕΕΣ Αθ. Δρακόπουλου.

1959 — Σύνοδος του 25ου Διεθνούς Συνεδρίου των Συνδέσμων των Ερυθρών Σταυρών στην Αθήνα.

Ο κατάλογος των έργων και της τεράστιας δημιουργικής δράσης του ΕΕΣ δε σταματάει. Συνεχίζεται μέχρι τις μέρες μας όταν αρχίζει να λειτουργεί κέντρο γεροντολογίας ενώ στο σταθμό Α' βοηθειών της 3ης Σεπτεμβρίου λειτουργεί κέντρο αποκατάστασης τοξικομανών στα πρώτα στάδια.

Από το 1901 χρονιά που ο Ερρίκος Ντυνάν πήρε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης, το Ερυθροσταυρικό Κί-

ένα αξιόλογο χρονικό για την ίδρυση και τη δράση του Ερυθρού Σταυρού δημοσίευσε σε αθηναϊκή εφημερίδα η Χριστίνα Πιτουρά. Επειδή πιστεύουμε ότι παρουσιάζει ενδιαφέρον για τους αναγνώστες μας, το αναδημοσιεύουμε.

νημα εξαπλώθηκε διεθνώς στις 5 ηπείρους με αποτέλεσμα να περιλαμβάνει σήμερα 137 Εθνικούς Συλλόγους Ερυθρών Σταυρών και Ερυθρών Ημισελήνων αποτελείται σήμερα από:

— όλους τους Εθνικούς Συλλόγους των χωρών που υπέγραψαν τη σύμβαση της Γενεύης και είναι αναγνωρισμένοι

— τα 137 κράτη - μέλη — τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού μέλη της οποίας είναι μόνον Ελβετοί υπήκοοι

— Τη Διεθνή Ομοσπονδία των 137 Συλλόγων του Ερυθρού Σταυρού και της Ερυθράς Ημισελήνου.

Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις που έγιναν στη Διεθνή Διάσκεψη στο Βουκουρέστι το 1977, η βασική αποστολή του Ερυθρού Σταυρού είναι η πρόληψη και ανακούφιση του ανθρώπινου πόνου, η προστασία της ζωής και της υγείας, ο σεβασμός του ανθρώπου, η παροχή βοήθειας με τρόπο αμερόληπτο και χωρίς καμιά διάκριση φυλής εθνικότητας και θρησκείας, και η προστασία αυτών που έχουν ανάγκη σε περίπτωση συρράξεων ή άλλων καταστροφών.

Άλλοι βασικοί στόχοι είναι η προώθηση μεταξύ των νέων του πνεύματος αμοιβαίας κατανόησης και φιλίας ανάμεσα σε όλους τους νέους συμβάλλοντας έτσι στην ειρήνη.

Πρέπει να αναφερθεί ιδιαίτερα το μεγάλο ενδιαφέρον που επιδεικνύει ο Δ.Ε.Σ. σε ζητήματα κοινωνικής προνοίας, προσώπων, οικογενειών, ομάδων, ατόμων με βάση πάντα την αξιοκρατία και την αξία της ανθρωπίνης προσωπικότητας.

Τέλος να σημειώσουμε ότι ο ΕΕΣ βρίσκεται πάντοτε σε συνεργασία με τον ΔΕΣ ή τους Ερυθρούς Σταυρούς και Ερυθρές Ημισελήνους του κόσμου.

Γιατί τόσοι νέοι σκοτώνονται στους δρόμους

Η λαιμητόμος των δύο τροχών

ανούκλα για την νεολαία μας τα θανατηφόρα ατυχήματα με τις μοτοσυκλέτες και τα μοτοποδήλατα ιδίως τους θερινούς μήνες.

Το 1986 σε εκατοντάδες τροχαία ατυχήματα, έχασαν την ζωή τους εκατό παιδιά ηλικίας κάτω των 28 χρονών και άλλοι 160 νέοι άνθρωποι ηλικίας 28-38 χρονών, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται αυτοί που πέθαναν σε νοσοκομεία και δεν περάσθηκαν στο

Γράφει ο
ΝΑΣΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

αστυνομικό δελτίο για διαφόρους λόγους σαν νεκροί.

Και οι αριθμοί αυτοί της «Μαύρης Βίβλου» της ασφάλτου, επιδεινώνουν την εικόνα του δημογραφικού μας προβλήματος αλλά και των μεγάλων κοινωνικών επιπτώσεων που θα φανούν την προσεχή δεκαετία, αφού η ανανέωση του πληθυσμού αντί να αυξάνεται έστω και με βήμα

σημειωτόν, πέφτει κατακόρυφα. Αρκεί να σκεφθούμε ότι πολλοί νέοι άνθρωποι-ξεπερνούν τις 2.500 την τελευταία τριετία άφησαν την τελευταία τους πνοή πάνω στην ασφαλτο.

Τρομακτικό
το κόστος

Το κοινωνικό αλλά και οικονομικό κόστος για την χώρα μας είναι τρομακτικό αφού:

ΠΡΩΤΟ: Σύμφωνα με τους ειδικούς και τις στατιστικές μέχρι και το 2.000, ο πληθυσμός της χώρας μας

δεν πρόκειται να αυξηθεί πάνω από 200.000 (2%) σε αντίθεση με γειτονικά μας κράτη που θα αυξηθεί από 3-6%.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Το κοινωνικό και οικονομικό κόστος είναι τεράστιο, αν αναλογισθεί κανείς τα έξοδα που απαιτούνται για την νοσηλεία των τραυματισμένων και ο χρόνος παραμονής τους στα νοσοκομεία και ο άγνωστος αριθμός αναπήρων ή απώλεια ανθρωποωρών εργασίας, οι αποζημιώσεις, οι δίκες κ.λπ.

Τόσο κατά τους αστυνομικούς, όσο και κατά τους κοινωνιολόγους τρεις είναι οι λόγοι που η χώρα μας πληρώνει βαρύ τίμημα αίματος στην ασφαλτο με εκατοντάδες θύματα νέα παιδιά.

1. Δεν υπάρχει κατάλληλη αγωγή από το σπίτι, το σχολείο και την πολιτεία πάνω στο θέμα μοτοσυκλέτα-μοτοποδήλατο που τόσο πολύ είναι χρήσιμα για την μετακίνηση αλλά γίνονται επικίνδυνα αν χρησιμοποιούνται άσχημα.

Αποτέλεσμα είναι οι περισσότεροι από τους νέους να παθιάζονται στον «πυρετό του ιλιγγίου της ασφάλτου» με τα γνωστά αποτελέσματα.

2. Η αστυνομία και η δικαιοσύνη για διάφορους λόγους δεν μπορούν να επέμβουν αποτελεσματικά και να κολάσουν τις παραβάσεις, κυρίως ταχύτητα και παραβίαση του ΚΟΚ, με αποτέλεσμα 8 στα 10 τροχαία ατυχήματα με μοτοσυκλέτα να είναι θανατηφόρα και τα 5 στα 10 με βαρεία τραυματίες.

3. Πολλά θανατηφόρα ατυχήματα έγιναν με κλεμμένες μοτοσυκλέτες -οι κλοπές αυξήθηκαν πάνω από 150% τον τελευταίο χρόνο στην περιοχή της Αττικής και κυρίως σε μοτοσυκλέτες μεγάλου κυβισμού- και τα θύματα ήταν νέα παιδιά που έπαιρναν μέρος σε παράνομους αγώνες ταχύτητας ή είχαν κάνει κλοπές και διαρρήξεις και προσπάθησαν να αποφύγουν την σύλληψη από τους αστυνομικούς.

Πρέπει να σημειωθεί ακόμα, ότι, πολλά ατυχήματα οφείλονται στην αδεξιότητα των οδηγών, πολλοί από τους οποίους οδηγούν χωρίς άδεια και κινδυνεύουν και να συλληφθούν.

Τράπεζες αίματος στις ΗΠΑ με προσωπικά αποθέματα

ΑΠΟ ΦΟΒΟ ΤΟΥ ΕΙΤΖ ΚΑΙ ΤΗΣ ΗΠΑΤΙΤΙΔΑΣ

Ολο και πιο δημοφιλής γίνεται στις Ηνωμένες Πολιτείες η συνήθεια να δίνουν οι ίδιοι οι ασθενείς το δικό τους αίμα πριν υποστούν κάποια σοβαρή επέμβαση ώστε αν χρειασθεί μετάγγιση να μη χρησιμοποιηθεί ξένο.

Ο φόβος της ηπατίτιδας και του Ειτζ έχει κάνει τους ασθενείς να καταφεύγουν όλο και περισσότερο στη λύση αυτή, στην οποία στο παρελθόν κατέφευγαν μόνο αν ανήκαν σε μια πολύ σπάνια ομάδα αίματος ή είχαν κάποιο ειδικό ιατρικό πρόβλημα. Εκτός του ότι έτσι αποφεύγεται και η παραμικρή πιθανότητα μόλυνσης, η μέθοδος αυτή έχει το πλεονέκτημα να αποκλείει την οποιαδήποτε κακή αντίδραση του ανοσοποιητικού συστήματος.

Πριν πέντε μόλις χρόνια ο μέσος όρος τέτοιων μεταγγίσεων ήταν περίπου δύο το μήνα για κάθε νοσοκομείο. Τώρα πια, φτάνουν τις τριάντα με σαράντα.

Σύμφωνα όμως με τον Τομ Ασερ διευθυντή μιας Τράπεζας αίματος, η

πρακτική αυτή σε μεγάλο βαθμό υπογορεύεται από έναν πανικό που δεν δικαιολογείται από τα πραγματικά δεδομένα. Οι Τράπεζες αίματος σήμερα χρησιμοποιούν ιδιαίτερα προηγμένες μεθόδους για τον έλεγχο της καταλληλότητας του αίματος. Εξάλλου, για να ετοιμασθεί το αίμα για μετάγγιση από την κατάσταση κατάψυξης όπου φυλάγεται, χρειάζεται, περίπου μία ώρα. Σε αυτήν πρέπει να προστεθεί ο χρόνος μεταφοράς του στο νοσοκομείο όπου βρίσκεται ο ασθενής.

Η ιδέα της αποθήκευσης του αίματος, σύμφωνα με τον Αμερικανό επιστήμονα, δεν είναι πολύ πρακτική, ακριβώς γιατί σε περίπτωση ατυχήματος δεν υπάρχει αυτό το περιθώριο χρόνου.

Παρ' όλα αυτά, επειδή το κοινό έχει κάθε δικαίωμα να επιλέγει τη μέθοδο που προτιμά, οι Τράπεζες αίματος προσφέρουν αυτή την υπηρεσία και αποθηκεύουν επί τρία χρόνια αίμα συγκεκριμένων ατόμων για προσωπική χρήση.

Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Δέος ο φόβος ο ιερός στα μάτια όλου του κόσμου.

Παλεύει να σβήσει ο τρομερός ο θάνατος το φως μου.

Ποιός είμαι; Από που έρχομαι και κατά που βαδίζω;

Να βρω τη λύση να σωθώ να λυτρωθώ πασχίζω.

Γιατί ρε να πεθαίνουμε; Γιατί δε ζούμε αιώνια;

Είναι ο θάνατος ζωή ή της ζωής λησμόνια;

Τι νιώθεις όταν έρχεται να σε βρει ο θάνατός σου;

Είναι στ' αλήθεια μπορετό να σβήσει το μυαλό σου;

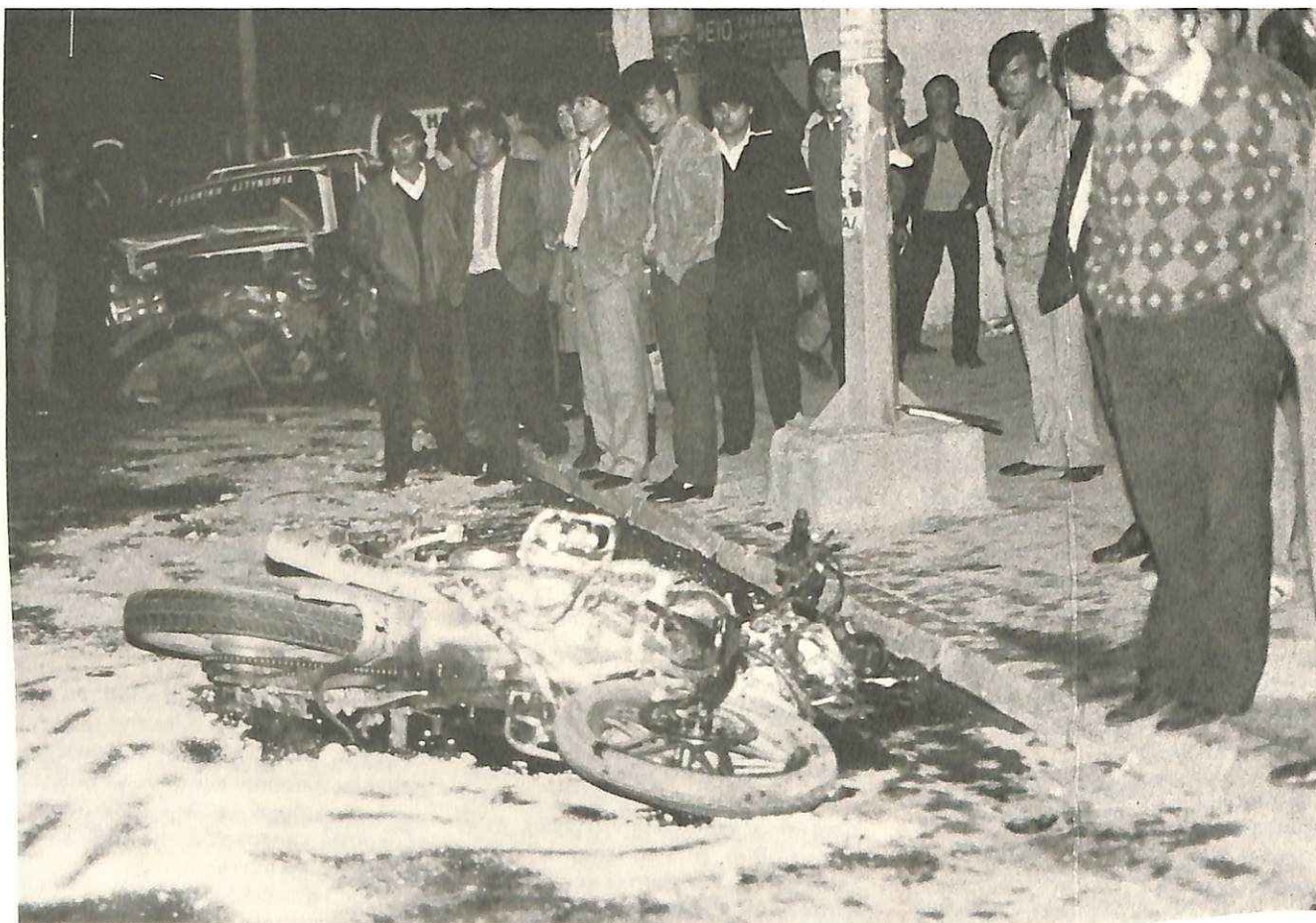
Μωρέ δεν παν στο διάολο αυτές οι μαύρες σκέψεις;

Καλύτερα είναι να σιωπώ τι θέλω τις προβλέψεις;

Αφού κι εγώ γεννήθηκα και να πεθάνω πρέπει το θάνατό μου να γευτώ η μοίρα με προτρέπει.

κι αφού πιστεύω στο θεό και στη ζωή την άλλη, δεν είναι ο θάνατος για με αδιάβατο κανάλι.

ΧΡ. ΣΕΡΜΠΕΛΗΣ



Μοτοσυκλέτα πάνω στην ματωμένη ασφαλτο.

Πολλά νέα παιδιά βλέπουν περίλυπα και σκέφτονται την τύχη του συνανθρώπου μας. Δυστυχώς, αρκετοί νέοι ακόμη δεν θα αποφύγουν το μοιραίο λάθος.

Να γίνουμε όλοι δασοφύλακες



Χιλιάδες στρέμματα δασών μας έγιναν και φέτος στάχτη. Οι πυρκαγιές πολλές και αλλεπάλληλες. Η αμέλεια μεγάλη. Και —σε μερικές περιπτώσεις— η πρόθεση εγκληματική. Κι όμως μπορούμε να σώσουμε τα δάση, όσα τουλάχιστον μας απέμειναν, αν ευαισθητοποιηθούμε και δραστηριοποιηθούμε όλοι όπως και όσο πρέπει.

Κι αυτό το καλοκαίρι, η χώρα μας πλήρωσε ακριβά τον φόρο που κάθε χρόνο πληρώνει στη μανία της φωτιάς. Ένα φόρο αδικαιολόγητο, άσκοπο, καταστροφικό. Τα δάση μας, ο εθνικός αυτός πλούτος, συνεχώς συρρικνώνονται και η καταστροφή είναι κάθε χρόνο μεγαλύτερη, καθώς παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται, το κακό δεν λέει να περιορισθεί.

Τρεις είναι οι κύριοι λόγοι των πυρκαγιών στην Ελλάδα: Η ανθρώπινη αμέλεια, καθώς ανάβονται φωτιές (π.χ. για κάψιμο ξερόχορτων ή για ψή-



σιμο φαγητού) που ξεφεύγουν μετά από τον έλεγχο αυτών που τις άναψαν ή πετιώνται αναμένα τσιγάρα από αυτοκίνητα και περαστικούς. Δεύτερος λόγος, είναι η προσπάθεια ωρισμένων να οικοπεδοποιήσουν δασικές εκτάσεις και τρίτος η καταστροφή δασών από πρόθεση, από ωρισμένους κτηνοτρόφους, προκειμένου να δημιουργήσουν βοσκή για τα ζώα τους. Γίνεται κατά καιρούς λόγους και για πράκτορες ξένων, εχθρικών χωρών, που τυχόν θέλουν να βλάψουν τη χώρα μας και αυτοί βάζουν τις φωτιές. Αλλά κάτι τέτοιο ποτέ δεν αποδείχθηκε κι έτσι δεν μπορεί να υποστηριχθεί.

Η μεγαλύτερη καταστροφή εφέτος, σημειώθηκε στα νησιά μας. Η Ρόδος πλήρωσε πολύ ακριβά, με εκτεταμένη καταστροφή του ωραιότατου δάσους της.

Η πυρκαγιά μαινόταν επί ημέρες και οι προσπάθειες των πυροσβεστών και των κατοίκων δεν φαίνονταν αποτελεσματικές, μέχρι τη στιγμή που διατάχθηκε η επέμβαση του στρατού. Αλλά και πάλι οι δυσκολίες ήταν πολλές, γιατί οι σφοδροί άνεμοι που φυσούσαν εκείνες, τις ημέρες, έκαναν πολύ δύσκολο το έργο της κατάσβε-

σης. Ευτυχώς, στο τέλος κατορθώθηκε να τεθεί η φωτιά υπό έλεγχο και η καταστροφή να μην επεκταθεί ακόμη περισσότερο.

Η Χίος είχε κι αυτή το μερίδιό της στην καταστροφή. Το ίδιο συνέβη και στη Σάμο. Αλλά και πολλές άλλες περιοχές, στην Ηπειρωτική ιδίως Ελλάδα, πλήρωσαν την ανθρώπινη αδιαφορία και αμέλεια, με εκτεταμένες καταστροφές.

Και όμως, υπάρχει τρόπος να καταπολεμηθεί αυτό το καταστροφικό για τη χώρα μας φαινόμενο. Δεν αρκούν φυσικά οι προσπάθειες του κράτους, που, άλλωστε δεν μπορεί να είναι παντού. Χρειάζεται και η δική μας ευαισθητοποίηση, η δική μας προσφορά. Και δεν μιλάμε μόνο για την μεγάλη προσοχή που πρέπει να δίνουμε στη χρήση φωτιάς στο ύπαιθρο το καλοκαίρι ή στο να σβήνουν τα τσιγάρα τους προσεκτικά όσοι καπνίζουν. Δεν μιλάμε ούτε για την πάταξη των εκ προθέσεως εμπρηστών, που βέβαια πρέπει να είναι αμείλικτη, καθώς οι άνθρωποι αυτοί δεν βλάπτουν μόνο τους ανθρώπους που παθαίνουν ζημιές από τις πυρκα-

γιές, αλλά ολόκληρο το κοινωνικό σύνολο, του οποίου περιουσία και πλούτος είναι τα δάση.

Μιλάμε για μας όλους. Που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι όλοι μας κάθε καλοκαίρι οφείλουμε να γινόμαστε δασοφύλακες. Και δεν εννοούμε φυσικά να σχηματίζουμε ομάδες και να αναλαμβάνουμε τη φύλαξη των δασών, γιατί, κι αν ακόμη το κάναμε αυτό, δεν θα ήταν δυνατόν να φυλάξουμε όλα τα δάση, σε βουνά και κάμπους, σε νησιά και λόφους. Εννοούμε να έχουμε πάντοτε άγρυπνη την προσοχή μας και να επεμβαίνουμε όταν πιστεύουμε ότι υπάρχει κίνδυνος φωτιάς. Να αγρυπνούμε δηλαδή, για να προλάβουμε το κακό, γιατί η καλύτερη αντιμετώπισή του, είναι φυσικά η πρόληψη.

Το να σβήσουμε μία πυρκαγιά που ήδη ξέσπασε, δεν είναι μόνο ένα δύσκολο και δαπανηρό έργο. Είναι και κάτι που γίνεται «κατόπιν εορτής». Δηλαδή το κακό, μικρό ή μεγαλύτερο, έχει γίνει. Ενώ αν προλάβουμε, το κέρδος για το λαό μας είναι τεράστιο, έστω κι αν δεν μπορεί αμέσως να εκτιμηθεί.

Πρέπει λοιπόν να αποφεύγουμε οπωσδήποτε το άναμα φωτιάς στο ύπαιθρο να φροντίζουμε ώστε κανείς, ούτε οι δικοί μας ούτε άλλοι γύρω μας, να μη πετούν αναμμένα τσιγάρα από το αυτοκίνητο ή όταν βαδίζουν να μη διστάσουμε, ευγενικά βέβαια, να επισημαίνουμε τους κινδύνους ακόμη και σε αγνώστους, μας, που πιστεύουμε ότι με τη διαγωγή τους θέτουν σε κίνδυνο το δάσος.

Η φωτιά είναι ένα τρομερό θηρίο, που δαμάζεται πολύ δύσκολα όταν ξεσπάσει. Για παράδειγμα, ας θυμηθούμε ότι πριν τρία χρόνια, όταν κήκαν τεράστιες εκτάσεις δάσους στο Καπανδρίτι και τον Κάλαμο Αττικής, δράστης ήταν ένας φούρναρης. Δηλαδή ο σπης ήταν ένας φούρναρης. Δηλαδή ο άνθρωπος που όλη του τη ζωή ζούσε και εργαζόταν με τη φωτιά, δεν μπόρεσε να την ελεγξει όταν αποφάσισε να κάψει κάποια ξερόχορτα στον κήπο του, με συνέπεια να επέλθει αυτή η τρομερή καταστροφή. Η τιμωρία του τρομερού καταστροφικού, δεν αποκατέστησε από τη δικαιοσύνη, δεν αποκατέστησε φυσικά τη ζημιά. Και αυτό είναι που πρέπει να μας ενδιαφέρει. Το πως δηλαδή θα προλάβουμε, ώστε να μη συμβεί το κακό. Γι' αυτό, όλοι μας, κάθε καλοκαίρι, πρέπει να θεωρούμε κάθε προστασία των δασών σαν προσηγορική μας υπόθεση. Να γινόμαστε δηλαδή όλοι ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΕΣ.

Αθλητισμός

ΑΣ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΣΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΝΥΑ

Πλούσιο σε αθλητικά γεγονότα ήταν κι αυτό το καλοκαίρι. Σφραγίστηκε από ελληνικής πλευράς, με τον θρίαμβο της εθνικής μας ομάδας του μπάσκετ στο πανευρωπαϊκό πρωτάθλημα, όπου, μετά από συγκλονιστικές εμφανίσεις, ο Γκάλης, ο Φασούλας, ο Καμπούρης, ο Γιαννάκης και τα άλλα παιδιά της ομάδας μας, κατώρθωσαν το με-

γάλο άθλο, να αναδειχθούν πρωταθλητές Ευρώπης. Επί ημέρες ζούσε όλη η Ελλάδα στο ρυθμό του μπάσκετ. Εκατομμύρια άνθρωποι καρφώνονταν κάθε μέρα στις τηλεοράσεις τους, ενώ δεκάδες χιλιάδες άλλοι, μέσα στο παλαιό ντε σπορ του Νέου Φαλήρου, πάσχιζαν με τα συνθήματα, τα χειροκροτήματα και τις κραυγές τους να ενθαρρύνουν τους παίκτες μας.

Ήρθε όμως το παγκόσμιο πρωτάθλημα στίβου στη Ρώμη, για να μας δείξει ότι έχουμε πολύ δρόμο να κάνουμε ακόμη. Ούτε ένας Έλληνας, ούτε μία Ελληνίδα αθλήτρια δεν κατάφερε όχι να ανέβει στο βάθρο των νικητών, αλλά να διακριθεί έστω απλώς φτάνοντας στον τελικό του αγωνίσματός του.

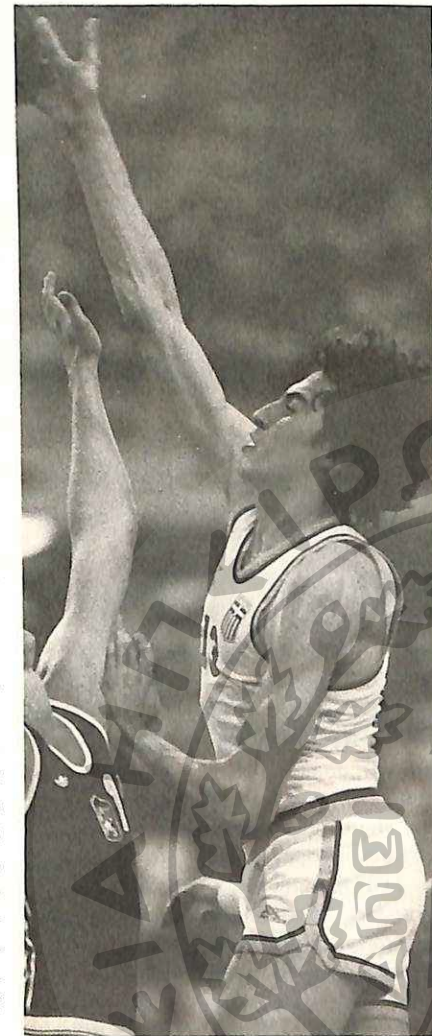
Ούτε ο Καλογιάννης, ούτε η Βερούλη, ούτε ο Γεωργακόπουλος, ούτε ο Κουτσούκης, ούτε ο Παπαχρήστος, ούτε κάποιος άλλος κατάφερε τίποτα παραπάνω, από το να δείξει πόσο γυμνοί, πόσο ασήμαντοι είμαστε στον κλασικό αθλητισμό, στον αθλητισμό ακριβώς εκείνον που γεννήθηκε στη χώρα μας. Η πατρίδα του αθλητισμού, δεν μπόρεσε να αναδείξει ούτε έναν άξιο εκπρόσωπό της στους διεθνείς στίβους.

Τι φταίει; Δεν είναι δική μας δουλειά να το αναζητήσουμε. Εκείνο που πρέπει να επισημάνουμε, είναι ότι δεν παραδεχόμαστε αυτό το «κατάντημα».

Η Ελλάδα, αξίζει καλύτερης τύχης, και στον αθλητισμό, εκεί όπου άλλοτε είχε ένα Μάντικα, ένα Γιαταγάνα, ένα Ρουμπάνη, έναν Παπανικολάου, ένα Σπύρο Λούη. Καλό είναι το μπάσκετ, καλό είναι το βόλεϊ, καλή είναι η πάλη, καλή είναι η ιστιοπλοΐα, αλλά, κατά κανόνα, όταν μιλάμε για αθλητισμό, μιλάμε για τον κλασικό αθλητισμό, μιλάμε για τον στίβο. Και εκεί πρέπει να ρίξουμε το βάρος μας.

Όλοι είδαμε αθλητές από τη Τζαμάικα, από το Τζιμπουτί, από τον Μαυρίκιο, από τις Παρθένες νήσους, από τη Σομαλία, να διεκδικούν νίκες.

Και όλοι είδαμε τους αθλητές της Κένυα, να σαρώνουν σε αγωνίσματα όπου «λογικά φαβορί» ήταν αθλητές



από άλλες χώρες, με μεγαλύτερη παράδοση στον αθλητισμό.

Η Κένυα, θα έπρεπε να αποτελέσει παράδειγμα για μας. Να διδαχθούμε ακριβώς πως μία χώρα, που ο αγώνας των Μάου-Μάου με επικεφαλής τον Γυόμο Κενυάτα την κατέστησε ελεύ-

θερη πριν από όχι και πολλά χρόνια, κατάφερε να αναδεικνύει τόσο μεγάλους αθλητές, που κατακτούν τόσο κορυφαίες διακρίσεις. Ας παραδειγματισθούμε λοιπόν. Και όχι μόνο από την Κένυα, αλλά και από τη Τζαμάικα. Ακόμη και ο «Μπίγκ Μπέν», ο μεγάλος Μεν Τζόνσον, που όχι μόνο θριάμβευσε στα 100 μέτρα αλλά και εδημιούργησε νέο παγκόσμιο ρεκόρ, νικώντας μάλιστα πανηγυρικά τον μεγαλύτερο αθλητή της εποχής μας, τον Κάρλ Λιούις (που βέβαια πήρε το χρυσό στο μήκος, όπως και στη σκυταλοδρομία 4x100) τρέχει τώρα για τον Καναδά, αλλά γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Τζαμάικα, από όπου πήγε, στα δεκαέξι του χρόνια στον Καναδά.

Λένε πολλοί, ότι αφού είμαστε καλοί στο μπάσκετ, ας ρίξουμε εκεί το βάρος μας. Ή αφού στο ποδόσφαιρο είναι δυνατόν να διακριθούμε με δύο νίκες ή με μία νίκη και μία ισοπαλία μπορεί να προκριθούμε στο Κύπελλο Εθνών-ας προσπαθήσουμε εκεί. Αλλά αυτά δεν είναι μέτρα για την ανάπτυξη του αθλητισμού. Οι αθλοπαϊδιές, είναι σπόρ, αλλά δεν είναι αθλητισμός, είτε μας αρέσει είτε όχι. Αθλητισμός είναι ο στίβος, πρέπει να είναι ο στίβος, γιατί εδώ γεννήθηκε, εμείς τον διδάξαμε στους άλλους.

Εμπρός λοιπόν, να διακριθούμε εκεί που μας πρέπει και, γιατί όχι, μας αξίζει. Η Ολυμπιάδα της Σεούλ, του χρόνου, δεν πρόκειται βέβαια να μας προσφέρει τη συγκίνηση μιας ελληνικής διάκρισης. Ας στοχεύσουμε λοιπόν στην Ολυμπιάδα της Βαρκελώνης, το 1992 ή σε κείνη του 1996, που μάλιστα φιλοδοξούμε να την οργανώσουμε εδώ, στην πατρίδα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Μια από τις πιο ζωηρές αναμνήσεις της παιδικής μου ηλικίας είναι εκείνη ενός γιατρού (παλιού οικογενειακού φίλου) που με κυνηγάει κραδαινώντας μια «πελώρια» σύριγγα. Κλείνοντας τα μάτια βλέπω ακόμα κάποια χέρια να προσπαθούν να με βγάλουν κάτω από το κρεβάτι του ιατρείου του, ενώ ουρλιάζω και κλωτσώ.

Παρόμοια επεισόδια αποτελούν σίγουρα μέρος του «χρονικού» κάθε οικογένειας. Η μητέρα μου θυμάται με κάθε λεπτομέρεια την παιδική μου ηλικία, της αρέσει να διηγείται τα τεχνάσματα που η ίδια και η γιαγιά μου ήταν υποχρεωμένες να επινοούν για να μου δώσουν ένα χάπι ή να μου κάνουν μια ένεση...

Σήμερα μόνο η αξιοπρέπεια με εμποδίζει να το βάλω στα πόδια στη θέα της πολυθρόνας του οδοντογιατρού. Έτσι μια και δεν μπορώ να κάνω αλλιώς, επιδεικνύω θάρρος και κάθομαι χαμογελώντας σ' αυτή την περιβόητη πολυθρόνα. Άραγε ο γιατρός καταλαβαίνει ότι τρέμω; Μήπως ακούει τον ξέφρενο χτύπο της καρδιάς μου; Υποψιάζομαι πως ναι, γιατί η φωνή του αποκτά ξαφνικά εκείνο τον ιδιαίτερο τόνο, με τον οποίο απευθύνεται στα παιδιά και ακουμπώντας με παρηγορητικά στον ώμο μου λέει: «Κουράγιο, ανοίξτε το στόμα», αφηγείται ένας παλιός Ερυθροσταυρίτης.

Ο φόβος για το γιατρό δεν είναι κάτι που αισθάνονται μόνο τα παιδιά. Αν εξαιρέσουμε τις περιπτώσεις της παθολογικής φοβίας, λίγο πολύ το φόβο του γιατρού τον αισθανόμαστε όλοι.

«Για να καταλάβουμε το γιατί», εξηγεί ψυχολόγος «πρέπει ν' ανατρέξουμε στην παιδική μας ηλικία και να δούμε τι σημαίνει για ένα παιδί να είναι άρρωστο και, επομένως, να πρέπει να το εξετάσει ο γιατρός. Κάθε παιδί, πράγματι, έχει μια έμφυτη τάση ν' αναζητά μόνο την ευχαρίστηση, την καλοπέραση, την πραγματοποίηση των επιθυμιών του. Η αρρώστια, που στέκεται εμπόδιο σ' όλα αυτά (πρέπει να μείνει στο κρεβάτι, δεν μπορεί να παίξει μπάλα ή να φάει παγωτό...) αντιμετωπίζεται από το παιδί σαν δυστυχία, σαν μια μεγάλη συμφορά, για την οποία, κάπου μέσα του, αισθάνεται και λίγο ένοχο. Είναι εύκολο λοιπόν να καταλάβουμε, γιατί η αρρώστια είναι για το παιδί κάτι «τρομερό».

Ο γιατρός εμφανίζεται όταν δεν είμαστε πια υγιείς, όταν υπάρχουν εμ-

Ο φόβος του γιατρού

φανή σημάδια της αρρώστιας. Συνδέουμε λοιπόν την επίσκεψη του γιατρού με μια σειρά δυσάρεστα γεγονότα. Είναι εκείνος στον οποίο οι γονείς του αναθέτουν τη θεραπεία του και «που έχει τη δύναμη να ρυθμίσει τη συμπεριφορά της μαμάς και να την κάνει να σιωπήσει», λέει μεταξύ σοβαρού και αστείου ο ψυχολόγος μας.

Σ' αυτή την αρρώστια, που το παιδί τη ζει ήδη σαν αδικία και τιμωρία των λαθών που πιστεύει πως έκανε, προσθέτονται συνήθως και τα μέσα θεραπείας (φάρμακα με άσχημη γεύση, υπόθετα, ενέσεις...) που κάνουν ακόμα πιο δυσάρεστη την κατάσταση. Είναι λογικό λοιπόν να έχει το παιδί ένα φυσικό, μεγάλο και καλά ριζωμένο φόβο για το γιατρό.

Μεγαλώνοντας, είναι αλήθεια, μαθαίνει να νικά ή έστω να περιορίζει αυτόν το φόβο. Μα κατά βάθος τον έχει πάντα. Ίσως όλα να ήταν διαφορετικά αν είχαμε συνηθίσει λίγο στην προληπτική ιατρική, αν το παιδί έβλεπε πιο συχνά το γιατρό, όταν είναι καλά, αν κάθε επίσκεψη δεν τελείωνε με το γράψιμο μιας συνταγής φαρμάκων. Μα ακόμα και σήμερα το 90% των ανθρώπων απευθύνονται στο γιατρό μόνο όταν αρρωστήσουν.

Ο φόβος για το γιατρό μπορεί να γίνει πραγματικός τρόμος, αν το παιδί αναγκαστεί να υποβληθεί σε μια επώδυνη θεραπεία ή να μείνει για πολύ καιρό στο νοσοκομείο. Δεδομένου ότι στη χώρα μας τα νοσοκομεία που επιτρέπουν στους γονείς να μείνουν κοντά στα παιδιά τους μετριούνται στα δάχτυλα, στο φυσικό φόβο, που προέρχεται από την αρρώστια, προστίθεται και το άγχος του χωρισμού από τους γονείς και το οικογενειακό περιβάλλον. Ένα τραύμα που παίρνει μεγαλύτερες διαστάσεις, όταν το παιδί είναι μικρό και δεν μπορεί κανείς να το καθησυχάσει με τα λόγια. Μια έρευνα που έγινε σε νοσοκομεία παιδων ανάμεσα σε παιδιά από 2 ως 4 χρόνων, αποκαλύπτει ότι τα περισσότερα έζησαν το χωρισμό από τους γο-

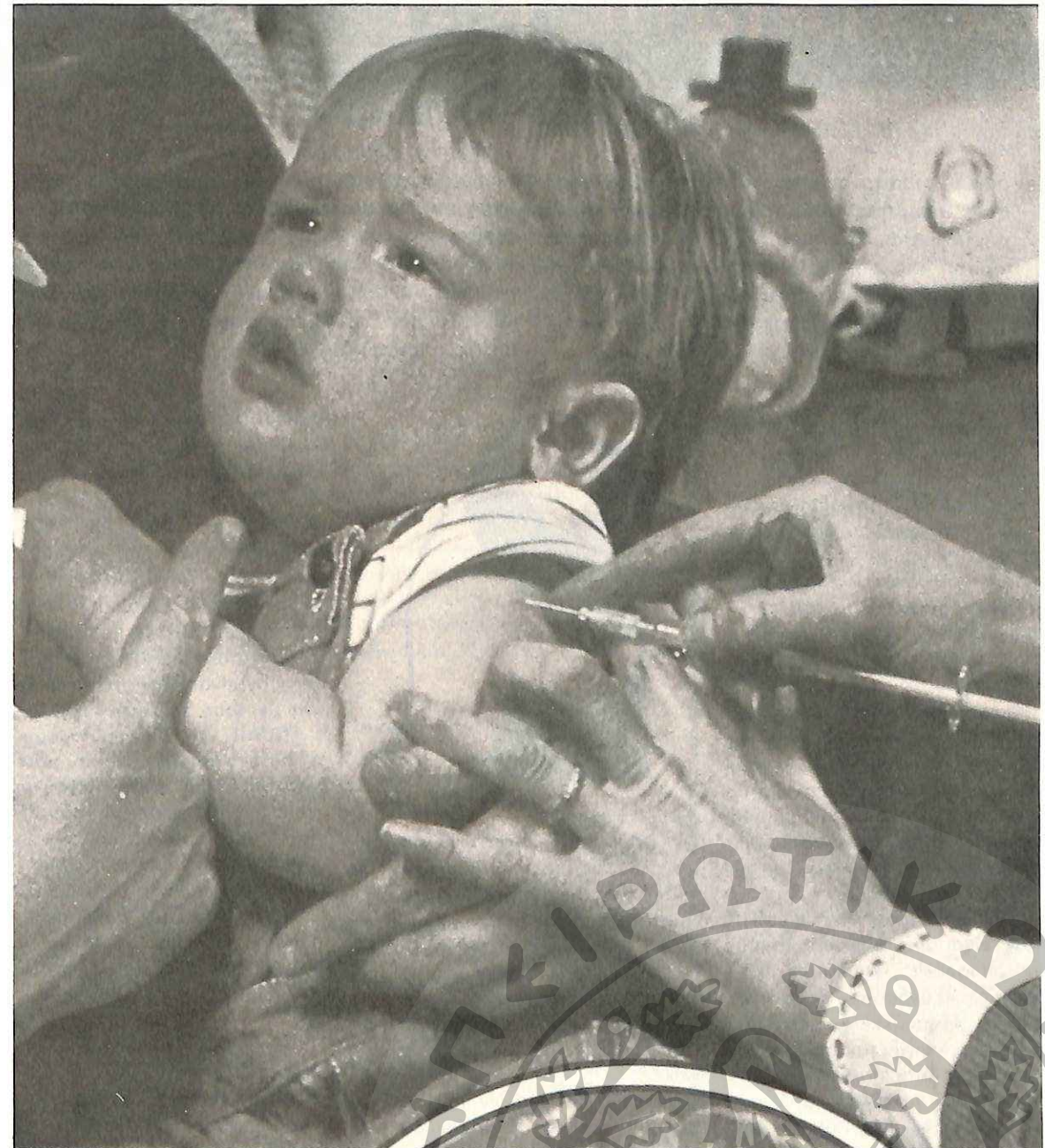
νείς σαν τιμωρία («μου θύμωσαν γιατί αρρώστησα»), ή σαν εγκατάλειψη («δεν θα έρθουν να με πάρουν»), αν και σε όλα είχαν εξηγήσει καθαρά την περίπτωση.

Ο φόβος του γιατρού παραμένει και στους ενήλικους, αν και δεν εκδηλώνεται τόσο φανερά και δραματικά. Μπορεί να πει κανείς όμως ότι παίρνει έναν τόνο πιο οξύ και πιο ανησυχητικό. «Ο γιατρός γίνεται στο υποσυνείδητό μας μια μορφή μαγική», λέει ο ψυχολόγος μας. «Έχει τη δύναμη να μας χαρίσει την υγεία, που είναι δίχως άλλο το πιο επιθυμητό αγαθό. Η αρρώστια είναι σε τελική ανάλυση το προμήνυμα του θανάτου και ο γιατρός έχει το χάρισμα, σχεδόν θεικό, να τον αποτρέψει».

Επιπλέον ο γιατρός καλείται συνήθως όταν δεν μπορούμε πια να προσποιηθούμε πως δεν είμαστε άρρωστοι, όταν διαπιστώσουμε πως δεν έχουμε τη δυνατότητα να «αυτοθεραπευτούμε» (μια τάση που έχουμε όλοι λίγο πολύ). Σ' αυτό το σημείο τείνουμε ν' αγαπήσουμε το γιατρό, να του δείξουμε εμπιστοσύνη, τρέμοντας συγχρόνως για την «ετυμηγορία» του.

Κάθε επέμβαση του γιατρού μπορεί να προκαλέσει σε μας διάφορες αντιδράσεις, ανάλογα με το μέρος του σώματός μας που χρειάζεται θεραπεία. Ο οδοντογιατρός για παράδειγμα, μας προκαλεί άγχος γιατί επεμβαίνει σ' ένα σημείο, το στόμα μας. Η τροφή, η θερμότητα, η τρυφερότητα, όλα περνούν από το στόμα και όχι μόνο στην παιδική ηλικία. Καθισμένοι στην πολυθρόνα του οδοντογιατρού, ανοίγουμε το στόμα μας για να επιτρέψουμε την εισαγωγή ενός εργαλείου που τις περισσότερες φορές μας προκαλεί πόνο. Επομένως, αν στην πολυθρόνα του οδοντογιατρού αισθάνεστε κρύο ιδρώτα να σας περιλούει, αν σας πιάνει ταχυπαλμία ή αν, με λίγα λόγια, «τρέμετε από το φόβο», μη ντρέπεστε. Το θάρρος δεν χωράει σ' αυτή την περίπτωση.

Ακόμα και οι ενέσεις, για να πά-



ρουμε ένα άλλο παράδειγμα, είναι κάτι που συνήθως δημιουργεί πανικό εντελώς δυσανάλογο με τον ασήμαντο πόνο που προκαλεί. Υπάρχουν περιπτώσεις παθολογικής φοβίας, ενώ τα άτομα που αντιμετωπίζουν ατάραχα μια σύριγγα είναι πράγματι πολύ λίγα. Όπως εξηγεί ο ψυχολόγος μας «η ένεση είναι μια πράξη διεισδυτική, βίαιη, επιθετική που παραβιάζει το «κάλυμμα» του σώματός μας, το δέρμα. Και το δέρμα αντιπροσωπεύει για το σώμα την κατ' εξοχήν άμυνά του σε σχέση με τον έξω κόσμο».

Και τα παραδείγματα είναι ατελείωτα, γιατί κάθε ιατρική επέμβαση αντιστοιχεί σε μια ασυνείδητη αμυντική συμπεριφορά από το μέρος του σώματός μας που την υφίσταται.

Τι πρέπει να κάνουμε λοιπόν για να νικήσουμε το φόβο του γιατρού; Κατ' αρχήν θα ήταν πολύ χρήσιμη, το είπαμε ήδη, εκ μέρους του ασθενούς μια διαφορετική σχέση με το γιατρό και την ιατρική, λιγότερο «θεραπευτική» και περισσότερο προστατευτική, προληπτική. Από την πλευρά του πάλι ο γιατρός θα έπρεπε να δίνει εξηγήσεις

με μεγαλύτερη προθυμία και να καθησυχάζει την ασθενή, κάτι στο οποίο οι περισσότεροι γιατροί αποδεικνύονται φειδωλοί.

Όταν κανείς βρίσκεται «αντιμέτωπος» με το γιατρό δεν πρέπει να ντρέπεται να παραδεχτεί ότι φοβάται, μα να προσπαθεί να καταλάβει το γιατί. Τα αποτελέσματα αυτής της «αυτοανάλυσης» είναι θετικά εκάτοις εκατό. Μπορεί αυτό να μην εξαλείψει ως διά μαγείας κάθε φόβο του, μα θα τον βοηθήσει να αντιμετωπίσει το «πρόβλημα» περισσότερο ψύχραιμα.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΤΖ

Από τον κ. Χρυσ. Χρυσανθάκη, Αντιπρόεδρο Ε.Ε.Σ.

Πρώτα - πρώτα οφείλω να απολογηθώ γιατί ίσως θεωρηθεί τολμηρή η απόφασή μου ν' απευθυνθώ στα παιδιά και να τους μιλήσω για τη σοβαρή και επικίνδυνη αυτή αρρώστια, που μέρα με την μέρα γίνεται απειλητικότερη για την κοινωνία μας σε παγκόσμιο κλίμακα και για όλες τις ηλικίες, χωρίς να είμαι ο αρμοδιώτερος για αυτό.

Πιστεύω, ότι δεν πρέπει να «στρουθοκαμηλίζουμε» μπροστά σε ένα τέτοιο κίνδυνο, να περιβάλλουμε με μυστήριο μια υπαρκτή απειλή, να φήσσουμε τα παιδιά μας ακατατόπιστα στις πραγματικές διαστάσεις της ασθένειας, να ρνηθούμε να τους γνωρίσουμε τα δυνατά προφυλακτικά μέτρα, να εμπιστευθούμε τη διαφώτισή τους στις γνώσεις των συνομηλίκων τους ή σε ακατάλληλα άτομα, να τα αφήσουμε να επαναπαύονται στην άγνοια ή να πανικοβάλλονται από ελλείψεις ή διαστρεβλωμένες πληροφορίες, να τα αφήσουμε απροστάτευτα από μια αρρώστια, που και σήμερα ακόμη η αντιμετώπισή της στηρίζεται κυρίως στην προφύλαξη.

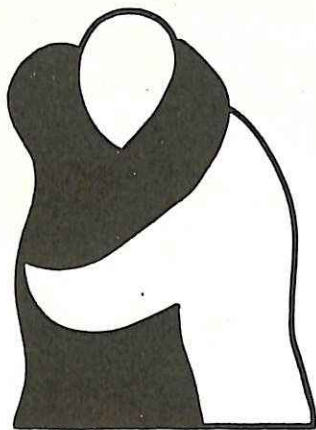
Η λέξη AIDS, που έχει καθιερωθεί και σε μας, είναι αρχικά ενός ορισμού που θα μπορούσε να αποδοθεί στη γλώσσα μας, «Σύνδρομο Επίκτητης Ανοσολογικής Ανεπάρκειας». Ονομάζεται έτσι γιατί οφείλεται σε ιό που μειώνει την ικανότητα του ανοσολογικού συστήματος του οργανισμού, ώστε αυτός που προσβάλλεται να μη μπορεί να αντιμετωπίσει τα συνήθη μικρόβια και ιούς και έτσι εμφανίζει διάφορα συμπτώματα (πυρετό, εξάντληση, κ.λπ.). Βρίσκεται λοιπόν ο ιός αυτός στο αίμα, αλλά και στα υγρά των γεννητικών οργάνων και των δύο φύλων (σπέρμα, εκκρίσεις κολπικές), και σε ελάχιστες ποσότητες στο σάλιο, ούρα, δάκρυα, κόπρανα. Υπάρχει και στο γάλα της μητέρας.

Σε καμιά περίπτωση μέχρι τώρα δεν μεταδόθηκε η αρρώστια με το σάλιο, ούρα, κόπρανα και δάκρυα. Όλες οι μέχρι σήμερα γνωστές περιπτώσεις οφείλονται σε μόλυνση από το αίμα και τα υγρά των γεννητικών οργάνων. Μόνο λοιπόν από το αίμα αρρώστου ή φορέα στο αίμα του

υγιούς ατόμου και από τις εκκρίσεις των γεννητικών οργάνων στο αίμα των άλλων ατόμων μεταδίδεται ο ιός. Επίσης είναι δυνατό να τον μεταδώσει η μητέρα στο παιδί πριν ή μετά τον τοκετό ή ίσως και με τον θηλασμό. Τέτοιες μεταφορές του ιού επομένως μπορούν να γίνουν:

- 1) Με σεξουαλική επαφή είτε ομοφυλοφιλικές συχνότερα είτε ετεροφυλοφιλικές.
- 2) Με βελόνες ενέσεων που χρησιμοποιούνται χωρίς αποστείρωση από πολλά άτομα, όπως συμβαίνει στους τοξικομανείς.
- 3) Από έγκυες γυναίκες στα παιδιά κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, κατά τον τοκετό και ίσως και μετά τον τοκετό, με τον θηλασμό.
- 4) Σε οποιαδήποτε περίπτωση αίμα αρρώστου ή φορέα μπαίνει αμέσως στο αίμα άλλου ανθρώπου. (μετάγγιση, τραυματισμός, κ.λπ.).

Ήταν απαραίτητο να αναφέρω τους τρόπους μετάδοσης του ιού για να γίνει αντιληπτό, ότι ο κίνδυνος της αρρώστιας αυτής για τα παιδιά είναι πολύ μικρότερος σε σχέση με τους ενήλικες, και ότι η συχνότερη μετάδοση στο παιδί γίνεται από τη μητέρα προ ή κατά τη διάρκεια του τοκετού ή σε



Αφήνω στους ειδικούς το επιστημονικό μέρος που κυρίως αφορά το αίτιο, τα συμπτώματα και τη θεραπεία, και θα προσπαθήσω με απλά λόγια να παρουσιάσω στα παιδιά την αρρώστια αυτή της εποχής μας τονίζοντας τις ιδιαιτερότητές της για την παιδική ηλικία, και να δώσω μερικές χρήσιμες συμβουλές. Με κύριο σκοπό να μη παραμένει ταμπού για τα παιδιά αυτός ο υπαρκτός κίνδυνος.

παιδιά που έχουν ανάγκη από συχνές μεταγγίσεις αίματος, παιδιά με Μεσογειακή αναιμία, αιμορροφιλικά κ.λπ. Αλλά και σε αυτές τις περιπτώσεις τα ποσοστά μόλυνσης είναι πολύ μικρά σε σχέση με τους άλλους τρόπους μόλυνσης των ενηλίκων ατόμων, αφού σήμερα το αίμα ελέγχεται πριν χορηγηθεί. Έτσι ο αριθμός των παιδιών κάτω των 13 ετών που αρρώστησαν είναι ελάχιστος (501) σε σχέση με τους ενήλικες (100.000).

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι τη νόσο δεν την μεταδίδουν μόνο οι άρρωστοι, αλλά και οι λεγόμενοι «φορείς», που είναι εκείνοι που έχουν τον ιό στο αίμα τους χωρίς να έχουν τα συμπτώματα της αρρώστιας. Οι φορείς είναι περίπου 100 φορές περισσότεροι από τους αρρώστους και είναι περισσότερο επικίνδυνοι, γιατί δεν ξεχωρίζουν από τους υγιείς και μόνο η εξέταση του αίματος τους φανερώνει.

Σύμφωνα με στατιστικές από τις περισσότερες χώρες σε όλο τον κόσμο αρρώστησαν 100.000 άτομα, ενώ οι φορείς υπολογίζονται σε 5 - 10 εκατομμύρια.

Άρρωστα παιδιά κάτω των 13 ετών έχουν αναφερθεί 501 μόνο, και τα περισσότερα απ' αυτά μολύνθηκαν πριν ή κατά τον τοκετό.

Δεν θ' ασχοληθώ ούτε με λεπτομέρειες διάγνωσης, ούτε με τη θεραπεία, αλλά θεωρώ σκόπιμο να τονίσω ότι η αρρώστια σήμερα είναι κατά κανόνα θανατηφόρα και η διάγνωση γίνεται εύκολα με εξέταση του αίματος.

Σήμερα η αντιμετώπιση της αρρώστιας αυτής γίνεται κυρίως με την προφύλαξη, και η αντιμετώπιση αυτή είναι σε μεγάλο βαθμό αποτελεσματική.

Θα αναφερθώ με λίγα λόγια στα προφυλακτικά μέτρα για τα παιδιά, και

Ο γνωστός δημοσιογράφος Φίλιππος Καβαδίας, δημοσίευσε σε αθηναϊκή εφημερίδα όπου διατηρεί μόνιμη στήλη, ένα σημείωμα για τον Ερυθρό Σταυρό και το έργο του, που αποτελεί αληθινό ύμνο, ενώ παράλληλα, περιέχει και αξιόλογα ιστορικά στοιχεία. Το αναδημοσιεύουμε αυτούσιο:

ΕΝΑΣ ΥΜΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΕΣ

Περίθαλψη

Πριν από 110 χρόνια, αρχές Ιουνίου και τότε (12.6.1877): Στις σημαίες και τα λάβαρα της ελληνικής Ιστορίας προστίθεται και το σύμβολο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, πραγματοποιείται στην Αθήνα η πρώτη συνεδρίαση του «Επικούρου Συλλόγου των εν Πολέμω Τραυματιών» — πρώτη ανάσα της ζωής του ΕΕΣ — υπογράφεται το πρακτικό από τον πρώτο πρόεδρό του, διοικητή της Εθνικής Τράπεζας, Μάρκο Ρενιέρη.

Άρχισε αυτή η διαδικασία, αφού πριν από 12 ολόκληρα χρόνια και λίγους μόλις μήνες μετά την ιστορική συνδιάσκεψη της Γενεύης, η Ελλάδα είχε προσχωρήσει στη Σύμβαση.

Να υπάρχει στα βιβλιοπωλεία μας η «Ανάμνηση απ' το Σολφερίνο»; Για τη συγγραφή του, το 1860, βουτούσε την πένα του σε αίμα και δάκρυα ο Ερρίκος Ντυνάν, τον συνέτριβε ο εφιάλτης των 40.000 νεκρών και τραυματιών κείνης της φοβερής μάχης, όταν η φρίκη και μόνο, η συνείδησή του και η συμπόνια τον υποχρέωσαν να γίνει τραυματιοφρέας και νεκροθάφτης. Θα συγκινηθεί τόσο απ' το βιβλίο η διεθνής κοινή γνώμη, ώστε σε τέσσερα χρόνια θ' ανατείλει η μεγάλη μέρα για την ανθρωπότητα, που 12 κράτη σε συνδιάσκεψη θ' αναγνώριζαν «το απαραίτητο των τραυματιών πολέμου και των ανθρώπων που επιδίδονται στην περίθαλψή τους».

Έργο

Στην Ελλάδα, σήμερα, σε καιρούς ειρηνικούς πια: Γνωστό, ευδιάκριτο, αγαπημένο από κάθε Έλληνα το έργο του ΕΕΣ είναι απλωμένο σε κάθε γωνιά της χώρας, νοσοκομεία, ιδρύματα ασθενοφόρα, σταθμοί αιμοδοσίας και Πρώτων Βοηθειών, παιδικοί σταθμοί, συσσίτια, εκπαίδευση υγειονομικού και νοσηλευτικού προσωπικού και κυρίως η πανταχού παρουσία του σε κάθε ώρα πικρή και δύσκολη.

Έργο εθνικό, με πόρους — απ' τον έρανο κυρίως — περιορισμένους. Τι να πρωτοθυμηθεί ο τόπος; τη βοήθεια του ΕΕΣ για τα θύματα της Κρητικής Επανάστασης το 1878; Τα σωτήρια πλωτά του νοσοκομεία για τις χιλιάδες των τραυματιών του πολέμου του '97; Τις 35 νοσηλευτικές του μονάδες κατά τους Βαλκανικούς Πολέμους, στο μέτωπο και στα μετόπισθεν. Τη φροντίδα του για τα θύματα της ελαιοσιέας και της φυμώσεως; Το ηρωικό του αγκάλισμα των προσφύγων του '22; Τις συμπαράσεις του σε σεισμοπαθείς; Το μεγάλο του έργο το '40, στην Κατοχή, στον Εμφύλιο, τον αγώνα της αιμοδοσίας, τη συμπαραστάσή του στα θύματα της Κύπρου;

Ο Ερυθρός Σταυρός — σε μας και αλλού — θα έπρεπε να 'ναι παράρτημα της Εκκλησίας: Να περνάει έξω ο κόσμος και να 'κάνει το σταυρό του!

Θα τονίσω, τι πρέπει να μη φοβούνται γιατί σήμερα είναι μεγαλύτερος ο κίνδυνος από τον πανικό παιδιών και γονέων από αυτή ταύτη την αρρώστια που στα παιδιά απαντεί. Ο πανικός δημιουργεί δυσάρεστα ψυχολογικά προβλήματα και αδικαιολόγητες φοβίες που δηλητηριάζουν τη ζωή των παιδιών και δημιουργούν προβλήματα στην καθημερινή ζωή των παιδιών που πρέπει να χαρακτηρίζεται από τη χαρά και τη δημιουργία. Υπεύθυνοι για τον πανικό τις περισσότερες φο-

ρές είναι οι γονείς από την υπερπροστασία που συνοδεύεται από άγνοια.

Η αρρώστια δεν μεταδίδεται ούτε με το σάλιο, ούτε με τον ιδρώτα, ούτε με τα ούρα ή τα κόπρανα, ώστε όλες οι συνηθισμένες κοινωνικές επαφές των παιδιών είναι ακίνδυνες, όπως τα παιχνίδια, τα σπόρ και τα αθλήματα, η κολύμβηση σε θάλασσα ή πισίνα (χλωριωμένη), ο χορός, η χειραψία, σχολική φοίτηση, η χρήση βιβλίων ή άλλων σχολικών ειδών, η χρήση νερού και τουαλέτας, η χρήση σκευών

καθημερινής χρήσης (πιάτα, ποτήρια, πετσέτες κ.λπ.), τα εστιατόρια, οι τόποι συγκεντρώσεων (κινηματογράφοι, θέατρα κ.λπ.). Δεν έχει αναφερθεί περίπτωση που να έχει μολυνθεί από τις παραπάνω καθημερινές κοινωνικές επαφές, αλλά πρέπει να παίρνεται γενικά κάθε μέτρο καθαριότητας που μας προφυλάσσει από κάθε είδους μόλυνση.

Ο ιός του ΕΙΤΖ δεν ζει πολύ έξω από το ανθρώπινο σώμα και είναι ευαίσθητος στα μέσα καθαριότητας και απολύμανσης.

Τα κατοικίδια ζώα δεν είναι φορείς του ιού και επομένως είναι ακίνδυνα. Ακίνδυνα επίσης είναι και τα τσιμπήματα εντόμων.

Ακίνδυνα επίσης μπορούν τα παιδιά να πηγαίνουν στο γιατρό ή στον Οδοντίατρο για οποιαδήποτε θεραπεία, γιατί οι γιατροί παίρνουν όλα τα προφυλακτικά μέτρα (αποστείρωση βελόνων και εργαλείων, απολύμανση κ.λπ.), ώστε να μην υπάρχει φόβος μόλυνσης.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΝ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Όταν πρόκειται να φέρει στον κόσμο παιδί μια γυναίκα πρέπει να είναι βέβαιη ότι δεν είναι φορέας του ιού. Αν είναι πρέπει να αποβάλλει το έμβρυο.

Η προφύλαξη του παιδιού από την ομοφυλοφιλία και τη τοξικομανία είναι βασικές αν λάβουμε υπ' όψη, ότι το 65% περίπου των αρρώστων είναι ομοφυλόφιλοι και το 17% τοξικομανείς και μόνο σε 2% κατηγορείται η μετάγγιση αίματος.

Είναι ανάγκη λοιπόν για δυνατό φρενάρισμα και προς τα δύο αυτά σοβαρά προβλήματα, την ομοφυλοφιλία και την τοξικομανία.

Δεν είναι σπάνιες οι προσπάθειες ανωμάλων ατόμων για να επωφεληθούν από την αθωότητα και άγνοια παιδιών για να ικανοποιήσουν το πάθος τους, ούτε σπάνιες οι περιπτώσεις εμπόρων ναρκωτικών που προσπαθούν να παρασύρουν σ' αυτό το πάθος παιδιά που θ' αποτελέσουν καλούς πελάτες.

Οι γονείς και τα παιδιά πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί, γιατί οι τύποι αυτοί συνήθως ανήκουν σε άτομα υψηλού κινδύνου (ομοφυλόφιλοι, τοξικομανείς, έκφυλοι), και προσπαθούν με πανούργα μέσα να παρασύρουν τα απονήρευτα παιδιά.

Σε συμπέρασμα το κύριο σημερινό όπλο για το ΕΙΤΖ είναι η σωστή προφύλαξη χωρίς πανικό.

YOUNG PEOPLE LOSE THEIR LIVES IN THE STREETS

In Greece, motor cycle is a particularly popular means of communication. But there are not few people –usually young people– who either because they drive carelessly, or because they lack the required skillfulness, pay with their lives or their bodily integrity, their love for the two wheels.

The competent Ministry of Communications, has recently examined the ways which will limit this bad situation, because the numbers of deads and wounded by motorcycles are already anxiously high. A respective article is published in this issue.

HELLENIC RED CROSS INFORMS THE POPULATION ABOUT THE AIDS

It was impossible for the Hellenic Red Cross to be indifferent to the effort which is made all over the world, for the confrontation of the scourge of AIDS AND MAINLY for the population's awareness of the ways in which one can be protected from this disease. Thus, it organised a large Committee composed of Special Scientists, collaborators of the Hellenic Red Cross.

This Committee will proceed to campaigns throughout Greece informing the Greek people about AIDS; what AIDS is, how it is communicated, in what way one can be protected from it, etc.

At the same time, the Hellenic Red Cross Dracopouljon Blood Transfusion Center, headed by its Director Dr. Dina Politis, has taken all the appropriate measures, so that a continuous check up of all the blood donors to be made, in order that the eventual carriers of AIDS' virus to be marked off in time and be isolated in order to be treated and not be dangerous for their fellowmen.

HELLENIC RED CROSS ACTIVITIES

During the recent months, the activities of the Hellenic Red Cross were again fruitful, covering many sides of human and social needs. In this issue, we dedicate a number of pages to these activities in which a considerable part was taken by the HRC Juniors, as a small acknowledgement of the work offered and a moral reward for all those who helped with it.

THE HELLENIC RED CROSS NURSES FOR THE CHILD'S LIFE

Within the frame of the League's campaign conducted under the slogan "Child Alive" the H.R.C. Nurses organized an important manifestation in which the well-known writer Antonis Samarakis was invited to speak. The writer has re-

cently travelled to Ethiopia, Soudan and other African countries where children are faced with many problems of living.

Mr. Samarakis' speech, was very interesting as he mentioned personal experiences from his travel and for this reason we decided to publish it in our magazine in 2 parts. The first part is published today and the second and last one will be published in the next issue of the magazine.

GREEK STAMPS FOR THE RED CROSS

In this issue of our magazine, we republish an article from a Greek newspaper containing many details about stamps having pictures from the Red Cross work and having circulated in times from the Greek Post Offices in Greece.

The subject is very interesting for the philatelists; it mentions many historical elements, honours for the collectors, etc.

THOUSANDS OF DEAD PEOPLE FROM BURNING HEAT

In Greece there are always high temperatures which sometimes may rise to 40C degrees. But this happens for one or two days and then the temperature falls. This year, however, the burning heat lasted for one week during which the temperature rose to 41C, 42C and 43C degrees.

Thus, many persons lost their lives, either because they were very old or because they did not know how to face this great heat. Certainly, they were not exactly deaths from heat, that is thermoplegia, since most of those who lost their lives had also other problems of health, as heart diseases, breathing difficulties etc. However, the competent persons gave instructions through Television for many showers, great consumption of liquides, increased salt in the food, so that the organism could keep liquids, etc.

FIRES, A SUMMER EVIL

Every summer, due to the increased heat, in most Mediterranean countries, as in Greece, France and elsewhere there take place big fires destroying huge forest areas. The phenomenon has been particularly increased in Greece this year. Many fires burnt a great number of trees and cultivations to ashes, despite the efforts of the firemen, the army and the inhabitants. The destruction was particularly great in one of the most beautiful Greek islands, Rhodes, where a great part of its forest has burnt down.

DE JEUNES GENS SE PERDENT DANS LES RUES

En Grèce, la motocyclette est un moyen, particulièrement populaire, pour le déplacement. Mais, la plupart des chauffeurs d'habitude de jeunes gens – paient leurs amour pour les deux roues avec leur vie, ou avec leur intégrité corporelle, soit parce qu'ils conduisent sans attention soit qu'ils n'ont pas la capacité nécessaire.

Le Ministère compétent de Communications étudie récemment des façons avec lesquelles, ce mal pourrait être évité, parce que jusque maintenant, le nombre des morts et des blessés par la motocyclette est inquiètement haut.

Un article relatif est publié dans cet exemplaire.

LA CROIX ROUGE HELLENIQUE INFORME LA POPULATION SUR LE SIDA

La Croix Rouge Hellénique n'était pas possible de rester indifférent à l'effort qui se fait universellement pour l'affrontement de cette pandémie du SIDA et, spécialement, pour l'information de la population sur les façons avec lesquelles on peut s'en protéger.

Ainsi, elle a organisé une grande commission composée par de scientifiques spécialistes, collaborateurs de la Croix Rouge Hellénique. Cette commission va faire des campagnes à travers la Grèce, en informant la population sur le SIDA, comment il se propage, comment on peut s'en protéger.

Parallèlement, le Centre de Transfusion Sangue de la Croix-Rouge Hellénique avec sa Directrice entête, Madame le Dr. Dina Politis a pris toutes les mesures appropriées pour qu'un contrôle continu de tous les donneurs de sang soit fait dans le but que les éventuels porteurs du virus du SIDA, soient isolés et traités.

LES INFIRMIERES DE LA CROIX ROUGE HELLENIQUE POUR LA VIE DE L'ENFANT

Dans le cadre de la campagne de la Ligue des Sociétés de la Croix Rouge et du Croissant Rouge de cette année sous le slogan: "Que vive l'enfant", les Infirmières de la Croix Rouge Hellénique ont organisé une manifestation importante à laquelle a été invité pour faire un discours, Monsieur Antonios Samarakis, auteur très connu, qui a récemment voyagé en Ethiopie, au Soudan et dans d'autres pays africains, où les enfants affrontent beaucoup de problèmes de survivance.

Le discours de M. Samarakis, enrichi par ses expériences personnelles de son dernier voyage, a présenté un grand intérêt et pour cette raison

nous avons décidé de le publier dans notre périodique en deux suites. La première partie est publiée aujourd'hui et la seconde et dernière se publiera dans le prochain exemplaire.

DES TIMBRES-POSTE GRECS POUR LA CROIX ROUGE

Nous republions dans cet exemplaire un article d'un journal grec, dans lequel sont mentionnés plusieurs détails concernant des timbres-poste, illustrant l'oeuvre de la Croix-Rouge et qui ont été émis en Grèce, par les Postes Grecques pendant différentes époques. Le sujet présente un grand intérêt pour les philatelistes, mentionne beaucoup d'éléments historiques, prix pour les collectionneurs etc.

DE MILLIERS DE MORTS PAR LA GRANDE CHALEUR

En Grèce, pendant l'été se produisent toujours de températures élevées, qui peuvent atteindre même 40°C. Cela dure un ou deux jours et après la température se baisse.

Mais cette année, la grande chaleur était très prolongée, elle a duré plus qu'une semaine. Pendant cette grande chaleur la température a atteint les 41°, 42° et 43° C.

Plusieurs personnes ont perdu leur vie, soit qu'elles étaient âgées et elles étaient restées seules, chez elles, tandis que leurs familles étaient en vacances, soit qu'elles ne connaissaient pas les moyens de réagir à la grande chaleur. Certainement toutes les morts n'étaient pas causées par la grande chaleur, puisque la plupart de ceux qui ont perdu leur vie, avaient d'autres problèmes de santé, comme maladies de coeur, difficultés de respiration, etc. La Télévision donnait chaque jour des instructions afin que tout le monde prenne beaucoup de douches, consomme de grandes quantités de liquides, augmente le sel dans les repas pour que l'organisme puisse retenir l'eau.

LES INCEDIES UN MAL D'ETE

Chaque été, à cause de la grande chaleur, dans la plupart des pays méditerranéens, comme en Grèce, en France, et ailleurs, se produisent de grandes incédies qui détruisent d'énormes étendues forestières. Ce phénomène a été cette année particulièrement accru. Plusieurs incédies ont détruit un grand nombre d'arbres, des cultures, malgré les efforts des pompiers, de l'armée et des habitants.

La catastrophe était particulièrement grande sur une des plus belles îles Grecques, à Rhodes, où une grande partie de sa forêt a été brûlée.

Επαγγέλματα που χάνονται

Γράφει η Άννα Λιβέρη

Περνούσε κάθε πρωί, ώρες μπροστά στο σχολείο. Με το καροτσάκι του άσπρο βαμμένο και την στεντόρια φωνή του στα διαλείμματα να φθάνει σε κάθε άκρη του δρόμου: «Παγω-τατζής». Σήμερα απέναντι από το σχολείο είναι ένα «φαστφουντάδικο». Κάπως έτσι περιέγραψε ένας νεαρός Ερυθροσταυρίτης ένα γεγονός, που δείχνει τις τεράστιες αλλαγές που γίνονται κάθε μέρα στη ζωή μας, σχεδόν χωρίς να το συνειδητοποιούμε.

Η πρόοδος της επιστήμης και της τεχνικής διαμορφώνει μια νέα αντίληψη στην ζωή του ανθρώπου και επηρεάζει καθοριστικά την κοινωνική του εξέλιξη.

Ταυτόχρονα, η διερεύνηση των γνώσεων και η τεχνική καινοτομία, αντικαθιστούν σε μεγάλο βαθμό την παραγωγική προσφορά του, από την μηχανή. Αυτό συμβαίνει γιατί η εποχή μας έχει απλουστευθεί σημαντικά μέσα από την μηχανιστική αντίληψη που επικρατεί ενώ οι ευκολίες που μας παρέχονται, έχουν γίνει τρόπος ζωής κι έχουν συνδεθεί άμεσα με την καθημερινότητα.

Παρατηρούμε να χάνονται σταδιακά επαγγέλματα, που ενώ κάποτε η προσφορά τους ήταν καταναλωσιμη, σήμερα δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της πληθωρικής εποχής και αποτελούν μια μειονότητα.

Αναφερόμαστε σε πλανόδιους επαγγελματίες, όπως ο κουλουράς, ο στιλβωτής, ο καστανάς, ο λατερινατζής, ο σαλεπιτζής, ο αμαξάς, ο παγωτατζής και τόσο άλλοι που ηλικιωμένοι πια μετά από τόσα χρόνια δουλειάς στους δρόμους της Αθήνας αποσύρονται ένας-ένας μιας και δεν υπάρχει άλλη γενιά να τους αντικαταστήσει.

Είναι φανερό πως έχουν απομείνει ελάχιστοι κι αυτοί στο κέντρο της Αθήνας ή σε κάποιο εμπορικό πέρασμα. Σε «στέκια», όμως κι όχι πλανόδιοι.

«Δεν υπάρχει δουλειά για μας σήμερα» μας λένε οι ίδιοι, «αρκούμαστε σ' ένα μικρό μεροκάματο, μέχρι να βρούμε στην σύνταξη. Τα παιδιά μας

τα σπουδάσαμε ή τα προσανατολίσαμε σε άλλες εργασίες και δεν τα προορίζουμε για αυτές τις δουλειές».

Οι καστανάδες έχουν κάνει μια έκκληση στον Δήμο να μειώσει το ποσό που πληρώνουν για τη «θέση» το οποίο φτάνει τις 85.000 τον χρόνο. Ακόμη ζητούν να τους χορηγηθεί μια άδεια με την οποία θα μπορούν τους μήνες που δεν θα δουλεύουν στα κάστανια να πουλούν ξηρούς καρπούς.

Οι πλούσιοι λατερινατζήδες ζητούν από τους υπουργούς Πολιτισμού, μια επιδότηση περίπου 70.000 δρχ. προκειμένου να πάνε στην Ιταλία για να επισκευάσουν τις λατέρνες τους. Έχουν απομείνει 5, όλοι κι όλοι και ο τελευταίος τεχνίτης και κουρδιστής, ο Αρμάς, πέθανε πριν από χρόνια.

Οι αμαξάδες είναι υποχρεωμένοι να πουλήσουν τις άμαξές τους με τα άλογα, αφού δεν μπορούν να τα συντηρήσουν. Στην Αθήνα υπάρχουν μόνο 8 αμαξάδες, πλάι στον ηλεκτρικό σταθμό της Κηφισιάς και εργάζονται μόνο για κανένα γάμο ή μικρό περίπατο.

Ο ρυθμός της ζωής έχει γίνει τόσο γρήγορος, ώστε ο χρόνος να είναι πολύτιμος κάθε στιγμή, που ο καθένας μας δεν θα σταματήσει να του γυαλίζει τα παπούτσια του ο πλανόδιος στιλβωτής, αφού υπάρχουν τα στιλβωτήρια ή τα βερνίκια στιγμιαίου γυαλίσματος ή δεν θα αγοράσει ένα χω-

νάκι κάστανια στον δρόμο του, αφού θα προτιμήσει να φάει κάτι έτοιμο σε κάποιο φαστ-φουντ.

Δεν είναι όμως αυτά τα μόνα επαγγέλματα που περιορίζονται σιγά-σιγά στην αφάνεια. Σε ελάχιστες γειτονιές θα δούμε να έχουν απομείνει μερικά κουρεία, που οι παπούδες μας πήγαιναν εκεί τα Σάββατα να ξυριστούν. Σήμερα, είναι πιο απλή η χρήση μιας ηλεκτρικής μηχανής ή ενός ξυραφιού ή πιο πολλαπλή η εξυπηρέτηση ενός σύγχρονου κομμωτηρίου.

Πολύ λίγα όμως είναι και τα παραδοσιακά καφενεία, που διασώζονται τα οποία σιγά-σιγά αντικαθίστανται από τις καφετέριες.

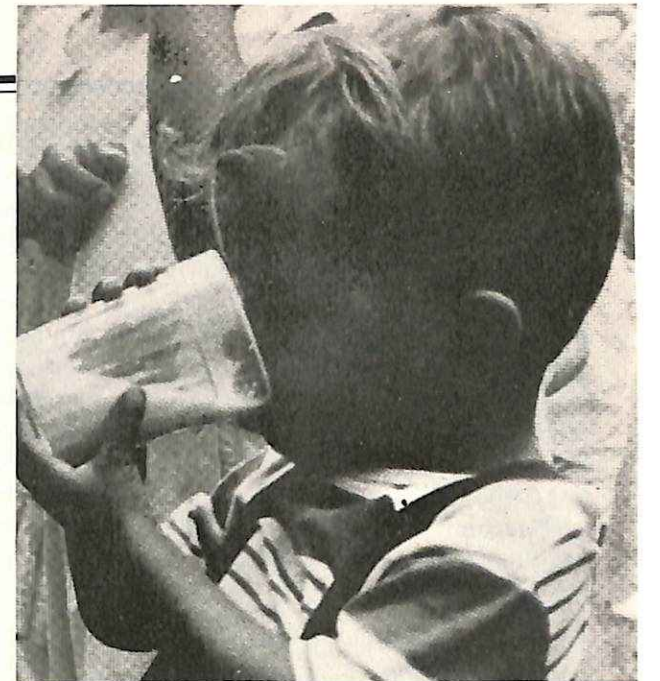
Σβήνουν έτσι κι αυτοί οι χώροι στους οποίους ηλικιωμένα κυρίως άτομα, έβρισκαν μια παρέα, να πούν ένα καφέ, να διαβάσουν την εφημερίδα ή να παίξουν μια παρτίδα τάβλι.

Τα σούπερ-μάρκετ εξάλλου, έχουν πολλαπλασιαστεί τόσο γρήγορα ή καλύπτουν σε μεγάλο βαθμό τις απαιτήσεις του σύγχρονου καταναλωτή. Σαν συνέπεια, τα μανάβικα και τα μικροπακάλικά της γειτονιάς, έχουν παραμεριστεί σε προτίμηση, αφού δεν μπορούν να ανταγωνισθούν τις χαμηλές τιμές αυτών των επιχειρήσεων.

Είναι φανερό λοιπόν πως σε μια κοινωνία, ο ρυθμός της ζωής, διαμορφώνεται και διαφοροποιείται, ανάλογα με τις απαιτήσεις των εποχών.



Μπροστά στο μήνυμα του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού για το έτος 1987 που είναι «Για να ζήσει το παιδί — CHILD ALIVE», οι σκέψεις και τα αισθήματα όλων εμάς που λειτουργούμε στο χώρο της υγείας φθάνουν στα 30.000.000 παιδιών που καθημερινά, άλλα πεθαίνουν και άλλα νοσούν βαριά σ' όλη τη γη γιατί «δεν έχουνε να φάνε». Δεν αρκούν όμως οι σκέψεις και τα αισθήματα για να αγγίξουμε τα προβλήματα των παιδιών του κόσμου και να μπορέσουμε να τα βοηθήσουμε. Χρειάζεται ακόμη η ανάλογη κίνηση και δράση. Λίγοι είναι οι άνθρωποι ανάμεσά μας που έχουν το ανάλογο θάρρος την αποφασιστικότητα και το υψηλό αίσθημα ανθρωπισμού για κάτι τέτοιο. Ένας από αυτούς είναι ο Αντώνης Σαμαράκης ο γνωστός συγγραφέας, που παρά τις μεγάλες δυσκολίες ταξίδεψε μέχρι την Αφρική και γεύτηκε ο ίδιος το δράμα των παιδιών του Τρίτου Κόσμου.



Οι αδελφές του ΕΕΣ για τη ζωή του παιδιού

Οι Αδελφές του ΕΕΣ ανακάλυψαν αυτήν την πολύτιμη πτυχή του ανθρωπιστικού έργου του συγγραφέα και μετά από προσωπική πρόσκληση και παράκληση της Διοικήσεως του Ε.Ε.Σ. μας έκανε την τιμή να έρθει σαν ομιλητής και να μας παρουσιάσει τις εντυπώσεις του και εμπειρίες του από το ταξίδι στην Αφρική, στο Σεμινάριο των Διπλωματούχων Αδελφών που οργανώθηκε από την Διεύθυνση Νοσοκόμων τον Οκτώβριο του 1985 με θέμα «Διατροφή και Υγεία».

Ο Αντώνης Σαμαράκης με την εισήγησή του αυτή αναφέρθηκε στο δράμα των παιδιών της Αφρικής που σαν αυτόπτης μάρτυρας το κατέγραψε στην ψυχή και στη σκέψη του και μας το αφηγήθηκε ζωντανά και δραματικά όπως ακριβώς συνέβαινε και συνεχίζει να συμβαίνει.

Αλήθεια τι ειρωνεία της ζωής! Τα 2/3 του κόσμου να μαστίζονται από φτώχεια, αγραμματοσύνη, κοινωνική και πολιτική αστάθεια, καταστροφές, πείνα και δίψα, την ίδια εποχή που το 1/3 του κόσμου ευημερεί από πλούτη, αγαθά, κοινωνική σταθερότητα με πολλές αφθονίες τις οποίες όμως δεν

μπορούν να περάσουν στο Τρίτο Κόσμο.

Το εκπληκτικό όμως μέσα σ' αυτή τη δραματική αντίθεση είναι ότι οι λαοί που υποφέρουν δεν αφανίζονται, διατηρούν υψηλό αίσθημα ηθικοφροσύνης, είναι γνήσιοι, ατόφιοι, αδιάφθοροι, δεν προδίνουν τις ηθικές τους αξίες.

Μέσα από τις συχνά μοιραίες στερήσεις παραμένουν υπερήφανοι, έντιμοι, θαρραλέοι, γνήσιοι άνθρωποι, αγαπούν και αγαπιούνται από τα παιδιά τους, στηρίζουν και στηρίζονται από τους γέροντες τους, φροντίζουν τους αδύνατους, σέβονται τα ήθη και την παράδοσή τους και αδούλωτοι προτιμούν τον θάνατο παρά να προ-



δώσουν την ανθρώπινη ποιότητά τους.

Αυτά και άλλα ακόμη διαφαίνονται στις γλαφυρές και δραματικές συγχρόνως αφηγήσεις του Αντώνη Σαμαράκη από το μακρινό του ταξίδι σε μια θεαματική οργανωμένη παρουσία με προφορική και γραπτή αφήγηση που συνοδεύονταν από εποπτικά μέσα έτσι ώστε άθελά μας βρεθήκαμε τόσο κοντά και ζήσαμε και εμείς το δράμα των παιδιών της Αφρικής.

«Ένα χαρτί και ένα μολύβι» ζητούσαν τα παιδάκια της Αιθιοπίας με ση-

κωμένα τα χεράκια τους ψηλά αντί να ζητούν λίγο φαγάκι από τον αγαπημένο τους φίλο Αντώνη Σαμαράκη που με το απέραντο χαμόγελό του τα αγάλιαζε όλα στην ψυχή του.

Αλήθεια! τι υπέροχες πνευματικές αναζητήσεις των πεινασμένων παιδιών! να ζητούν την πνευματική επιβίωση περισσότερο από την σωματική. Υποκλινόμαστε μπροστά τους.

Με τις λίγες αυτές σκέψεις που κάναμε μετά από την τεχνητή μεταφορά μας στην Αφρική κάνουμε έκκληση στα Ελληνόπουλα να διαβάσουν τις

δραματικές σελίδες του Αντώνη Σαμαράκη που αρχίζουμε να δημοσιεύουμε σε συνέχειες και να συμβάλλουν έστω με τη σκέψη τους και την προσευχή του για τους μικρούς φίλους τους που υποφέρουν σ' όλον τον κόσμο για να βρεθεί κάποιος τρόπος να ικανοποιήσουν όχι μόνο την πείνα τους αλλά και κάθε ανώτερο και πνευματικό τους πόθο. Να μάθουν κυρίως «γράμματα» γιατί τα «γράμματα» είναι η πανάκεια όλων των προβλημάτων του ανθρώπου όπως λέει και ο Κοσμάς ο Αιτωλός.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΩΛΕΤΤΗ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ Γ' ΚΟΣΜΟΥ ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ

Καταθέτω μπροστά στα μάτια των παιδιών και των άλλων αθώων θυμάτων της πείνας στην Αιθιοπία, που ως αυτόπτης μάρτυρας έζησα το Νοέμβριο και το Δεκέμβριο 1984 τη σιωπηλή με αξιοπρέπεια και ταπεινοσύνη αγωνία τους, και μεταφέρω εδώ τη δική τους αλήθεια όπως μου την αποκάλυψαν στο τοπίο της Αποκάλυψης ονόματι Αιθιοπία.

Μεγάλο μέρος της χώρας αυτής υποφέρει από την ξηρασία, που τα τελευταία δέκα χρόνια ξεχείλισε το ποτήρι της φτώχειας φέρνοντας εκατομμύρια ανθρώπινα πλάσματα στο κατώφλι του θανάτου. Έτσι, αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τα χωριά τους σε μια απελπισμένη πορεία για επιβίωση.

Χιλιάδες ζωντανοί νεκροί, σε φριχτές συνθήκες, σε αγριεμένα βουνά, σε φρυγανισμένες από την ξηρασία περιοχές, και 400 και 500 χιλιόμετρα οδοιπορούν να φτάσουν επιτέλους στα στρατόπεδα περίθαλψης, στο Κόρεμ, στο Μπάτι, στο Μίλε, στην Ασαίτα ή όπου αλλού, και τερματίζοντας εκεί το μαραθώνιό τους, 90 τουλάχιστον στους εκατό είναι σε κατάσταση εξόντωσης, αυτοσυρρόμενα πτώματα, ενώ στο δρόμο, στην κάθοδο αυτή των μυρίων, πεθαίνει το ένα παιδί, σε λίγο το άλλο, τότε ο πατέρας σβήνει, τότε η μάνα, οι εκάστοτε περιλειπόμενοι σκάβουν με τα χέρια το χώμα και ενταφιάζουν, στο τέλος από ολόκληρη οικογένεια μένει ένας άταφος, προσφορά στα κοράκια.

Στις σεληνιακές ερήμους της Αιθιοπίας σήμερα, στα βουνά και στα καταφαγωμένα από την ξηρασία πρώην δάση, σε υψόμετρο 3000 ως 4000, στα λεγόμενα στρατόπεδα περίθαλψης, στην πραγματικότητα ανοιχτές στους τέσσερις ανέμους αίσουσες αναμονής θανάτου, κέντρα διερχομένων προς θάνατο, οι εν γνώσει τους μελλοθάνατοι — λίγοι θα ξεφύγουν αυτήν την μοίρα — κείτονται στο ύπαιθρο, στο χώμα, γιατί οι πλαστικές τέντες δεν τους χωρούν βέβαια όλους, 10.000 και 20.000 και 50.000 ψυχές, σκελετοί είναι, ασώματες κεφαλές, ανυπεράσπιστοι σε 40 βαθμούς την ημέρα και μόλις βραδιάσει σε παγωνιά, έχουν ανάγκη όχι μόνο για κάτι που κάπως να τρώγεται αλλά για ένα ψίχουλο κουβέρτας, για ένα τελο-

σπάντων προσάβανο να το ρίξουν στο ρημαγμένο κόκκαλο που είναι όλο κι όλο το κορμί τους.

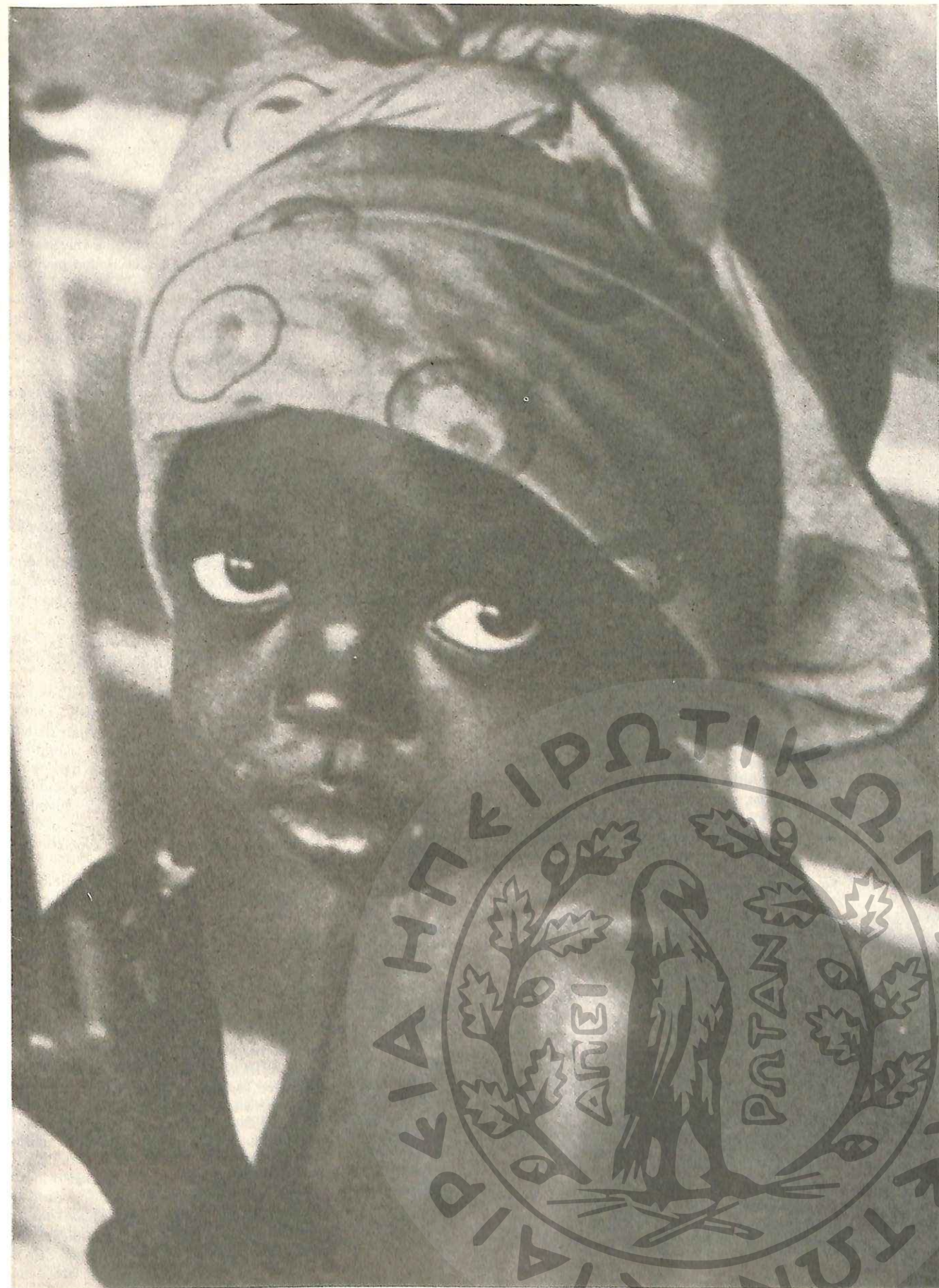
Με τους ζωντανούς αυτούς νεκρούς είχα όμως ανθρώπινη επικοινωνία, ότι δηλαδή δεν έχει πιά ο δικός μας κόσμος που καταπίνει σάδα για να διευκολύνει την πέψη ενώ τα αφυδατωμένα σπλάχνα της ψυχής του τα καταβροχθίζει φριχτή εσωτερική μοναξιά. Αντίθετα, συγκλονιστική ήταν η ζεστασιά των παγωμένων μελλοθανάτων της Αιθιοπίας, με πυρπολούσε η δίψα τους να μου πουν μιά έστω λέξη, να μου μιλήσουν παρόλο που ήξεραν ότι δεν καταλαβαίνω τη γλώσσα τους, να μου σφίξουν το χέρι, μια στιγμή τριγυρισμένος από εκατοντάδες αγγέλους, ένιωσα να κρατώ σφιχτά στη χούφτα μου και δέκα λιγνά τρυφερά παιδικά χεράκια.

Πιο πέρα, ένα έρημο αγοράκι 3 χρονών, στο στρατόπεδο του Κόρεμ, το ποδοπάτησαν και κυριολεκτικά το έλειψαν χωρίς να το καταλάβουν οι ζωντανοί νεκροί τρέχοντας να προλάβουν τη μια χούφτα σιτάρι, το συσσίτιό τους, και όταν το είδα καταγής νόμισα πως είναι ένα τίποτα, μια πέτρα, ένας σβόλος χώμα, και όμως πλάσμα ανθρώπινο ήταν με τα ματάκια του ανοιχτά και με ζωή μέσα του, ναι με ζωή, αλλά για πόσο ακόμη;

Το σάπιο κομμάτι ρούχο που είδα στο στρατόπεδο του Κόρεμ, στο χώρο για τα παιδιά, κάτω στο μαύρο χώμα να σαλεύει και δεν μπορούσα να καταλάβω πως κινείται και όταν το ανασήκωσα λίγο είδα να ξεπροβάλλει το κοριτσάκι σκελετός των 10 χρονών και σβήνοντας να λέει «πεινάω» και ο υπεύθυνος του στρατοπέδου πλάι μου «δεν μπορώ να κάνω τίποτα, οι κανονισμοί απαγορεύουν να δίνουμε φαγητό σε τόσο μεγάλα παιδιά, γιατί τότε δεν θα μείνει τίποτα για τα μικρά...»

Το αγοράκι των 5 χρονών στο στρατόπεδο του Μπάτι που σερνόταν στο χώμα ερείπιο και κοιτάζε έντρομο το μικρό χαρτονόμισμα στο χεράκι του, δεν ήξερε τι είναι, δεν είχε δει ποτέ χρήματα, άκουγα την καρδούλα του αλαφιασμένη και ένιωσα ντροπή.

Η πρώτη φωνούλα του νεογέννητου αγοριού στην τέντα-



μαιευτήριο στο στρατόπεδο του Κόρεμ, το είδα ν' ανοίγει τα ματάκια του στον απάνθρωπο παρανοϊκό κόσμο μας, το τρελό πικρό θαύμα της ζωής, το αεικίνητο, ιδού ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός του θανάτου.

Σήμερα έτος 1984 μετά Χριστόν, η Αιθιοπία και ο λαός της, 32.000.000 ανθρώπινα πλάσματα, από τα οποία 7.000.000 συνεχώς ζουν το θάνατο, κάθε ώρα και κάθε λεπτό αφανίζονται αθώοι, η Αιθιοπία και ο λαός της βιολογικά έχουν υποβιβαστεί στο έτος μηδέν.

Στην κρίση του Βερολίνου, εν ριπή οφθαλμού οργανώθηκε αερογέφυρα 24 ώρες το 24ωρο για να μη λείπει τίποτα από τα στρατεύματα και τον πληθυσμό επειδή βέβαια τότε κρίνονταν εκεί πολιτικά, στρατηγικά, οικονομικά και άλλα συμφέροντα, ενώ στην Αιθιοπία σήμερα οι 7.000.000 καταδικασμένοι σε θάνατο είναι σταγόνα στον ωκεανό των συμφερόντων των ισχυρών και δεν τους ενδιαφέρουν παρά μόνο για να διαφημίζουν υποκριτικά τα «φιλόανθρωπα» αισθήματά τους ρίχνοντας μερικά ψυχία, πως λοιπόν να σκεφτούν αερογέφυρα για την Αιθιοπία;

Καταθέτω εδώ το μολύβι που τόση ώρα γράφω γιατί αισθάνομαι ένοχος ότι τόλημσα με λόγια να αποπειραθώ να δώσω κάτι από την τραγωδία της Αιθιοπίας, μια κάποια εικόνα της πολυδιάστατης εικόνας θανάτου που έζησα στην έντρομη από την πείνα Αιθιοπία και θα ζω παντοτινά και πέρ' από το χρόνο έντρομος εγώ.

Ομολογώ την ενοχή μου ότι πλάι στους ζωντανούς νεκρούς της Αιθιοπίας ένιωθα σαν να τους έλεγα «παρακαλώ μην πεθαίνετε ακόμη πριν σας αποθανάτισω φωτογραφικά, παρακαλώ κάνετε λίγο κουράγιο ν' αντέξετε, επιτέλους να σας δώσω να φάτε κάτι μη τυχόν μου πεθάνετε πριν σας «χυρίσουμε» σε ταινία, πριν μελετήσω καλά όλες τις λεπτομέρειες της αγωνίας σας και του επικείμενου θανάτου σας για να μπορέσω επιστρέφοντας στην Αθήνα να παραχωρήσω «δραματικές» συνεντεύξεις στην τηλεόραση και στον Τύπο, ίσως γράψω και πρόλογο σε άλμπουμ με χαρακτηριστικές φωτογραφίες σας».

Ομολογώ την ενοχή μου γιατί τόλημσα να γράψω το άψυχο τούτο κείμενο αντί ν' αφήσω να μιλήσει κατευθείαν στην ψυχή σας η ζωή εν τάφω Αιθιοπίας που η ψυχή του Βασίλη Καββαθά με τόση δύναμη και αλήθεια «όπλιζε» τα μάτια του και το χέρι του όταν βαθύτατα συγκλονισμένος αγωνιζόταν πλάι μου στις ερημιές της Αιθιοπίας να βρει μια κάποια ψυχική ισορροπία για να ιστορήσει, μέσα από την εικόνα, με τη σπαρχτική αυτή αναπαραγωγή του ανθρώπινου πόνου, όλα εκείνα που καμιά δική μου λέξη δεν μπορεί να αποτυπώσει.

Το άλλο πρόσωπο της Αφρικής

Το παιδί, ανυπεράσπιστο σ' έναν κόσμο σκληρό προκατασκευασμένο από άλλους, είναι το πιο εύκολο θύμα. Αλλά και εύκολο θέμα για δημαγωγία ή έστω για λόγια, λόγια, λόγια υπέρ του παιδιού όχι όμως αντίκρισμα στην πράξη. Έτσι, κινδυνεύει όχι μόνο από τα πολλά που διαδραματίζονται εναντίον του αλλά και από την πληθωρική φιλολογία γύρω από την ύπαρξή του και την τύχη του. Γιατί εμείς οι μεγάλοι που τόσο ωραία ξέρουμε να τα λέμε και να τα γράφουμε, χορταίνουμε τελικά με τα ίδια τα δικά μας κούφια λόγια. Επαναπαυόμαστε σ' αυτά, και στο μεταξύ η μοίρα του παιδιού στον κόσμο μας κυμαίνεται από δύσκολη ως πικρή ή και τραγωδία.

Σήμερα, γράφοντας για την τραγωδία των παιδιών της Αφρικής, αλλά και των απλών εκεί ανθρώπων γενικότερα, θα προσπαθήσω να πω όσο γίνεται λιγότερα λόγια. Προτιμώ να μιλήσουν οι ψυχροί, όπως τους λέμε συνήθως, αριθμοί, που όμως δεν είναι καθόλου ψυχροί όταν εκφράζουν όψεις του ανθρώπινου πόνου, μεταμορφώνονται τότε σε φλεγόμενα βέλη και μας πυρπολούν ως τα βάθη της ψυχής μας και μας συγκλονίζουν.

Τι θα ήταν ο κόσμος μας, αν δεν υπήρχαν παιδιά... Εφιάλτης θα ήταν, μια φριχτή ερμηιά που μπροστά της η ερμηιά στη σελήνη θα ήταν ειδυλλιακή. Αλλά τα παιδιά που είναι η χαρά και η ελπίδα της ανθρωπότητας περνάνε σήμερα ώρες οδύνης.

Αν σκεφτούμε ότι πάνω από δύο δισεκατομμύρια ανθρώπινα πλάσματα «ζουν» σε άθλιο μολυσμένο περιβάλλον, μέσα σε λοιμώξεις, υποσιτισμό, πείνα, ολοένα σβήνουν, σέρνονται σε βέβαιο θάνατο, και από αυτά τα 500 εκατομμύρια είναι παιδιά... Πάνω από 30 εκατομμύρια παιδιά είναι καταδικασμένα να πεθαίνουν κάθε χρόνο από την πείνα και την έλλειψη περίθαλψης πριν «γιορτάσουν» τα πρώτα τους γενέθλια... Μόνο το 1979 πέθαναν από αστία ή αρρώστιες που συνδέονται με τον υποσιτισμό πάνω από 50 εκατομμύρια παιδιά μικρότερα από πέντε χρονών...

Αν σκεφτούμε ότι στα δύο τρίτα του κόσμου μας πάνω από ένα δισεκατομμύριο παιδιά «ζουν» σε φοβερή στέρηση και το ποσόν που... ξοδεύεται ως βοήθεια σε κάθε τέτοιο παιδί είναι 0.75 της δραχμής για ένα ολόκληρο χρόνο...

Αν σκεφτούμε ότι πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια ανήλικα παιδιά δουλεύουν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες από τα πολύ πρώτα χρόνια τους για να βγάλουν το ψωμί τους και να μπορέσουν συγχρόνως να σπουδάσουν...

Αν σκεφτούμε ότι εκατοντάδες εκατομμύρια παιδιά δεν μπορούν να έχουν στοιχειώδη έστω μόρφωση, στερούνται τα πολιτιστικά αγαθά, υποσιτίζονται πνευματικά και ψυχικά...

Αν σκεφτούμε τι άθλιο υπόδειγμα ζωής και κοινωνικής συμπεριφοράς χωρίς αντίκρουσμα πνευματικής και ψυχικής αξίας διοχετεύεται συχνά στα παιδιά προς μίμηση...

Αν σκεφτούμε ότι στις απρόσωπες πόλεις μαμούθ που ολοένα χτίζουμε το παιδί είναι εκεί αιχμάλωτο, εγκλωβισμένο, δεν μπορεί να ικανοποιεί την έμφυτη ανάγκη που έχει να γνωρίσει το χώρο και τους άλλους ανθρώπους μέσα από την ελεύθερη κίνηση και την άμεση ζεστή επικοινωνία, ενώ με την πολλαπλασιαζόμενη μόλυνση του περιβάλλοντος το παιδί ποτίζεται έναν ακόμα θάνατο...

Αν σκεφτούμε ότι το παιδί καλείται να ενταχθεί σ' ένα σύστημα ζωής που έχει θεοποιήσει το χρήμα, το υλικό κέρδος, την κοινωνική και οικονομική προβολή και επικράτηση με κάθε τρόπο, νόμιμο και παράνομο, ηθικό και ανήθικο, ακόμα και επί πτωμάτων... το παιδί πιέζεται από παντού να σφαγιάσει τον συναισθηματικό του κόσμο για ένα ψυχρό προγραμματισμό που θα του επιτρέψει όχι να ζήσει αληθινά ως δυναμική ανθρώπινη παρουσία αλλά να επιβιώσει τυπικά ως μία απλή καταχώριση στα μητρώα αρρένων ή θηλέων, ως ένας κάποιος αριθμός δελτίου ταυτότητας...

Είτε μιλάν είτε γράφουν είτε ζωγραφίζουν, τα παιδιά εκφράζουν πάντα το δικό τους όραμα για έναν κόσμο γεμάτο φως, όχι κατασκότεινο όπως είναι σήμερα και όχι κατακομματισμένο από το μαχαίρι της βίας με τα χίλια πρόσωπα.

Είναι και κάτι άλλα παιδιά, ούτε να μιλήσουν μπορούν ούτε να γράψουν ούτε να ζωγραφίσουν... Σκελετωμένα καθώς είναι από την πείνα και την εξαθλίωση ή προσφυγία κυνηγημένα πουλιά σε κάποια από τις πολλές πολεμικές περιπέτειες που εξακολουθούν πάντα να πληγώνουν την ανθρωπότητά μας πότε εδώ, πότε εκεί, στην Αφρική, στην Ασία, στην Κεντρική και Νότια Αμερική, αλλά και εδώ στην Ευρώπη: στην Κύπρο μας, τα ξεριζωμένα Ελληνάκια της Κύπρου... Το μόνο που μπορούν τα παιδιά αυτά είναι να δίνουν άθελά τους στόχο στις κάμερες της τηλεόρασης ή στο φωτογράφο. Ο φακός σπεύδει να τα αποθανάτισει λίγο πριν προλάβουν να πεθάνουν.

Αν όμως δεν μπορούν πια να μιλάνε ή να γράφουν ή να ζωγραφίζουν, πόσα δεν λένε — και πως τα λένε! — μ' αυτά τα βαθαί πικραμένα κατατρομαγμένα μάτια τους, τα μεγάλα αυτά μάτια τους ολάνοιχτα αντίκρυ στην οδυνηρή απανθρωπία του κόσμου έτσι όπως τον φτιάξαμε και τον καταντήσαμε εμείς οι άλλοι. Τα τόσο εύγλωττα μάτια των σιωπηλών πεινασμένων



παιδιών, που το σκελετωμένο κορμάκι κάνει να φαίνονται ακόμα πιο μεγάλα, πελώρια, η έλλειψη σχεδόν κορμιού σου δίνει την αίσθηση ότι τα παιδιά τούτα δεν είναι τίποτ' άλλο από δυό μάτια, αλλά τι μάτια... με τη δική τους φωνή μας λένε: «Εσύ ο ίδιος τι κάνεις για ν' αλλάξει ο κόσμος μας στο καλύτερο;»

Το αμείλικτο αυτό ερώτημα, που είναι ένα κατηγορώ για εν ψυχρώ αδιαφορία μπροστά στην κοινή ανθρώπινη μοίρα, βγαίνει από την ψυχή των παιδιών και στήνει στον τοίχο κατηγορούμενους όχι μόνο την πολιτική εξουσία και κάθε άλλη εξουσία αλλά και όλους εμάς. Γιατί αν σκεφτούμε το ζοφερό πανόραμα του κόσμου μας σήμερα: η παγκόσμια ειρήνη κρέμεται σε μια κλωστή, από στιγμή σε στιγμή μπορεί να ξεσπάσει πυρηνικός όλεθρος — ο ολοκληρωτισμός κυριαρχεί σε πολλές γωνιές της Γης, τυραννικά καθεστώτα εδώ κι εκεί — η «γεωγραφία της πείνας» σε πλήρη έξαρση, το στίγμα του αιώνα μας — χάνεται ολοένα η ζεστή άμεση ανθρώπινη επικοινωνία — αίσθημα ανασφάλειας πνίγει τις καρδιές, φόβος για το σήμερα και το αύριο... Και αν ιδιαίτερα σκεφτούμε το εφιαλτικό πανόραμα της Αφρικής το '84... Εκεί, παίζεται καθημερινά μία τέτοια τραγωδία που καταντά φανταστική, αλλά μήπως ο Ντοστογιέφσκι δεν είπε «Τι πιο φανταστικό από την πραγματικότητα;» Λοιπόν, η πραγματικότητα στην Αφρική σήμερα δεν έχει τίποτε να κάνει με τις πολύχρωμες ελκυστικές ρεκλάμες των ανά τον κόσμο τουριστικών γραφείων: «Αφρική!... Πρόκληση για κάτι άλλο! Γνωρίστε την Αφρική, μια γοητευτική εμπειρία που θα σας συγκλονίσει... Ονειρεμένες διακοπές στην Αφρική, τη Μαύρη Ήπειρο με το βαθύ μυστήριο και τις υπέροχες φυσικές και λογής λογής άλλες ομορφιές... Η ζούγκλα, τα σαφάρι, αλλά και έντονη κοσμική ζωή με πρωτοφανείς απολαύσεις... Ξενοδοχεία μυθικής πολυτέλειας που θα σας προσφέρουν τα πάντα, και του πουλιού το γάλα. Νυκτερινή ζωή με πλούτο και εκπλήξεις που δεν βρίσκετε ούτε στο Παρίσι, ούτε στο Λονδίνο ή στη Νέα Υόρκη... Καζίνα που τα

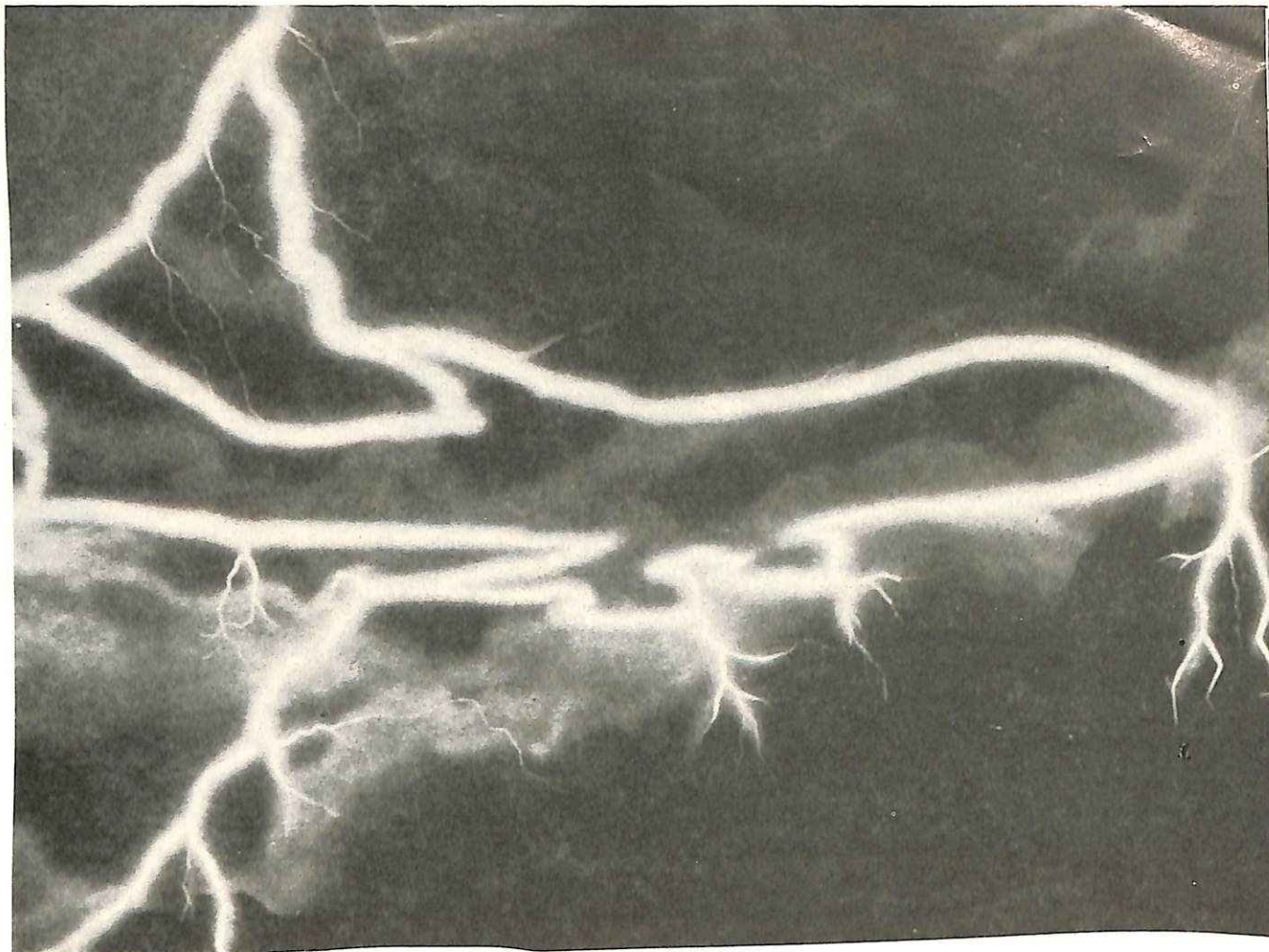
ζηλεύει και το Λας Βέγκας, ντίσκο έξαλλες, νάιτ κλάμπς με τα πιό τρελά, τρελά, τρελά νούμερα, με στριπτήζ που αναστατώνει, και με τον πιό λάγνο, τον πιο μεθυστικό χορό της κοιλιάς!...» Να διαβάσεις για το χορό της κοιλιάς και να σκέφτεσαι τα ζωντανά-νεκρά κορμάκια των μικρών παιδιών της Αφρικής με τον τυμπανισμό λόγω της πείνας και της αβιταμίνωσης, τα βλέπουμε μεν στην τηλεόραση αλλά βιαζόμαστε να τα διώξουμε από τα μάτια μας και την παγωμένη ασυγκίνητη καρδιά μας...

Στην Αφρική σήμερα, το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα ζωής και θανάτου είναι η φοβερή ξηρασία που συνεχίζεται χρόνια τώρα και σημαίνει θάνατο... θάνατο για εκατομμύρια ανθρώπινα πλάσματα, προπάντων παιδιά. Το μόνο πότε πότε διάλειμμα στην ξηρασία είναι καταρρακτώδεις βροχές που έρχονται ξαφνικά και ενώ δεν προσφέρουν τίποτε στις γεωργικές καλλιέργειες γιατί πρόκειται για κατακλύσμό, καταστρέφουν επιπλέον και ό,τι τυχόν έχει περισωθεί.

Τι να πρωτοπεί κανείς για να δώσει μια κάποια εικόνα, που θα είναι οπωσδήποτε πολύ αχνή, της τραγωδίας στην Αφρική του 1984 μετά Χριστόν; Είπα πρωτίτερα να δώσω το λόγο στους αριθμούς. Το κάνω αυτό τώρα, με καθυστέρηση βέβαια, που όμως νομίζω ήταν αναγκαία.

26 είναι σήμερα οι χώρες της Αφρικής που υποφέρουν περισσότερο: Αιθιοπία, Αγκόλα, Ζιμπάμπουε, Λεσότο, Τσάντ, Μαλί, Μαυριτανία, Γκάνα, Μποτσουάνα, Σενεγάλη, Νίγηρας, Άνω Βόλτα, Πράσινο Ακρωτήρι, Μοζαμβίκη, Σομαλία, Ουγκάντα, Ζάμπια, Τανζανία, Κεντροαφρικανική Δημοκρατία, Τόγκο, Γκάμπια, Γουινέα, Γουινέα Μπισσάου.

(Η συνέχεια των εντυπώσεων του Αντώνη Σαμαράκη, με την αναφορά του στην κατάσταση των παιδιών κάθε μιάς από τις παραπάνω χώρες, θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος μας).



Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ

Ο Στέργιος Κουτεντάκης, 15 χρόνων, κάτοικος Αγίας Παρασκευής Αττικής, έξι-χρος μαθητής και λαμπρό παιδί, δεν υπάρχει πια ανάμεσα στους ζωντανούς. Το νήμα της ζωής του κόπηκε απότομα, στις 11 Ιουλίου 1987, όταν κεραυνοβολήθηκε από ηλεκτρικό ρεύμα. Οι γονείς του και ο αδελφός του, κλαίνε ακόμη και θα πονάνε για πάντα. Οι εφημερίδες της Δευτέρας 13 Ιουλίου, έγραψαν:

«Τοστ θέλησε να ψήσει προχθές το μεσημέρι ο Στέργιος Ν. Κουτεντάκης, 15 χρόνων κι αυτό του στοίχισε τη ζωή. Βρισκόταν στο εξοχικό σπίτι των γονέων του μεταξύ Ραφήνας και

Λούτσας, όταν στις 12.30 πήγε να βγάλει την πρίζα από το ψυγείο για να βάλει την τοστιέρα. Για άγνωστο λόγο, όμως ήρθε σε επαφή με το ηλεκτρικό ρεύμα και κεραυνοβολήθηκε από αυτό, με αποτέλεσμα να παραμείνει άπνους.

Θρήνος χθες στο σπίτι του άτυχου νεαρού στην οδό Προφήτου Ηλία 1 και Επτανήσου στην Αγία Παρασκευή.

Οι γονείς του Νίκος και Ειρήνη δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι έχασαν έτσι αναπάντεχα το καμάρι τους. Ο μικρούλης αδελφός του Ιάσωνας δεν μπορεί να συνειδητοποιήσει το δράμα που χτύπησε την οικογένειά τους. Οι γονείς καταρρακωμένοι από το τραγικό γεγονός δεν μπορούν να αρθρώσουν κουβέντα».

Τι πρέπει να γνωρίζουμε

Η τραγωδία του Στέργιου και της οικογένειάς του, οδήγησε τη σύνταξη του περιοδικού μας στη σκέψη να μιλήσει για τον ηλεκτρισμό και να κατατοπίσει όλους τους αναγνώστες πάνω στο αντικείμενο αυτό, ώστε η τόσο σπουδαία χρήση του ρεύματος, να γίνεται χωρίς κινδύνους.

Αρκετά συχνά, πολλοί άνθρωποι, μικροί και μεγάλοι, χάνουν τη ζωή τους κεραυνοβολημένοι από το ηλεκτρικό ρεύμα. Παιδιά, βάζοντας μεταλλικά αντικείμενα μέσα στις τρύπες των πριζών, νοικοκυρές από το ηλεκτρικό σίδερο, τεχνίτες από τα ηλεκτρικά εργαλεία τους, ραδιοερασιτέχνες

από ραδιόφωνα και ραδιοπομπούς που συναρμολογούν, άντρες και γυναίκες μέσα στη μπανιέρα τους από τον θερμοσίφωνα... κ.λπ. Ο αριθμός των ατυχημάτων από ηλεκτροπληξία αυξάνεται συνέχεια, ακριβώς γιατί υπάρχει κακή μεταχείριση και χρήση της ηλεκτρικής ενέργειας. Οι κίνδυνοι όμως αντιμετωπίζονται, αν ξέρουμε τον τρόπο. Και —το κυριώτερο— προλαμβάνονται!

Όταν ο άνθρωπος έρθει σ' επαφή με ένα τραυματισμένο καλώδιο ή με μια ηλεκτρική συσκευή που παρουσιάζει διαρροή ρεύματος, κι όταν το ηλεκτρικό ρεύμα περάσει μέσα από το σώμα του, τότε έχουμε το φαινόμενο της ΗΛΕΚΤΡΟΠΛΗΞΙΑΣ.

Η ηλεκτροπληξία μπορεί να προκαλέσει:

1. ΑΠΝΟΙΑ: Δηλαδή, προσωρινή παράλυση των νεύρων ή του κέντρου ελέγχου της αναπνοής στον εγκέφαλο, με συνέπεια τη διακοπή της αναπνοής (ασφυξία).

2. ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ: α) Εξωτερικά, λόγω επαφής με το ηλεκτρισμένο σώμα ή λόγω δημιουργίας ηλεκτρικού τόξου, και β) Εσωτερικά, λόγω περάσματος του ρεύματος μέσα από το ανθρώπινο σώμα.

3. ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ: Το ρεύμα επιδρά στην καρδιά και μπορεί να προκαλέσει: είτε διακοπή των λειτουργιών της (ασυστολία), είτε ανώμαλη λειτουργία της καρδιάς (μαρμαρυγή) όπου, οι ίνες της καρδιάς δε συνεργάζονται μεταξύ τους δεν επιτυγχάνεται η καρδιακή συστολή.

Στις παραπάνω περιπτώσεις, ο σφυγμός του θύματος εξαφανίζεται και σταματάει η κυκλοφορία του αίματος. Υπάρχει κι η πιθανότητα να πάθει ανεπανόρθωτη βλάβη ο εγκέφαλος, μετά το πέρασμα λίγων πρώτων λεπτών.

Σε περιπτώσεις βαρείας μορφής ηλεκτροπληξίας, το θύμα εμφανίζει: διακοπή αναπνοής, έλλειψη σφυγμού, μυική ακαμψία, πτώση της θερμοκρασίας, σιγανούς καρδιακούς παλμούς κ.λπ. Τότε, αμέσως, πρέπει να εφαρμοσθεί η τεχνητή αναπνοή.

Το γεγονός ότι, ένα άτομο, μετά από μια ηλεκτροπληξία επανήλθε στη ζωή, δε σημαίνει κι ότι απέφυγε εντελώς τους κινδύνους! Έχει παρατηρη-

θεί ότι άτομα που είχαν πάθει ηλεκτροπληξία, μετά από μερικούς μήνες παρουσίασαν ατροφία στα μέλη που είχαν έρθει σ' επαφή με το ρεύμα. Αυτό γίνεται, γιατί το ρεύμα έχει μια αργή και προοδευτική επίδραση στα λεπτά νευρικά κέντρα του νωτιαίου μυελού και που —σαν διαταραχή— είναι απαραίτητη στην αρχή. Αυτά βέβαια δεν αποτελούν κανόνα. Άλλα, μετέπειτα αποτελέσματα της ηλεκτροπληξίας είναι η αμνησία, οι νευρικές διαταραχές, ακόμα και η παραφροσύνη.

Παράγοντες που επηρεάζουν τα αποτελέσματα της ηλεκτροπληξίας

Οι παράγοντες που μπορούν να επιδράσουν καταστρεπτικά κατά την ηλεκτροπληξία, είναι πάρα πολλοί, όπως: η ένταση του ρεύματος που εξαρτάται από την τάση του ρεύματος και την αντίσταση του ανθρώπινου σώματος. Η διάρκεια επαφής, η μορφή του ρεύματος (Συνεχές ρεύμα ή εναλασσόμενο ρεύμα), ο δρόμος που ακολουθεί το ρεύμα, η δεκτικότητα του ανθρώπινου σώματος κ.ά.

Αν στο ανθρώπινο σώμα διχορευτεί ρεύμα με ένταση: 0,2 έως 0,3 mA → γίνεται αντιληπτό σαν ένα μικρό τσίμπημα.

0,7 mA → γίνεται αντιληπτό σαν τσίμπημα.

1,0 mA → αισθητό σαν ένα άρπαγμα.

5,0 έως 15,0 mA → προκαλεί σύσπαση των μυών.

15,0 έως 19,0 mA → προκαλεί σύσπαση και παράλυση των μυών.

Πάνω από 25 mA → μπορεί να προκαλέσει βλάβη διάρκειας στους ιστούς των νεύρων και τα αγγεία του αίματος. Πάνω από 70 mA → είναι συνήθως θανατηφόρο.

Έχει λανθασμένα δημιουργηθεί η εντύπωση, ότι το ρεύμα μας «τινάζει» ή «μας κολλάει». Όταν το ρεύμα που θα περάσει από το ανθρώπινο σώμα είναι ισχυρό (πάνω από 15,0 mA) προκαλεί σύσπαση και παράλυση των μυών. Ανάλογα με τον τρόπο που το θύμα έχει πιάσει ή ακουμπήσει το ηλεκτροφόρο αντικείμενο, ή τινάζεται,

ή αντίθετα δε μπορεί να τραβηχτεί απ' αυτό, γιατί απλούστατα δεν ελέγχει τη λειτουργία των μυών του, όσο διαρκεί η επαφή με το ηλεκτροφόρο αντικείμενο.

Μέσα στο σπίτι μας, ο μεγαλύτερος κίνδυνος!

Τάσεις κάτω από 1.000 V, και ειδικά οι τάσεις που συνήθως χρησιμοποιούνται στα σπίτια μας (220 V και 380 V) αποδείχθηκαν ότι είναι οι πιο επικίνδυνες. Είναι αυτές που προκαλούν συνήθως μαρμαρυγή (αρυθμία) στην καρδιά που είναι τις περισσότερες φορές η κύρια αιτία θανάτου από ηλεκτροπληξία.

Τάσεις πάνω από 1.000 V, παρατηρήθηκε ότι είναι λιγότερο επικίνδυνες γιατί τείνουν να προκαλέσουν μόνο παράλυση του αναπνευστικού κέντρου.

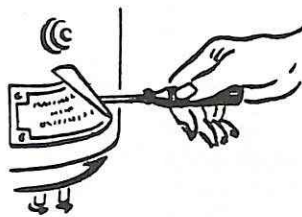
Πού θα μας «χτυπήσει» το ρεύμα

Ο δρόμος που θ' ακολουθήσει το ηλεκτρικό ρεύμα διά μέσου του ανθρώπινου σώματος, παίζει σπουδαίο ρόλο για τ' αποτελέσματα της ηλεκτροπληξίας. Ιδιαίτερα επικίνδυνος είναι ο δρόμος από το κεφάλι προς το αριστερό σκέλος, γιατί περνάει από τον εγκέφαλο και την καρδιά. Πρέπει να χρησιμοποιούμε ΜΟΝΟ το δεξί μας χέρι, ώστε σε περίπτωση τυχαίας επαφής με ηλεκτροφόρο σώμα, το ρεύμα να μην περάσει από δρόμο που περιλαμβάνει την καρδιά.

Σπουδαίο ρόλο ακόμη παίζει το αν πατάμε πάνω σε έδαφος που είναι καλός αγωγός (υγρά εδάφη, δάπεδα από τσιμέντο κ.λπ.) ή κακός αγωγός (πατώματα ξερά) του ηλεκτρισμού. Αν το έδαφος είναι καλός αγωγός, τότε υπάρχει ένας ευνοϊκός παράγοντας για να συμβεί το μοιραίο. Καλό είναι, όποιος χειρίζεται ηλεκτρικές συσκευές, να πατάει σ' ένα σανίδωμα από ξερό ξύλο.

Κι ας μη ξεχνάμε πως η ΚΟΥΡΑΣΗ, συνδυασμένη με την έλλειψη προφυλάξεων, δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την πρόσκληση ηλεκτροπληξίας.

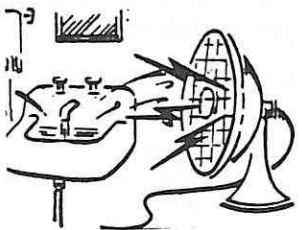
Τι απαγορεύεται να κάνετε



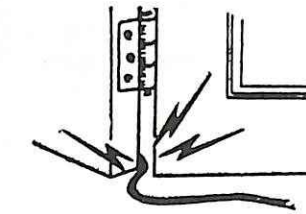
★ Μην αφαιρείτε ή καταστρέφετε τις πινακίδες των ηλεκτρικών συσκευών με τα στοιχεία λειτουργίας και το όνομα του κατασκευαστή.



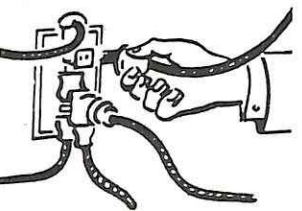
★ Μην πιάνετε διακόπτες, πρίζες και γενικά ηλεκτρικές συσκευές με βρεγμένα χέρια. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος ηλεκτροπληξίας.



★ Μην χρησιμοποιείτε τις συνηθισμένες ηλεκτρικές συσκευές στο δωμάτιο του λουτρού. Υπάρχει μεγάλος κίνδυνος ηλεκτροπληξίας.



★ Μην περνάτε ηλεκτρικά καλώδια από το άνοιγμα θυρών, παραθύρων ή στο δάπεδο, έστω και κάτω από χαλιά. Θα φθαρούν εύκολα.



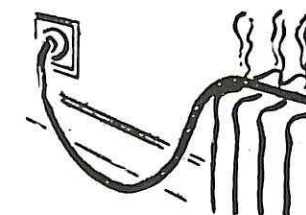
★ Μην συνδέετε πολλές ηλεκτρικές συσκευές στην ίδια πρίζα. Οι αγωγοί υπερθερμαίνονται και υπάρχει φόβος πυρκαϊάς.



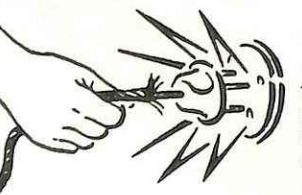
★ Μην σκαλίζετε το εσωτερικό των ηλεκτρικών συσκευών ακόμα κι όταν δεν είναι συνδεδεμένες στο ρεύμα, γιατί μπορεί να προκαλέσετε βλάβη, που θα καταστήσει επικίνδυνη τη χρήση της συσκευής.



★ Μην αφήνετε το σίδερο στην πρίζα. Υπάρχει φόβος να κάψετε τα ρούχα και να προκαλέσετε πυρκαϊές.



★ Μην περνάτε ηλεκτρικά καλώδια πάνω ή δίπλα από θερμάστρες, καλοριφέρ ή σωλήνες θερμού νερού. Η μόνωσή τους δεν αντέχει συνήθως σε μεγάλες θερμοκρασίες.



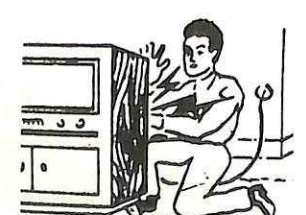
★ Μην τραβάτε την πρίζα από το κορδόνι. Η σειρίδα δεν αντέχει, θα φθαρεί και θα προκύψει μεγάλος κίνδυνος ηλεκτροπληξίας.



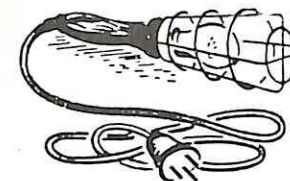
★ Μην πιάνετε ποτέ τις βιδωτές λάμπες από τον κάλυκα, όταν πρόκειται να τις βιδώσετε ή να τις ξεβιδώσετε. Κινδυνεύετε από ηλεκτροπληξία.



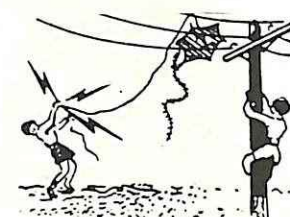
★ Μην χρησιμοποιείτε συσκευές με φθαρμένα καλώδια. Η μόνωση των καλωδίων καταστρέφεται με την πάροδο του χρόνου και τα καλώδια απαιτούν αντικατάσταση.



★ Μην αφαιρείτε τα καλύμματα και τους προφυλακτήρες του ραδιοφώνου και των άλλων ηλεκτρικών συσκευών σας, προτού τις αποσυνδέσετε από τον ρευματοδότη, γιατί τα στοιχεία τους θα έχουν τάση.

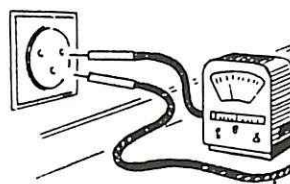


★ Μην χρησιμοποιείτε πρόχειρες μπαλαντέζες. Αγοράστε μία μπαλαντέζα ασφαλή, με ξύλινη λαβή, η οποία έχει τον λαμπτήρα και την υποδοχή του προφυλαγμένα.

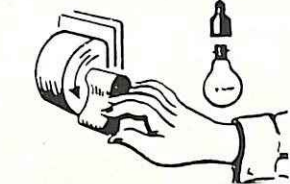


★ Μην αφήνετε τα παιδιά να σκαρφαλώνουν σε στύλους των ηλεκτρικών δικτύων ή να πετάνε χαρταετούς κοντά στις γραμμές. Ο κίνδυνος ηλεκτροπληξίας είναι σοβαρός.

Τι επιβάλλεται να κάνετε



★ Ζητάτε μόνο από αδειούχο εγκαταστάτη ηλεκτρολόγο να επιθεωρήσει την ηλεκτρική εγκατάσταση, όταν αλλάζετε σπίτι ή γραφείο. Ο ίδιος πρέπει να επιθεωρεί και να επισκευάζει κάθε συσκευή που παρουσιάζει ανωμαλία.



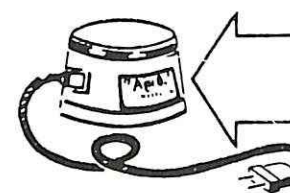
★ Διακόπτετε το ρεύμα από το γενικό διακόπτη, πριν αντικαταστήσετε μια λάμπα ή μία ασφάλεια.



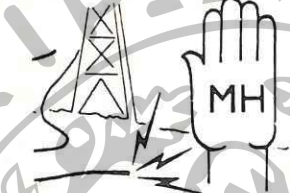
★ Διαβάζετε προσεκτικά τις οδηγίες χρήσεως των ηλεκτρικών συσκευών που αγοράζετε.



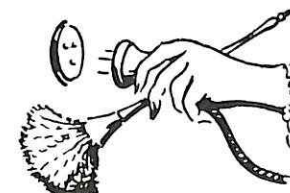
★ Φωνάζετε αμέσως έναν αδειούχο εγκαταστάτη ηλεκτρολόγο για την αποκατάσταση οποιασδήποτε ανωμαλίας ή βλάβης. Στο μεταξύ διακόπτετε το ρεύμα από τον κεντρικό ή τον τοπικό διακόπτη.



★ Αγοράζετε σκεύη και μηχανήματα εγκεκριμένα από την αρμόδια Υπηρεσία Κρατικού Ελέγχου του Υπουργείου Βιομηχανίας, που έχουν γραμμένο επάνω, τον αριθμό εγκρίσεως, τα μη εγκεκριμένα μπορεί να είναι ελαττωματικά και επικίνδυνα.



★ Αν δείτε ηλεκτροφόρο σύρμα κάτω στο δρόμο, μη το πλησιάσετε. Κινδυνεύετε. Ειδοποιείτε αμέσως το πλησιέστερο γραφείο της ΔΕΗ ή το Αστυνομικό Τμήμα.



★ Βγάζετε τις ηλεκτρικές συσκευές από την πρίζα, πριν από το καθάρισμα, το ξεσκόνισμα ή τη μετατόπισή τους.



★ Εάν οδηγείτε όχημα υψηλό, γερανό, εκσκαφέα κ.λπ., προσέχετε ιδιαίτερα όταν πλησιάζετε τις ηλεκτροφόρες γραμμές. Πολλές φορές και η απλή προσέγγιση μπορεί να προκαλέσει ηλεκτρικό ατύχημα με τραγικές συνέπειες.



★ Εάν έχετε μικρά παιδιά, υπάρχει πάντα κίνδυνος να βάλουν μεταλλικά αντικείμενα στους πόλους των ρευματοληπτών. Χρησιμοποιείτε ή τα ειδικά πλαστικά βύσματα που σφραγίζουν τις ελεύθερες πρίζες ή ειδικές πρίζες ασφαλείας με καπάκι.



★ Ανάβετε το θερμοσίφωνα για να ζεσταθεί το νερό και να κάνετε μπάνιο. Προτού μπειτε στη μπανιέρα, μη χάσετε να κλείσετε το θερμοσίφωνα. Υπάρχει κίνδυνος ηλεκτροπληξίας όσο θα είστε μέσα στο νερό.

ΕΝΑΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

Μετά από την προηγούμενη μικρή αναφορά στις αλλοιώσεις του κρέατος, θέμα στο οποίο σύντομα θα επανέλθουμε μετά το ιδιαίτερο ενδιαφέρον που ανεπτύχθη από τα πρόσφατα κρούσματα τροφικής δηλητηρίασης σε μεγάλο νοσοκομείο των Αθηνών είναι καιρός να επανέλθουμε στην περιγραφή των πλέον βασικών ειδών διατροφής που καθημερινά σχεδόν καταναλίσκουμε.

Στο παρόν άρθρο θα αναπτύξω ένα από τα πλέον βασικά είδη που κανένας άνθρωπος ή θηλαστικό ζώο δεν μπορεί να πει ότι έστω και για μια περίοδο της ζωής του δεν «έφαγε», αναφερόμαστε στο ΓΑΛΑ.

Είναι λοιπόν γάλα, όπως ορίζει ο καθηγητής κ. ΓΑΛΑΝΟΣ στο βιβλίο του «Θέματα Χημείας Τροφίμων» το «προϊόν της ολοσχερούς και άνευ διακοπής αμέλξεως υγιώς έχοντος γαλακτοφόρου ζώου, υπό υγιεινούς όρους τρεφόμενου και σταυλιζόμενου και γενικώς καλώς διαιτωμένου και μη ευρισκόμενου εις κατάσταση υπερκοπώσεως».

Δεν χρειάζεται να τονισθεί ότι το γάλα είναι η πλέον βασική τροφή του ανθρώπου αφού τους πρώτους μήνες της ζωής του αποτελεί την αποκλειστική διατροφή του. Αλλά και διά τον ενήλικα έχει ιδιαίτερη σημασία και βαρύτητα αφού καθημερινά σχεδόν θα καταναλώσει το γάλα είτε αυτούσιο είτε υπό την μορφή διαφόρων προϊόντων αυτού όπως ΓΙΑΟΥΡΤΗ - ΒΟΥΤΥΡΟ - ΤΥΡΙ κ.λπ.

Πηγή γάλακτος ήταν αρχικά τα πρόβατα και τα κατσίκια αργότερα δε προσετέθησαν και οι αγελάδες. Σήμερα οι μεγαλύτερες ποσότητες γάλακτος προέρχονται από τις αγελάδες υπολογίζεται δε ότι κάθε αγελάδα μπορεί να αποδώσει περίπου 7 λίτρα γάλα την ημέρα.

Ιδιότητες του γάλακτος

Το γάλα μπορεί να έχει χρώμα από υπόλευκο έως και κιντρινόλευκο εάν τα ζώα διατρέφονται σε λιβάδια (ελεύθερη βοσκή) οπότε με την τροφή τους από τα νωπά χόρτα παρα-

λαμβάνουν και ποσότητα ΚΑΡΟΤΕΝΙΟΥ ή και ΞΑΝΘΟΦΥΛΛΗΣ. Εάν από το γάλα αφαιρεθεί ποσότητα λίπους χάνεται το λευκό χρώμα και παρουσιάζει υποκύανο χρώμα.

Εάν το γάλα το βράσουμε τότε η γεύση του αλλοιώνεται διότι από την διάσπαση του περιεχομένου «γαλακτοσακχάρου» σχηματίζονται καραμελοειδούς φύσεως προϊόντα.

Εάν το γάλα (πλήρες) παραμείνει εν ηρεμία για κάποιο χρονικό διάστημα θα σχηματισθεί στην επιφάνεια μια υποκίτρινη στιβάδα που οφείλεται στην συσώρευση λιποσφαιρίων. Αυτό μπορεί να αποφευχθεί με ειδική κατεργασία που χαρακτηρίζεται σαν «ομοιογενοποίηση» και που συνιστάται στο «σπάσιμο» των λιποσφαιρίων σε πολύ μικρότερα τεμαχίδια που μπορούν να παραμείνουν επί μακρότερο χρονικό διάστημα εν «απαιωρήσει» μέσα στον ορό του γάλακτος.

Όταν το γάλα παραμείνει στον ελεύθερο ατμοσφαιρικό αέρα για κάποιο χρονικό διάστημα που εξαρτάται βασικά από την θερμοκρασία του περιβάλλοντος πηζει (κόβει) ενώ συγχρόνως αποκτά όξινο οσμή και γεύση. Αυτό οφείλεται στους μικροοργανισμούς που προσβάλλουν το γαλακτοσάκχαρο και το μετατρέπουν σε «γαλακτικό οξύ».

Συστατικά του γάλακτος

Όπως σε όλα τα φυσικά προϊόντα έτσι και στο γάλα παρουσιάζονται σημαντικές αποκλίσεις όσον αφορά την ποσοστική σύστασή του και αυτό οφείλεται σε πολλές παραμέτρους και αιτίες όπως ενδεικτικά αναφέρω:

- α. Ράτσα του ζώου — είναι γενικά παραδεκτό ότι οι ελβετικές αγελάδες παρέχουν γάλα με μεγάλη περιεκτικότητα σε λιπαρά. Εν αντιθέσει με τις «Ολλανδικές» και «Πολωνικές» αγελάδες που δεν παρέχουν γάλα καλής συστάσεως.
- β. Διατροφή του ζώου — είναι επόμενο ζώα διατρεφόμενα με πλήρη τροφή να δώσουν γάλα πολύ καλύτερης ποσότητας από ζώα ελλιπώς διατρεφόμενα.
- γ. Ηλικία του ζώου από το οποίο λαμβάνεται το γάλα — γενικά η

ηλικία πλήρους απόδοσης ποιοτικά και ποσοτικά, ανά μια αγελάδα είναι μεταξύ 3ου και 10ου έτους μετά την ηλικία αυτή αρχίζει μείωση της παραγωγής.

- δ. Υγεία του ζώου — είναι φυσικό ότι εάν λαμβάνεται γάλα από άμελξη αρρώστου ζώου τότε το γάλα αυτό παρουσιάζει σημαντικές αλλοιώσεις στην σύσταση ακόμα δε στην γεύση και το χρώμα.

Τα συστατικά που κατά κανόνα αποτελούν αυτό που ονομάζουμε γάλα και των οποίων η αναλογία εξαρτάται από τους παράγοντες που πιο πάνω ενδεικτικά ανέφερα είναι:
ΛΙΠΟΣ: Περιέχεται σε αναλογία από 3,5 - 4% εάν το γάλα παραμείνει σε ηρεμία και δεν έχει υποστεί «ομοιογενοποίηση» τότε τα σφαιρίδια τους λίπους συγκεντρώνονται στην επιφάνεια και σχηματίζουν το λεγόμενο «ΚΑΪΜΑΚΙ» ή «ΑΦΡΟΚΡΕΜΑ» του γάλακτος.

Αφαίρεση του λίπους δίδει το λεγόμενο αποβουτυρωμένο γάλα με περιεκτικότητα λιπαρών 0,5 - 1%.

ΠΡΩΤΕΪΝΕΣ: Περιέχονται σε αναλογία 3 - 3,25% σπουδαιότερες είναι η «Καζεΐνη» και η «Λακταλμπουμίνη».

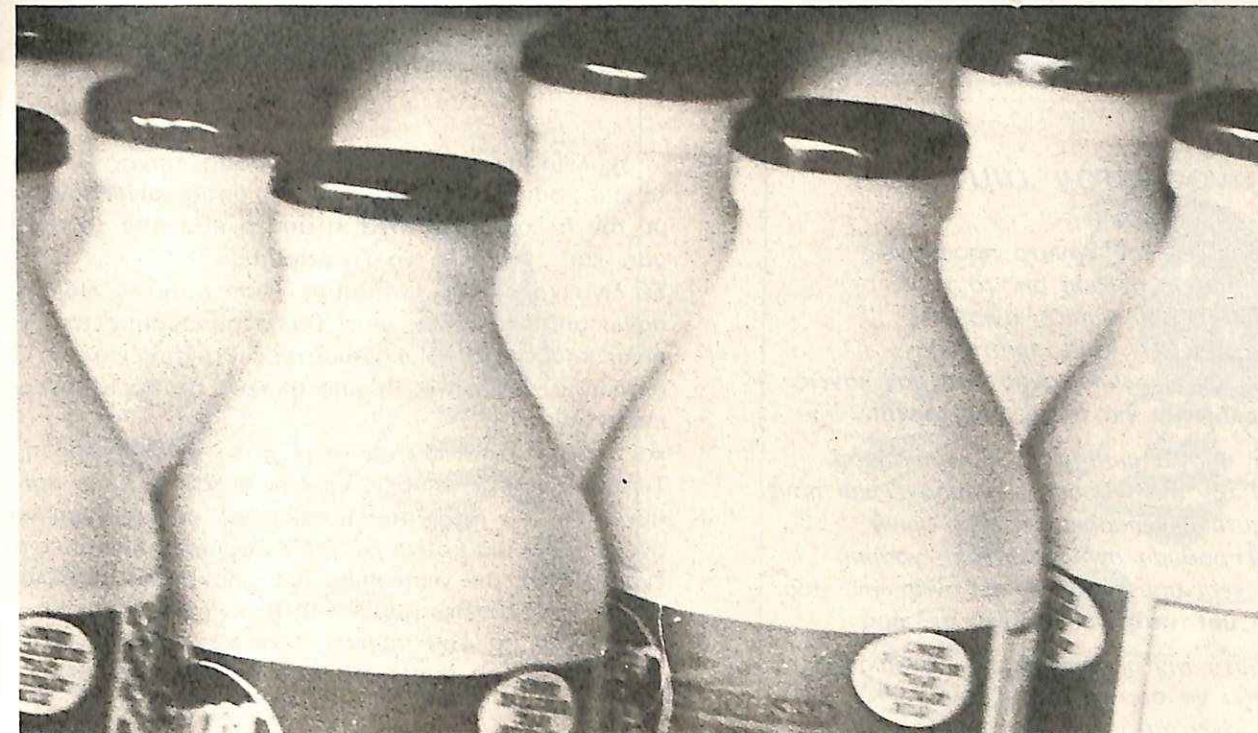
Η καζεΐνη περιέχεται σε αναλογία 3% και η λακταλμπουμίνη 0,5%. Η αναλογία αυτή περίπου αντιστρέφεται προκειμένου για το γάλα της γυναίκας. Η καζεΐνη ευρίσκεται διαλυμένη εις το γάλα υπό την μορφή του μετ' ασβεστίου άλατος της από την επίδραση όμως των μικροοργανισμών το γαλακτικό οξύ που σχηματίζεται από την διάσπαση του γαλακτοσακχάρου αποχωρίζει την καζεΐνη από το ασβέστιο και καθιζάνει ως αδιάλυτος.

ΑΝΟΡΓΑΝΑ ΑΛΑΤΑ: Περιέχονται σε αναλογία περίπου 0,7% και είναι κυρίως το φωσφορικό ασβέστιο και το φωσφορικό κάλιο.

ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ: Το γάλα είναι τροφή πλούσια σε βιταμίνες αφού περιέχει ανά λίτρο:

Βιταμίνη Α	1.500-3.000 U.I.
Βιταμίνη Β	
Βιταμίνη Β ₁	
Βιταμίνη Β ₂	
Βιταμίνη Β ₆	
Βιταμίνη Β ₁₂	
Βιταμίνη C	

Από άποψη θρεπτικής αξίας η αμερικάνικη ένωση για την προστασία της βρεφικής υγείας ανακοίνωσε μετά μακροχρόνια έρευνα ότι κάθε άτομο πρέπει να καταναλώνει τουλάχιστον 1 (ένα) λίτρο γάλα την



Το γάλα, μια πολύτιμη τροφή απαραίτητη στους ανθρώπους κάθε ηλικίας. Όμως πρέπει να ξέρουμε τα πάντα γι' αυτό.

ημέρα έως την ενηλικίωσή του και να συνεχίζει την κατανάλωση ανάλογης ποσότητας για όλη του την ζωή. Σύμφωνα με τη στατιστική έρευνα που εδημοσιεύθη, η Σουηδία είναι πρώτη σε κατανάλωση γάλακτος με 275 λίτρα τον χρόνο κατά άτομο ενώ η Ελλάδα τελευταία με μόλις 70 λίτρα από όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες.

Για όσους κάνουν δίαιτα και τους ενδιαφέρουν οι θερμίδες σημειώνω ότι κάθε λίτρο πλήρους γάλακτος χωρίς δηλαδή να αφαιρεθεί το λίπος παρέχει 650-700 θερμίδες.

Διατήρηση του γάλακτος

Το γάλα είναι πλήρης τροφή όχι μόνο για τα παιδιά αλλά και για τους κάθε είδους μικροοργανισμούς από τους οποίους εύκολα μπορεί να προσληφθεί και να καταστραφεί πράγμα που εύκολα διαπιστώνεται από την αλλοίωση της γεύσης (ξύνισμα) ή και την σύσταση (κόψιμο). Παρά ταύτα και πριν ακόμη παρουσιάσει εμφανή σημεία αλλοίωσης μπορεί να είναι μία πλούσια πηγή μικροοργανισμών όταν κυρίως καταναλίσκεται στα χωριά αυτούσιο όπως λαμβάνεται από

το ζώο. Κάτι που πρέπει να αποφεύγεται γιατί όσοι κανόνες καθαριότητας και εάν τηρηθούν μεγάλες ποσότητες μικροοργανισμών το προσβάλλουν από τον περιβάλλοντα χώρο.

Το γάλα που λαμβάνεται από το ζώο θα πρέπει πριν καταναλωθεί να το βράσουμε αλλά με σωστό τρόπο αφού βρασμός για το γάλα σημαίνει θέρμανση επί 5 λεπτά τουλάχιστον σε θερμοκρασία και όχι απομάκρυνση από την φωτιά με το πρώτο φούσκωμα, οπότε ουσιαστικά βρασμός δεν έχει γίνει, μόλις το γάλα φουσκώσει θα πρέπει να σπασουμε την μεμβράνη που σχηματίστηκε να χαμηλώσουμε την φωτιά και να συνεχίσουμε τον βρασμό για 5' τουλάχιστον, αυτό θα εξασφαλίσει την καταστροφή των σπυρογόνων μικροβίων και της μικροβιακής χλωρίδας.

Το βρασμένο γάλα μπορεί να διατηρηθεί σε θερμοκρασία 20° (δωματίου) το πολύ μία ημέρα, αλλά στο ψυγείο σε θερμοκρασία -20° έως -6° από 3-4 ημέρες.

Στις πόλεις το γάλα δεν κυκλοφορεί νωπό αλλά μετά προηγούμενη κατεργασία όπως είναι η παστερίωση που εξασφαλίζει το άσχημο του γάλακτος εάν βέβαια από την στιγμή που έγινε (η παστερίωση) έως και

την στιγμή της κατανάλωσής του διατηρείται σε χαμηλή θερμοκρασία και δεν διανυκτέρευσε έξω στο πεζοδρόμιο κάποιου ζαχαροπλαστέιου σε θερμοκρασία 30° - 40°, κάτι πολύ σύνηθες στην Ελλάδα το καλοκαίρι.

Η παστερίωση σαφώς υπερτερεί του βρασμού αφού γίνεται σε χαμηλή θερμοκρασία που δεν καταστρέφει τις τόσο πολύτιμες βιταμίνες.

Η πρόδος όμως της σύγχρονης τεχνολογίας έχει δώσει πρόσφατα και τα λεγόμενα γάλατα μακράς διαρκείας, που αποστειρώνονται με την βοήθεια ακτινοβολίας οπότε η συσκευασία τους εξασφαλίζει πολύ μεγάλο χρόνο. (Δεν είναι του παρόντος οι εξηγήσεις για τους όρους που χρησιμοποιούν για αποστείρωση - παστερίωση - ακτινοβολία, αλλά με μεγάλη ευχαρίστηση θα απαντήσω σε όποιο φίλο ή φίλη ήθελε να μάθει περισσότερα αρκεί να λάβω το γράμμα του - της στην Δ/ση Ε.Ε.Σ. Υγειονομική Υπηρεσία Λυκαβηττού 1 ΑΘΗΝΑ).

Περισσότερα όμως για το τόσο ενδιαφέρον αυτό θέμα στο επόμενο τεύχος όπου μεταξύ άλλων θα αναφερθώ και στα τεχνητά γάλατα, που μεγαλώνουν δυστυχώς τα νέα Ελληνόπουλα.

Ύμνος στον αιμοδότη

Ακόμα και τον θάνατο προφτάνεις
και σώζεις τη ζωή απ' το χαμό,
η πράξη σου θυμίζει αγιασμό!
που εξαγνίζει κάθε χριστιανό
και σαν Θεός! κι' ανάσταση μας κάνεις,
παράδειγμα για όλους μας τρανό!...

Με σπάνια αισθήματα η καρδιά σου
για τον συνάνθρωπο, συμπάσχει και πονεί,
γιαυτό δεν παρακούεις στη φωνή
μα πρόθυμα στην πρώτη τη γραμμή
το χέρι σου απλώνει, η... ανθρωπιά σου
και υπέρτατη σου ανήκει, η... τιμή

Γιαυτή την προσφορά σου, ανδριάντα
αξίζει να σου στήσουν ζηλευτό,
να γίνει αυτό που κάνεις ξακουστό
σ' ολόκληρο τον κόσμο σεβαστό!
που πρέπει να συνεχιστεί για πάντα
γιατ' είν' ευλογημένο και σωστό...

Αγάπης φως γεμίζει τη ματιά σου,
το έργο σου πανάξιο, θαυμαστό,
χωρίς να προσδοκείς ευχαριστώ,
το πρόσωπό σου λάμπει, γελαστό
που υψώνεις ως τα ουράνια τη γενιά σου
γιατί κάνεις τον άνθρωπο... Χριστό!...

ΝΙΚ. Φ. ΠΡΕΚΑΣ

Η ζωή στην πόλη

Έχω τρεις μέρες να μιλήσω με τον αδελφό μου,
να συζητήσω μαζί του. Αλήθεια, και τί να πούμε;
Όλο τα ίδια και τα ίδια. Η ζωή σε μια πόλη είναι
τόσο πληκτική... Από τη μια τα ηλεκτρονικά, από την
άλλη η τηλεόραση έχουμε αποξενωθεί τελείως.
Και πάνω που λέμε να πάμε κάπου συγκεντρωμένη
όλη η οικογένεια δεν ξέρουμε που να πάμε. Παντού
ντουβάρια, σκουπίδια, καυσαέριο, μαυρισμένα και
μουντά σπίτια, πολυκατοικίες... και πολύ άγχος που
σε κυνηγάει παντού. Είναι κολλημένο επάνω σου
όπως η ουρά στη γάτα, όπως τ' αστέρια στον
ουρανό. Το καθημερινό πρόγραμμα είναι πάντα το
ίδιο, και που να σου μείνει χρόνος να το αλλάξεις.
Καί 'μεις όλο «επαναστάσεις» και λόγια είμαστε, ότι ο
πληθυσμός μαζεύτηκε στον πόλη και ότι είναι κρίμα
τα χωριά να ερημώνουν, και εμείς... δεν λέμε να
ξεκολλήσουμε από εδώ, μόνο να κατηγορούμε τους
άλλους που έρχονται τώρα για τον ίδιο σκοπό που
είχαμε έρθει και 'μεις πριν μερικά χρόνια!
Αλήθεια τι ειρωνεία...! Ενώ η ζωή μας παραμένει το
ίδιο ανιαρή:

— σχολείο, φροντιστήριο, τηλεόραση, ύπνος — πόλη
το ίδιο μουντή, βρώμικη, που μας αποξενώνει τον ένα
με τον άλλο σιγά - σιγά, η απάτη έξω από το σπίτι
μας, και ... τι άλλο να ζητήσουμε!

Σε λίγα χρόνια θα φτιάξουμε έναν ουράνιο θόλο
πάνω από τις πόλεις γιατί θα κινδυνεύουμε από το
πολύ καυσαέριο. Οι κομπιούτερς θα συνεχίσουν ν'
αντικαθιστούν τον άνθρωπο ολοένα σε περισσότερα
επαγγέλματα

και κατά τ' άλλα η ζωή στην πόλη είναι υπέροχη...
Τώρα όμως δεν μπορείς να την αλλάξεις, είναι πολύ
αργά πια! Το μόνο που μπορείς να κάνεις είναι να
ονειρεύεσαι μια ήσυχη ζωή σ' ένα χωριό, διακοπές σ'
ένα νησί με μια σκηνή και μια βαρκούλα. Τι άλλο
μπορείς να κάνεις, τώρα, αλήθεια...! Και ενώ το
κομπρεσέρ θα σου παίρνει τ' αυτιά, εσύ θα
ονειρεύεσαι μια απαλή, μελωδική μουσική.

Ντίνα Χριστάκου
Γ' Τάξη Β' Γυμνασίου
Νέας Ιωνίας

ΠΟΙΜΕΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ξημέρωσε και σήμερα, χαρά Θεού μεγάλη έχω στην
τσάντα το ψωμί ζεστό απ' το μαγγάλι.
Καλημερίζω το βουνό, τα δέντρα, το χορτάρι, καθώς
τραβώ για το μαντρί κρατώντας το καρδάρι.

Κι ακούγονται βελάσματα όταν πατώ στην στάνη,
φωνάζουνε τα πρόβατα πως ο τσομπάνος φτάνει.
Κρεμάου το καρδάρι μου, μια βίτσα απηθώνω, ανοί-
γω την αυλόπορτα και το στρατό μαζώνω.

Και ξεκινάει το λοιπόν, χαρούμενο το πλήθος και γω
από πίσω κορδωτός με φουσκωμένο στήθος.
Περνάμε λόγγους και βουνά, ραχούλες, χαντακάκια,
τρέχει ο ιδρώτας κάνοντας στο μέτωπο αυλάκια.

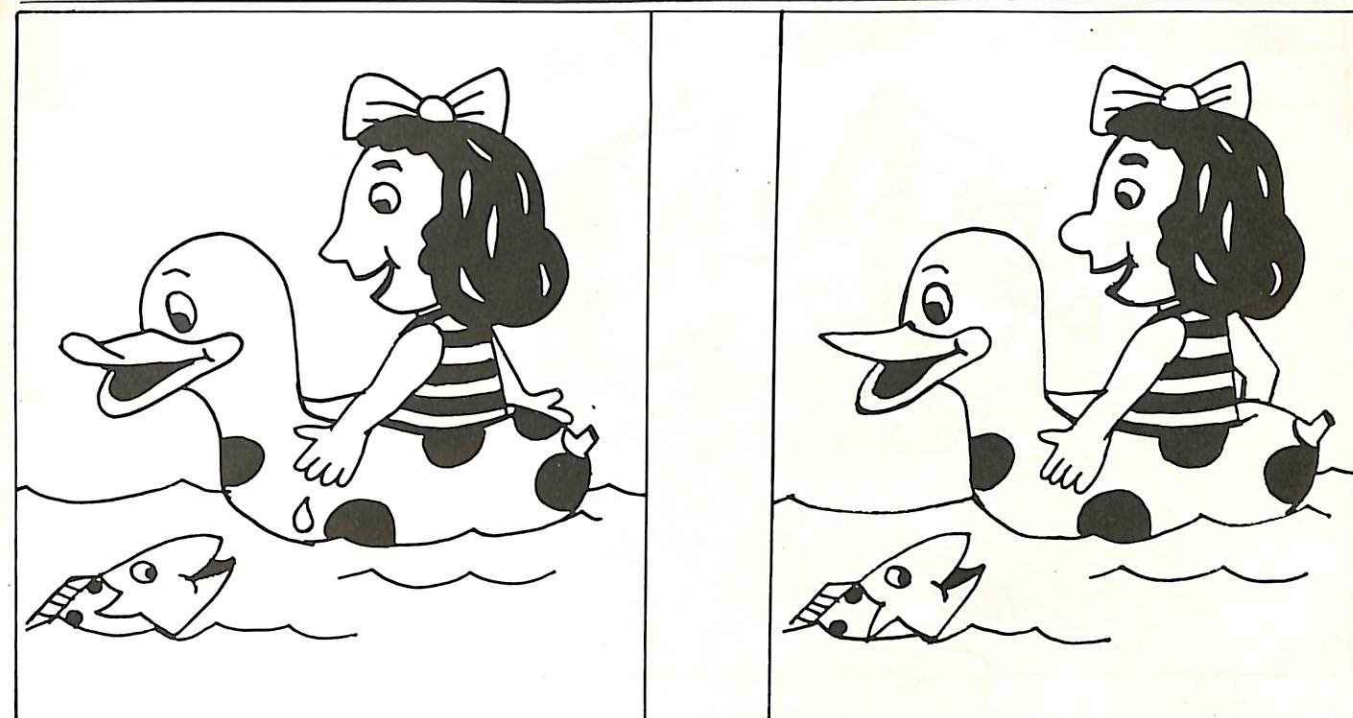
Νιώθω αφάνταστη χαρά στο στήθος μου σα χάδι,
καθώς ωσάν το βασιλιά, διατάζω το κοπάδι.
Είναι σχεδόν απίστευτο· παντού όπου γυρίσεις, θα
δεις τη φύση χαρωπή να σε καλεί να ζήσεις.

Νερά, χορτάρια, ζωντανά, λουλούδια κάθε είδους, να
ένας λαγός με προσπερνά, με τρεις μεγάλους πήδους.
Κι έτσι η μέρα σαν περνά, με γέλια και τραγούδια, πί-
σω στη στάνη γρήγορα, γυρίζουμε τα ζούδια.

Αρμέγω τα γαλάρια μου, τα άλλα τα μαντρώνω, αφή-
νω τη στάνη πίσω μου και στο χωριό ζυγώνω.
Πρέπει να πάω να κοιμηθώ τα βλέφαρα βαραίνουν, τ'
αρνιά μου αύριο το πρωί εμέ θα περιμένουν.

ΧΡ. ΣΕΡΜΠΕΛΗΣ
καθηγητής Λυκείου
Ν. Σάντος Κομοτινής

Ψυχαγωγία και πνευματικά παιχνίδια



ΒΡΕΙΤΕ ΤΙΣ 7 ΔΙΑΦΟΡΕΣ

Ακονεΐστε την παρατηρητικότητά σας, προ-
σπαθώντας να επισημάνετε τις 7 διαφορές που
υπάρχουν ανάμεσα σ' αυτά, τα φαινομενικά ίδια,
σκίτσα της Χαρούλας Χρυσανθάκη.

(Η λύση ανάποδα)

Οι 7 διαφορές: 1. Το περιβόλι του ψαριού, 2. Ο κήρυς
του ψαριού, 3. Το σώμα του ψαριού, 4. Η ουρά
του ψαριού, 5. Το δέξι του ψαριού, 6. Η ουρά
του ψαριού, 7. Η ουρά του ψαριού.

Έλεγχος στους αιμοδότες

το χρησιμοποιήσουμε σαν ένα κίνη-
τρο και πολύ έγκαιρα είπαμε ότι δεν
μεταδίδεται με το να δώσεις αίμα.
Από όλη αυτή την ιστορία για το
'Ειτζ βγήκε και ένα καλό. Το ιατρικό-
νοσηλευτικό προσωπικό ελέγχει τό-
σο εξονυχιστικά τους αιμοδότες που
βλέπουμε ότι μειώθηκαν τα κρού-
σματα ηπατίτιδας Μα-Μβ που ήταν
παλαιότερα πολύ περισσότερα. Δη-
λαδή ο συστηματικός και καλύτερος
έλεγχος επιλογής των αιμοδοτών
από το ιατρικό-νοσηλευτικό προσω-
πικό των αιμοδοσιών μείωσε τον τε-
λευταίο χρόνο τα κρούσματα ηπατί-
τιδας Μα-Μβ.

ΚΑΡ.: Ο κ. Παπαευαγγέλου, αν
δεν κάνω λάθος, έχει ανακοινώσει
στις εφημερίδες ότι ο υποχρεωτικός

έλεγχος του αίματος έχει αρχίσει
από το 1984:

ΠΟΛΙΤΗ: Δεν νομίζω. Πιστεύω ό-
τι πρέπει να είχε, ότι υπήρχε αυτή η
επιτροπή, αλλά ο υποχρεωτικός έ-
λεγχος του αίματος ολοκληρώθηκε
πολύ αργότερα. Από το 1984 είχαν
δοθεί οδηγίες, παρακολουθήσαμε,
αλλά ο υποχρεωτικός έλεγχος έγινε
αργότερα (Σεπτέμβριο 1986).

ΚΑΡ.: Αυτός ο υπολογισμός για
5.000 φορές που ανακοινώθηκε
βγαίνει από τα δικά σας στατιστικά
δεδομένα;

ΠΟΛΙΤΗ: Έχουν ελεγχθεί εκτός
από τους αιμοδότες και οι ομάδες
υψηλού κινδύνου (ομοφυλόφιλοι,
τοξικομανείς, πολυμεταγγιζόμενοι).
Από αυτούς βγαίνει το ποσοστό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 5

ΚΑΡ.: Ο κίνδυνος έχει μειωθεί να
κολλήσει 'Ειτζ κάποιος με μετάγγι-
ση;

ΠΟΛΙΤΗ: Δεν υπάρχει θέμα από
δω και πέρα.

Μπορούμε σίγουρα να πούμε ότι
όποιος μεταγγιστεί, είτε με πλήρες
αίμα, είτε με παράγωγα του αίματος,
δεν θα πάθει τίποτα.

ΚΑΡ.: Από τους φορείς, εξαιτίας
της αιμοδοσίας, έχουν νοσήσει πολ-
λοί;

ΠΟΛΙΤΗ: Καθένας. Από τα περισ-
σότερα κρούσματα οι πιά πολλοί ή-
ταν ομοφυλόφιλοι.

ΚΑΡ.: Έχουν παρουσιαστεί φο-
ρείς ετεροφυλόφιλοι;

ΠΟΛΙΤΗ: Ναι, ήταν επόμενο.



Ο Αη Λιάς

Ο Αη Λιάς ήτανε πρώτα ναύτης. Όλη μέρα ζούσε στη θάλασσα και πότε χαιρόταν τη γαλάζια απεραντοσύνη της, πότε πάλευε με τα κύματα και τις φουρτούνες της. Μα ήρθε η ημέρα που κουράστηκε. Είχε κάνει τόσα ταξίδια, είχε κοντέψει τόσες φορές να πνιγεί. Τότε πήρε τη μεγάλη απόφαση. Να ζήσει όσα χρόνια του έμεναν στη στεριά σαν καλός νοικοκύρης να μη δουν πια τα μάτια του θάλασσα, να γαληνέψει η ψυχή του. Οι σύντροφοί του άδικα προσπάθησαν να τον πείσουν να αλλάξει γνώμη. Ο ναύτης όμως δεν άκουγε τίποτα. Το είχε βάλει καλά στο μυαλό του να βρει ένα τόπο που νάχει το δικό του σπιτάκι, το περιβόλι του, να φυτέψει τα γεράνια του, να πατάνε τα πόδια του σε στερεά γη. Μια μέρα λοιπόν άφησε πίσω του γειά και βγήκε στην ξηρά. Δεν είχε μαζί του παρά μόνο ένα κουπί. Το έβαλε στον ώμο του κι ευθύς ξεκίνησε. Πήρε τον ένα δρόμο, πήρε τον άλλο, ολοένα ανηφόριζε. Σαν πήγε να βραδιάσει έφτασε σε μια πολιτεία. Γύρισε πίσω του να δει. Η θάλασσα με τα καράβια της είχε μείνει πίσω. Εδώ καλά είναι σκέφτηκε. Πήγε στην πλατεία και πήρε το κουπί του και τόσθησε στην γη σαν λαμπάδα. Ένα σωρό περίεργοι πλησίασαν να δουν τι κάνει και ρώτησε τον πρώτο που είδε κοντά.

– Τι είναι τούτο δω, ξέρεις;
– Και βέβαια ξέρω, αποκρίθηκε ο ξένος. Είναι κουπί.

Ο ναύτης δεν ήθελε τίποτε άλλο. Ξαναπήρε το κουπί στον ώμο και έφυγε από αυτή την πολιτεία που ήξεραν οι άνθρωποι τι είναι η θάλασσα και τα καράβια. Πήρε τον ένα δρόμο, πήρε τον άλλο, ολοένα τον ανήφορο. Πέρασε η νύχτα, ήρθε το πρωί πήγε ξανά να βραδιάσει. Από μακριά αντίκρυσε ένα χωριό χτισμένο σε μια ράχη. Η θάλασσα είχε μείνει πίσω δεν

φαινόταν πια καθόλου. Περπάτησε κι άλλο και όταν μπήκε στο χωριό έκανε όπως και στην πλατεία. Έστησε το κουπί του ορθό στη γη και ρώτησε τον πρώτο χωριανό που βρήκε μπροστά του.

– Τι είναι τούτο, ξέρεις;

Ο χωρικός χαμογέλασε.

– Και ποιος δεν ξέρει, τ' αποκρίθηκε. Κουπί!

Ο ναύτης δεν στάθηκε ούτε λεπτό, πήρε το κουπί στον ώμο και ανέβηκε ψηλότερα στο βουνό. Δρόμος πια δεν υπήρχε, το μονοπάτι ήταν δύσκολο, κουράστηκε, αλλά ανηφόριζε κι άλλο. Τα βουνά έκλειναν τον ορίζοντα, στένευαν και αυτό τον ουρανό. Εδώ θα σταθώ σκέφτηκε κι έστησε το κουπί στη γη ορθό και ξάπλωσε κατάχαμα παρέα με τις πέτρες και τα πουρνάρια να ξεκουραστεί.

Ούτε κατάλαβε πόσο κοιμήθηκε. Τον ξύπνησε ο γλυκός ήχος μιας φλογέρας. Πετάχτηκε ευθύς επάνω και φώναξε το βοσκό. Όταν αυτός ήρθε κοντά του, τούδειξε το κουπί και τον ρώτησε:

– Δεν μου λες φίλε μου, τι είναι τούτο ξέρεις;

– Ξύλο, τ' αποκρίθηκε ο βοσκός.

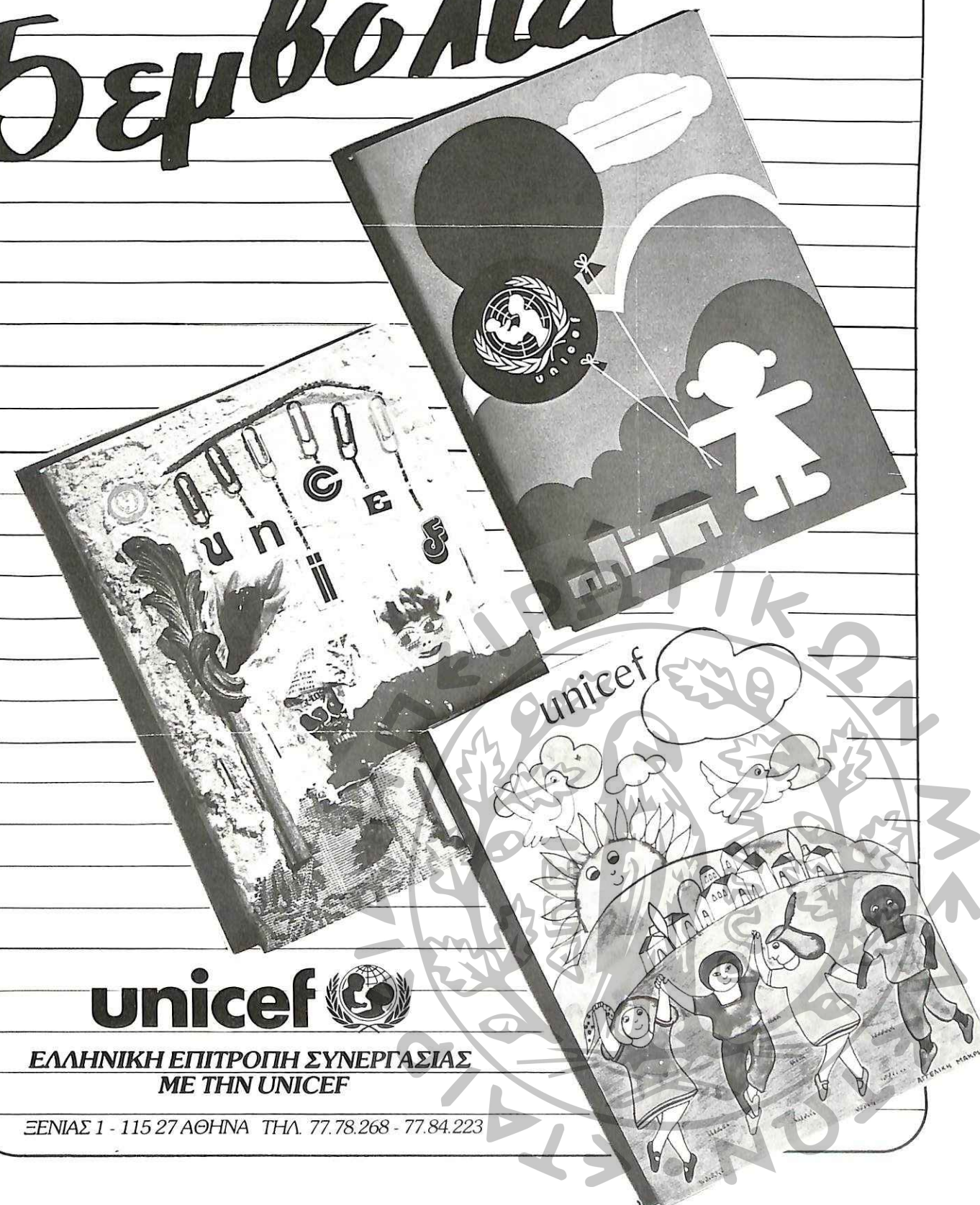
Ο ναύτης τότε όλο χαρά καταπιάστηκε ευθύς να στήσει και δα το σπιτικό του. Μάζεψε πέτρες, έκοψε ξύλα και στη θέση που είχε μπήξει το κουπί στη γη έχτισε το σπίτι του, σ' αυτό το μέρος που άνθρωπος δεν γνώριζε τη θάλασσα και τα πλεούμενά της.

Κι έζησε όσο ήταν να ζήσει ήσυχα κι ευτυχισμένα με τον ουρανό απάνωθ' του για μοναδική συντροφιά.

Γι' αυτό σ' όποια βουνοκορφή κι αν ανεβείτε θα βρείτε σήμερα ένα εκκλησάκι αφιερωμένο στη μνήμη του. Στη μνήμη του Προφήτη Ηλία. Τ' Αηλιά.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗ

1 τετράδιο = 5 εμβόλια



unicef

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕ ΤΗΝ UNICEF**

ΞΕΝΙΑΣ 1 - 115 27 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 77.78.268 - 77.84.223

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1 - ΤΗΛ. 3642383

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΪΤΖ



- ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ
- ΝΑΙ ΣΤΗ ΣΩΣΤΗ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ
- ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΑΝΙΚΟ